

Asa Alonzo Allen

evangélista

**KORUNK DÉMONI MEGSZÁLLOTTSÁGA
ÉS A SZABADULÁS**

1959.

Tartalomjegyzék

1. Megrendítő tények a démoni erők működéséről korunkban.....	2
2. Valóban vannak démonok?.....	3
3. A démonok eredete és lényege.....	6
4. A betegség szelleme.....	9
5. A rontás szelleme, vagy a „vallásos démon”.....	11
6. A hazug szellem.....	16
7. A szenvedélyek démona.....	20
8. Hét különböző szellem.....	25
9. Kinek van hatalma ördögöt (démont) űzni?.....	21
10. Biztosíték a démoni megszállottság ellen.....	23

A. A. ALLEN: KORUNK DÉMONI MEGSZÁLLOTTSÁGA ÉS A SZABADULÁS

1. Fejezet

Megrendítő tények a démoni erők működéséről korunkban

A mai világban emberek ezrei felett uralkodnak démonok, befolyásolják, vezetik őket, zsarnokoskodnak felettük, bár megszállottnak nem nevezhetjük őket. Annyira elnyomhatják, megkínózhatják az embereket a démonok, hogy alig lehet az ilyen életet megkülönböztetni a megszállott élettől.

Sok embert annyira megkötöznék a démoni hatalmak, hogy már nem is uralkodnak önmaguk felett. A démonok beszélgetnek. Hangosan tudnak kiáltani, emberi ajkat és nyelvet véve igénybe. Démonok kínozzhatnak embereket és megfordítva, emberek kínozzhatnak démonokat. Démonok emberekbe és állatokba „bújhatnak”. Köztudomású tény, hogy egy személyben egy-időben démonok légiói lakhatnak.

Talán nevensz most, hogy ha azt mondom, hogy a démonok, még prédikálni is tudnak. De ez valóság! A démonok hazudni is tudnak és indítanak téged is, hogy a hazugságot elhidd és tovább mond. A démonok híresek arról, hogy ők, az Isten Igéjét ellopják. A démonok járni és állni tudnak és nyugalmat keresnek.

Az is lehet, hogy neked is megmondja a jelenben, vagy már a múltban is megmondta sorsodat valamely démon. Valamikor egy démon tűzbe dobott egy fiút, hogy megölje és azzal a szándékkal dobta a vízbe is. A démon a földre dobhat valakit és kényszeríthet arra, hogy állat módjára fetrengjen tajtékot túrván. A démonok már sok embert félrevezettek és hamis elhatározásra bírtak.

Démonok vakságot okozhatnak, hallásodat megrabolják, megnémíthatnak, megköthetik, testedet és nyomorékká torzíthatnak. A démonok úgy kergethetnek, mintha ostor suhogna mögötted, de szelíd módon is vezethetnek abba az irányba, amelyikbe ők akarnak terelni téged.

A démonok kényszeríthetnek téged, hogy vagy ruhátlanul járkálj, vagy olyan ruhákat viselj, amelyek a földet söprik. A démonok tolvajjá, rablónak tehetnek téged. Ők azok, akik az embert öngyilkosságba kergetik. Az a hang, amely egyszer már azt mondta neked, hogy szakíts mindennel, a démontól ered. A démonok tehetnek téged élettársad, vagy bárki mással szemben féltékennyé, hogy sem éjjel, sem nappal nem lesz nyugalmad. A démonok olyan konokká tehetnek téged, mint egy öszvér, bizonyos dolgokban olyan bátorrá, mint egy oroszlán, vagy olyan félénkké, mint egy kis cica. A démonokat lehet felelőssé tenni azért, hogy sokan börtönbe, vagy az őrültek házába kerültek. Te megszállott lehetsz intelligens létedre is. A démonok halálra kínozzák az embert, elrabolhatják az álmod. Birkózni lehet a démonokkal. A démonok emberi testet keresnek lakhelyül. Önként nem távoznak el. Ha kiűzték őket, megpróbálnak, visszatérni oda, akiből kiűzték. Gyakran más démonokat is hívnak magukkal, mert szeretik a társaságot. Az emberek milliói nem ragadtathatnak el, mert életükben a démonok uralkodnak és útjukat elfordították Istentől. A Szentírás alapuló határozott meggyőződése, hogy a választottak kb. csak a fele fog elragadtatni, bár tapasztalatuk, van az Úrról és hiszik is azt, hogy az Úr eljövételére felkészítettek. Még az is lehetséges, hogy valaki démoni megszállottság alatt van és nem tudja! Ha te megszállt, vagy démoni erők által elnyomott, megkínzott ember vagy, ennek a könyvnek elolvasása után kezded magad is meglátni azt, ha uralkodott feletted valamilyen démon, nem kell többé szenvedned tőle! Ha kergetnek a démonok, most te veheted kezébe a korbácsot.

Örvendezzél búskomor testvérem, (Isten gyermeke) emeld fel a fejedet, akit rossz szokások kötöttek meg. Mosolyogj te is, aki azt mondtad, hogy ezt az életet nem érdemes élni. Kezdd el énekelni, aki azt mondtad, hogy már soha nem fogsz énekelni! – Miért?

„... Megismeritek az igazságot és az igazság szabadokká tesz titeket!”

„Akit az Ige megszabadít, az valósággal szabad!” Ján. 8,32-36.” Az Úr küldött engem, hogy hirdessek a foglyoknak szabadulást, a megkötözötteknek megoldást”. És. 61,1. Krisztus kész téged megszabadítani! Elkezdődhet a Sátánon és minden tisztátalan szellemen aratott győzelmed! Elhagyhatnak a szokások, amelyekről azt hitted, hogy soha sem szabadulsz meg tőlük, amelyeket nem tudtál legyőzni, kis szöcskéknek látszanak majd szemedben! Te, aki már lemondta az elragadtatás reményéről, te tudhatod, hogy a trombitaszókor nagy diadallal felemeltetsz azzal a sereggel, amelyet megmosott a Bárány vére! Hogyan tudhatom ezt? Mert megkezdődik a megszabadulásod. Megkezdődik az életedben, a szabadságban való megmaradásod. Szívedben feléled a hit, mielőtt még e könyvnek a végére érnel és akkor Krisztus megszabadít! Jöjj, most menjünk tovább, azután majd örüljünk együtt az igazságnak, amely tégedet megszabadított, ahogyan Jézus mondta!

2. Fejezet

Valóban vannak démonok?

Hogyan is kérdezhet az ember ilyesmit?

Ha valaha is olvastál valamit a Bibliából, minden állítást Isten Igéje bizonyít ebben a könyvben. Bár az első fejezetben sehol sem idéztük Isten szavát, az állítások bizonyítására, de ha tovább olvasol, megtalálod, hogy minden állítást Isten maga igazol. Minden állításnál Isten Igéje a mértékadó. Ha az írás szerint vannak démonok, akkor nem merülhet fel kétség, hogy vannak-e? A Luk. 8,27-ben vessünk egy pillantást arra az emberre, aki sírboltokban lakott. Sovány testén semmi ruha sincs, így kóborol éjjel-nappal, forróságban, hidegben, a hegyekben. Márk 5,1-14. Démonok ezrei hajszolták, kiáltozik és kövekkel veri magát „...mert sok démon ment bele.” Kérdezd meg ezt az embert, hogy valóságban vannak-e démonok? Nézz rá, ahogy szünet nélkül vagdossa magát kövekkel és sebéből folyik a vér! Azt mondjátok, hogy nincsen démoni megszállottság? De hiszen ez valóság! Minden, ami körülötte és benne van, az valóság! A határozott bizonyíték a démonok valóságáról az a mód, ahogy ez az ember megszabadul. Figyeld meg, hogy űzi ki Krisztus a démonokat! Hallgass csak az ember, vagy inkább az ördög szavára, amint az ember ajkával hangosan így kiált: „Kérlek, Téged, ne gyötörj (kínozz) engem!”

Mit szól Jézus? „Mi a neved?” „Légió a nevem, mert sokan vagyunk!” Nem az ember beszél, hanem a démon az emberben. Hallgass csak, hogy mennyire kérik Jézust a démonok, hogy ne űzze ki őket a mélységbe,

hanem a 2000 disznóból álló nyájba, amely a hegyoldalban legel. Miért rohant akkor a disznónyáj a meredekről a tóba, hogy bele fulladjon? Borzalmas valóság! Ezt a nyáját a démonok ölték meg. De hol van az az ember, akiből Jézus a démonokat kiüzte? Jézus lábánál! Felöltözve és eszénél. Igen, a démonok valóságban léteznek.

De hála Istennek, a démonoktól való szabadulás, amit Jézus ad, az is valóság!

Van egy intézmény, amelyet elmebetegek, kórházának neveznek, másként az őrültek háza. Az ápoló övé a kulcsos csomó valóság? Az ajtók, amelyeket ezek a kulcsok megnyitnak és bezárnak, azok is valóság! Egy tucat erőteljes ápoló egyetlen dühöngőre kényszer-zubbonyt ad. Valóság ennek az embernek az ereje. Mi a forrása ennek az emberfeletti erőnek? Természetes emberi, vagy démoni erő-e? Mikor a dühöngőt elcipelték, az ápolóhoz fordulunk. Meglepetésünkre halljuk, hogy az illető komoly tudós, aki havonta kap ilyen rohamot, néhány nap múlva azonban újra normális lesz.

Istentiszteleten jelentették nekem, hogy valahol hátul a jelenlévők közül valaki rosszul lett. Izgalom támadt, köréje sereglettek néhányan, imádkoztak sokan, nem tudták, hogy mit tegyenek. Kifeszült testtel feküdt a széken a fiatal ember, aki rosszul lett. Néhányan tartották őt. Szájából vér folyt, mert nyelvébe harapott, szörnyű állati hangokat adott. Emberi lény képes erre? Olyan szörnyű volt! Mintha nem lett volna igaz! De az volt. Néhány perccel ezelőtt még énekelt ez az ember és örült az istentiszteletnek, de aztán kezdett megmerevedni és elvesztette önmaga felett az uralmat, mert az ő lelkénél erősebb szellem hatalmába kerítette. Ez a démon, amely legyőzte ezt az embert éppúgy valóság, mint a vér, s a szájából szivárgó hab, majd a halállal birkózó, fetrengő test és a szörnyű hangok.

Nincs okozat ok nélkül! Ha még most is kételkednél, hogy a démonok hatalma valóság, álljon szemed elé Márk 9,17-27-ben lévő történet, amely hasonló ehhez, „...és gyakran veti őt tűzbe és vízbe is, hogy elpusztítsa őt.” Figyeld csak! Bizonyos időnként hatalmába kerítette őt ez a szellem, vagy démon. Kínozza. Olyan valóság volt ez a démon, hogy tűzbe, vízbe vetette, hogy megölje. Mikor Krisztus megdorgálta a démont, az erősen kiáltott és megkínózta a gyermeket, mielőtt kiment belőle. Ha a szellemek nem a valósághoz tartoztak, akkor nem mehettek bele az emberbe, nem kínozhatják meg azt, nem kiálthatnak, jajgathatnak, nyöghetnek. De akkor nem is távoznak el. Csak a valóságos démon változtathatja át a normális fiút örültté.

Jézus megdorgálta őt és kiment belőle a démon és meggyógyult a gyermek még abban az órában.

A démon valóság! Már kétezer évvel ezelőtt is valóság volt! Nemrég a gyógyulni kívánók sorába beállt egy férfi, aki néma volt. Az Írásból megtudtam, hogy nyolc év óta néma. Márk 16,17. versének engedelmeskedve, fejére tettem kezemet és Jézus nevében megparancsoltam a néma szellemnek, hogy hagyja el a férfit. A férfi azonnal elmosolyodott. Kinyitotta a száját és nyolc év után először szólalt meg hangosan dicsérve Jézust és örömmel kiáltotta: „Elment! Elment! Szabad vagyok!”

A férfi megköötöztsége valóság volt? Démoni erőkre vezethetők vissza? Keressünk a Bibliában erre feleletet: „Amikor pedig elmentek, hoztak hozzá egy démontól megszállott süketnémát. És mihelyt a démont kihajtotta belőle, megszólalt a süketnéma és a tömeg csodálkozva mondta: Soha sem láttak még ilyet Izraelben!” (Máté 9,32-33)

Milyen egyszerűen és világosan mondja az írás, hogy a férfi állapota démoni hatás eredménye volt és azonnal meggyógyult, amint az Úr a démont kiüzte belőle. Hogyan mondhatja valaki, hogy nincsenek démonok, ha a Bibliát ismeri? Itt az ideje, hogy az emberek visszatérjenek a Bibliához és megismerjék a valóságot. A szabadulás, amit Jézus adott, valóság-e? Igen! A te szabadulásod is éppen így valóság lehet!

„És megismeritek a való(igaz)ságot és a való(igaz)ság megszabadít titeket.” Ján. 8,32.

Néhány hete összejeövetelünkre egy fiatal ember a süketnéma barátját is elhozta, aki szeretett volna megszabadulni. 21 éves volt és születésétől fogva süketnéma. Jézus nevében megparancsoltam a süketnéma szellemnek, hogy hagyja el a fiatal embert. Azonnal megtanult néhány szót, mint a kisgyermek: papa, mama és a leghalkabb szót is meghallotta. Néhány nap múlva már mondatokat mondott. 8 éves kis öccse is így gyógyult meg az Úr Jézus kegyelméből néhány nap múlva. Ezeknek a testvéreknek az állapota vajon valóság volt-e? A fiúk apja igazolta azt. Kérdezd meg ezt a fiatal embert, hogy a démon, amely őt megköötözte, megnémította, süketté tette, valóság volt? S majd megmondja, hogy mi a szabadulás.

A „The Voice of Healing” 1951. decemberi számából idézek: „Egészen vak volt és újra lát.

1951-ben szélütés ért. Néhány napig eszméletlen voltam és azután egészen megvakultam. Fiam elvitt Texasba az ébredési összejövetelekre Allen testvérhez, aki kezét rám téve imádkozott, majd azt mondta: Te betegség szelleme, aki ezt az embert megvakítottad, megdorgállak téged az Úr Jézus nevében. Parancsolom neked most az Úr Jézus nevében, hogy távozzál. Azután elvette hüvelykujját a szememről és megparancsolta, hogy lássak.

Isten azonnal meggyógyított. Láttam az embereket, az evangélium hirdetőjét világosan, a nyakkendőjét, ruhája színét. Áldott legyen az Úr! Vak voltam, de most látok.”

J.D. Sryan

Kérdezd meg ezt az embert, hogy vannak-e démonok? Van-e szabadulás? Mikor kezemet szeméről levettem, kiáltozni kezdett: „Látok! Látok!” Szabadulása valóságos volt!

Múltkor egy asszony jött körünkbe, aki egyik fülére süket volt sok éve már. Megparancsoltam a süket szellemnek Jézus nevében, hogy távozzon, ujjamat a süket fülébe dugva. Boldogan mosolygott azonnal, és tapsolt kiáltozva: Hallok! Hallok! Miközben nagy tömeg vele örvendezett, hirtelen változás ment végbe az arcán. Nagy fájdalom torzította el és az azelőtt jó fülére mutatva kiáltotta: „Most erre süketültem meg! Mikor a démonnak távozását parancsoltam, a másik fülébe szökött. Mikor újból kiűztem és megtiltottam, hogy többé ne merjen odamenni, örömmel ujjongott az asszony, mert mindkét fülére meggyógyult. Azonban hirtelen egy másik asszony ugrott fel és egészen hozzám szaladt rémült arckifejezéssel, ujjaival mindkét fülét bedugva „Istenem, Istenem, süket vagyok!” A süket démon az előbbi asszonyból kiűzve az ő fülébe ment. Egészen addig a percig normálisan hallott, de egy pillanat alatt egészen megsüketült. Ez bizonyíték volt számomra, hogy a süketséget sok esetben démon okozza. Jézus nevével belőle is eltávozott a démon. Valóság volt ez? Igen. Aki ezt látta, tudta azt, hogy ez valóság.

A démon valóság! Képzelt lények nem adnak hangokat, nem kiáltoznak. Nézzük meg az Ap.Csel. 8. fejezetét. Fülöp Samáriában van egy szabadulási összejövetelen. Isten hatalmas erejével sok ember meggyógyul és a démonok hatalmából megszabadul. Ez az összejövetel az egész várost megmozdítja. Nagy tömegek örvendeznek és bemerítkeznek. A Biblia egyszerűen magyarázza, hogy azért figyel a nép: „...mert látták és hallották a jeleket, amelyeket cselekedett.” Sokakban, akikben tisztátalan szellemek voltak, nagy hangon kiáltva kimentek, sok gutaütött és sánta pedig meggyógyult.” Csel: 8,6-7. Ez is valóság volt! Már csak azért is nem képzelt lényekről van szó, mert miközben kimentek valakiből, kiáltozni kezdtek! És éppen ilyen élő valóság ma is a démoni szellem, ma is úgy tud beszélni, úgy tud kiáltani, mint Fülöp idejében. Habár a démonoknak nincs hangjuk, de az emberi beszélőszervet vehetik uralmukba és embereken keresztül szólhatnak, hacsak megengedik a megszálló démonoknak, hogy szóljanak. Miután a szabadulásról prédikáltam, felszólítottam azokat, akik meg akartak szabadulni, hogy jöjjenek előre. Egy asszony is odaállt és megéreztem, hogy zavart fog előidézni. Kértem, hogy menjen az imahelyiségbe. Mikor később a lelkészekkel beléptem észrevettem, hogy az asszony a falhoz húzódik, láttam, hogy fél. Mikor belenéztem a szemébe, azt éreztem, hogy az ördöggel nézek szembe, annyira meg volt szállva. Az asszony azt mondta oly hangon, amely nem a sajátja volt: „Nem távoزم!” Azt mondtam a lelkészeknek, akik velem szoktak imádkozni: „Ezt nem az asszony mondja, hanem a benne lévő démonok! Segítetek imádkozni, ezeknek ki kell jönni!” Amikor az asszonyra tettem a kezemet, fekete kígyószzerű gyöngyszemek néztek az én szemembe, mialatt ezt ismételte: „Nem távoزم!” Szemét szememmel fogvatartottam és így szóltam: „Sátán, te hazudsz! Mégis távoزم!” Abban a pillanatban éreztem, hogy több is van az asszonyban, mert a lelke még nem szabad. Újból imádkoztam és ráparancsoltam a démonra, hogy távozzanak. Ekkor egymás után megnevezték magukat és eltávoztak. Csodálatos győzelme volt az Úrnak ezen az estén. A lelkészekkel körbeálltunk és örültünk, amikor a démonok, akik az Úr Jézus nevéért hatalmunkban voltak, elhagyták az asszonyt, összesen kilencen voltak.

Az asszony megszólalt: „Nincs több, mind eltávoztak, mind! De szellemben megéreztem, hogy még nem mind távozott el, ezért újra parancsoltam nekik, erre megszólalt a következő: „A hazugság szelleme vagyok, én mondtam, hogy nincs több” – és eltávozott. Az utolsó is kijött, magát az „érzékiesség”-nek nevezve.

Ezek mind valóságos bűnöket személyesítettek meg. De hála az Úrnak, a hatalmukból való szabadulás éppen olyan valóság, mint az Ap.Csel. 8. fejezetében Fülöp bizonyásgátétele alapján való szabadulások.

Mikor Jézus így szólt: „Démonokat űztök majd!” Ő akkor azt értette, amit mondott. Krisztus tudta, hogy a démon valóság. Ő tudta, hogy aki, és akik hisznek, és Isten Igéjét hirdetik, hogy a Sátán kötelékeiből kimentsék a lelkeket, azoknak valóságos démonokkal lesz dolguk, mégpedig az idők végezetéig!

Pál tudta, hogy a démon valóság, mert intette az efézusi gyülekezetet „Öltözzétek fel Isten teljes fegyverzetét, hogy hatalmatok legyen megállni a vádló fogásaival szemben, mert a mi küzdelmünk nem vér és hús (testtel rendelkező személyek) ellen folyik, hanem a mostani sötétségnek fejedelemségei, fennhatóságai és világuralkodói ellen, a gonoszság szellemi lényei ellen, kik az egekben vannak. Ezért vegyétek fel Isten teljes fegyverzetét, hogy azon a gonosz napon képesek legyetek ellenállni, és miután minden munkátokat elvégeztétek, megállni.” (Ef. 6,11-13)

A harc, amire Pál utal, valóságos harc. Ismerd meg te is, aki olvasod ezeket a sorokat, a valóságot! Jézus mondta: „Megismeritek az igazságot és az igazság szabadokká tesz titeket!” Nagy tömegeknek kell megszabadulniuk! Megkötözöttek vannak, akiket az ellenség kínoz, megnyomorít és megszáll! Pál figyelmezteti Timóteust: „A Szellem pedig kifejezetten mondja, hogy a késői időkben némelyek elpártolnak majd a hittől, s megtévesztő szellemekre és démonok tanításaira fognak figyelni,” (1.Tim. 4,1) Ez komoly intés, hogy a démon valóság, olyan mértékben az, hogy az embereket elcsábítja Isten Igéjének igazságától, elvonva őket és ráveszi őket, hogy a hazugságban higgyenek és elkárhozzanak.

Rámóth csataterén leemelnek egy férfit a kocsiról, óvatosan teszik, mert látják, hogy azonnal meghal. A kocsi vérral van tele. A haldokló: Akháb. Mielőtt meghal ez a király, kérdezd meg tőle: „Akháb, azok a hangok, amelyeket hallottál, valóságos hangok voltak?” Akháb majd így felel: „Igen, én hallottam, amikor így szóltak: Vonulj fel ellenük, mert a király kezébe adja őket az Úr.” (1.Kir. 22,6) És a próféták is mindnyájan ekképpen jövendöltek, mondván: „Menj fel Rámóth Gileád ellen és jó szerencséd lesz, mert azt az Úr a király kezébe adja.” (1.Kir. 22,12)

Akháb, biztos vagy benne, hogy a próféta szólt neked, hogy minden jól fog menni, életben maradsz, győzni fogsz, az ellenség kezébe hullik, és te szerencsés leszel? Akháb azt mondta, hogy 400 próféta hangját hallotta, nem pedig egyét, saját fülével. Azt mondták, hogy Isten üzenetét hozták, amikor minden jót jósoltak. Kedves olvasó! Akháb nem hazudott! Ezek valóságos hangok voltak, amelyek a halálba vitték őt. Az ő prófétái voltak, de a hazugság szellemének uralma alatt szóltak. Honnan gondolom én azt, hogy ezzel a csalással a démonokkal van dolguk? Nézzük meg Mikeás szavait, aki Istennek igaz prófétája volt, mint egy látomásról beszél: „Mikájehú pedig ezt mondta: Halld meg az ÚR igéjét! Láttam az URat trónján ülve, és az egész mennyei sereg ott állt a jobbján és balján. És ezt mondta az ÚR: Ki fogja rászedni Ahábot, hogy felvonuljon és elessék Rámót-Gileádnál? Erre az egyik ezt mondta, a másik azt mondta. De előlépett egy szellem, megállt az ÚR előtt és így szólt: Majd én rászedem őt! Az ÚR ezt kérdezte tőle: Hogyan? Az így felelt: Elmegyek és hazug szellem leszek minden prófétája szájában. Az ÚR pedig így szólt: Így csakugyan rá tudod szedni. Menj és tégy így! Íme így adott az ÚR hazug szellemet valamennyi prófétád szájába. Az ÚR kimondta vesztedet.” (1. Kir. 22,20-22)

Isten nem tud hazudni, sem Szelleme, sem angyalai. De engedélyével elvégzik azt a démonok az engedetleneknél, mert a Sátán legfőbb vágya démonaival együtt az, hogy az engedetleneket elveszítse.

Tehát mindazt Isten szava mondja és a jelen idők tapasztalatai bizonyítják, démonok tényleg voltak és még ma is vannak!

3. Fejezet

A démonok eredete és lényege

A démonok létezését ma sokan tagadják, sőt az úgynevezett felvilágosodottak magát a Sátán létezését is tagadják. Ha nincsen Sátán, akkor természetesen démonok sem, sőt szellemek sincsenek. A tudomány és a nevelés terén próbálkozások történtek a Sátán nem létezésének bizonyítására. De a mi egyedüli megbízható forrásunk a Biblia. Isten Igéjéhez kell szorosán igazodnunk. Szava valóság, még akkor is, ha minden ember hazug volna.

A Biblia azt állítja, hogy van Sátán. „Legyetek józanok, maradjatok ébren! Ellenfeletek, a vádló (sátán), ordító oroszlánként jár körül, s azt keresi, kit nyelhet el.” (1. Péter 5,8) Sok más neve is van a Bibliában, pl. sárkány, kígyó, ősi ellenség, Béliál, Belzebub. A Bibliában legalább 175-ször fordul elő a neve. A 2. Kor. 4,4-ben „e világkorszak (aion) istene” a neve. Ami az eredetét illeti, az bizonyos, hogy teremtett lény. Ézs.

14,13-14-ben az áll: „Fölmegek az égbe, Isten csillagai fölé emelem trónomat, odaülök az istenek hegyére a messze északon. Fölmegek a felhők csúcsára, hasonló leszek a Felségeshez!”

Míg Isten akaratát törekedett teljesíteni, semmi rossz nem volt a világmindenségben. De amint a saját akaratát akarta érvényesíteni, elbukott és elcsábított másokat is, hogy fellázadjanak Isten hatalma ellen. A démonok, amelyek ma is a világban vannak, bukott angyalok, melyek egykor mennyei lények voltak. Lucifer vezetése alatt az angyalok egyharmada lázadt fel a Mindenható Isten ellen és a mennyből ledobott. Jel. 12,4.

Jézus mondja: „Láttam a Sátánt, mint villámlást lehullani az égből” Luk. 10,18.

Luciferből a hajnal fiából ördög lett és az angyalokból (egyharmad részéből), akik őt a lázadásban követték, lettek a démonok, akik a Sátán vezetése mellett az emberiséget a hatalmukba hajtják, kínozzák, félrevezetik és megölik. A Sátán valahol a menny és a föld között ütötte fel főhadiszállását. Az írás szerint: „A levegőbeli hatalmasság feje.” Tehát fejedelem, aki a levegőben uralkodik. Ef.2,2. A mi harcunk tehát nemcsak a Sátán ellen, hanem a Sátán és az összes bukott angyal (démon) ellen irányul.

„mert a mi küzdelmünk nem vér és hús (testtel rendelkező személyek) ellen folyik, hanem a mostani sötétségnek fejedelemségei, fennhatóságai és világuralkodói ellen, a gonoszság szellemi lényei ellen, kik az egekben vannak.” (Ef. 6,12) Figyeljük meg, hogy az írás szerint urakkal van harcunk, tehát nem egyes számban beszél. Nemcsak a Sátánnal, hanem a démonokkal is van dolgunk.

Ezek az erők a sötétség urai és valahol a föld légkörében, hatáskörében laknak. Nem a mennyben, ahol az Isten és az igazság angyalai vannak, mert hiszen onnan dobattak ki. Pál megmutatja a fegyvereket Ef. 6,13-18-ban, amelyekkel a gonosz szellemeknek ellene állhatunk, legyőzhetjük őket. Ha nem követjük tanácsát, akkor ki vagyunk szolgáltatva a démoni erőknek és nem okolhatjuk Istent, ha ezek az erők legyőznek bennünket, mert hiszen elég figyelmeztetést kaptunk!

A visszaesett keresztyén nagyon könnyen sebet kaphat tőlük. A Sátán ereje korlátozott, mert ő nem mindenütt jelenvaló és mindentudó Isten, bukott angyalokat, gonosz szellemeket használ fel, hogy ördögi rombolásait véghezvigye és az átkot, amely alatt a föld szenved megtarthassa. Ezek úgy harcolnak, mint rendezett hadsereg, vezető démonokkal támadnak. Az egyetlen út, amely a démoni erőkkel szemben megőriz, a Szent Szellemmel való betöltekezés és a vér védelme, mert egyedül ez biztosítja minden démoni erővel szemben a győzelmet. Démoni megszállás ellen nincs más védelem.

A gonosz szellemek számáról nincs fogalmunk. De alig van kétségünk afelől, hogy számuk az emberiség számát meghaladja. Luk. 8,26-ban a gadarai démonizáltban egy légió, (amely 3000-6000 létszámú hadsereget jelent) lakott, mindenesetre ez a légió elegendő volt, hogy 2000 disznó elpusztuljon. Mivel ezek a szellemek test nélküliek, így az emberek és állatok testét igyekeznek hatalmukba keríteni, mint pl. a gadarai disznónőyát, de az embereket előnyben részesítik. Ha valakiből kiűzetnek, igyekeznek abba a valakibe visszakérülni. (Máté 12,45) „akkor elmegy, maga mellé vesz hét más(fajta) szellemet, magánál gonoszabbakat és betérnek és ott laknak és ennek az embernek utóbbi állapota rosszabb lesz az előbbinél. Így jár e gonosz nemzedék is.”

Az emberben hármasságban, hármasságban lehetőség találunk a Sátán démonai. A szellem, a test és a lélek területét támadják és azon iparkodnak, hogy gondolatait, testi, vagy lelki életét tönkretegyék. 1.Kir. 22,21-ben így szól a Sátán: „Kimegyek és hazug szellem leszek minden prófétájának szájában.”

Figyeld meg, hogy a gonosz szellem így szólt: „hazug szellem leszek.” úgy látszik, hogy ez a szellem azelőtt más képességekkel is bírt. Ebből következik, hogy egy démon egyszer, mint a hazugság szelleme kényszeríti az embert a hazugságra, máskor ugyanez a szellem érzéki vágyat vagy félelmet, vagy féltékenységet, vagy más erőt kényszerít az emberre. Figyeljük meg, hogy Akhábot elestekor ez a szellem kívülről befolyásolta. Tehát Akháb nem volt e démon által megszállva, csak uralkodott felette, más embereket vett igénybe, a prófétákat. Nem kell, hogy megszállt légy ahhoz, hogy életedet befolyásolja. Emberek, akikről azt gondolnánk, hogy megszállottak, valójában nem mindig azok, hanem csak démoni nyomás alatt vannak, azaz a démon még Kívülről hat az egyénre, még nem „költözött bele”. Az írás szerint elnyomott, zsarnokság alatt szenvedő, vagy testileg megkötözött lehet valaki anélkül, hogy megszállt lenne, a démon erőt vehet a testen és ezáltal betegséget, nyomorékságot okozhat. Ha nem is képes valakinek a lelkét hatalmába keríteni.

„és lám, volt ott egy asszony, akiben a gyengélkedés szelleme volt tizennyolc éve, és össze volt görbedve, és nem volt képes teljesen felegyenesedni. Amikor pedig Jézus meglátta őt, magához szólította (odahívta) és ezt mondta neki: asszony, fel vagy old(oz)va a betegségedből,” (Lukács 13,11-12)

Figyeljük meg, az asszony a Sátán hatalmába került testileg, s az megnyomorította.

Jézus Ábrahám leányának nevezte az asszonyt, ami az Ő kifejezése szerint hívőt jelentett. Ján. 8,39. szerint Istenfélő volt az az asszony. Az a tény, hogy testileg annyira megkötözött volt, semmi esetre sem jelentette azt, hogy démoni megszállottság alatt volt, vagy a lelke démoni uralom alá került.

Nézzük meg csak a Luk. 6,18-at: „És akiket tisztátalan szellemek gyötörtek, meggyógyultak.” Azután Máté 15,22-ben: „és lám! egy kánaáni asszony, aki arról a vidékről jött, kiáltott neki, ezt mondva: könyörülj rajtam, Uram, Dávidnak fia! A leányomat kegyetlenül (gonoszul) gyöttri a démon (gonosz szellem).” Vagy ugyanaz Márk 7,26-ban és 29, 30-ban: az asszony pedig hellén volt, szírföníciai származású és kérte, hogy a démont hajtsa ki a leányából,” Erre monda neki: „erre ezt mondta neki: ezekért a szavakért, menj el, kiment a leányodból a démon, és hazament és a leánykát az ágyon fekvé találta és a démon már kiment,”. Akit az ördög kínoz, az nyugtalan, zavaros, izgatott és vagy testileg, vagy lelkileg szenved, esetleg mindkét területen. Eleinte kívülről származó nyomás ez, de ha az ember tűri, ez a hatalom beléje vonul. Ennek az asszonynak a leánya megszállott volt, benne lakott a Sátán. De nagyon sok embert kínoznak kívülről a démonok.

Néhány hónapja az imakörünkbe egy férfi lépett, akit nagyon kínoztak a démonok. Két vállán ült egy-egy démon, akik beszélgettek egymással és vele is. (így mondta) Azt mondtam, hogy én nem látom, amire azt felelte, hogy rajta kívül senki sem látta és nem hallotta beszélni sem. Számára szörnyű valóság volt ez, mert folyton hallotta, hogy egymással beszéltek és hozzá szóltak. Állandóan kínozták, zavarták, és izgatták.

Azt állította, hogy ezek a démonok eltűnnének, ha valaki megdorgálná őket, - ő már megpróbálta, de nem akartak elmenni. Hogy ez az ember valóban látta és hallotta a démonokat, vagy csak képzelet volt az egész, nem tudom, egy azonban tény, hogy kínozták és számára oly szörnyű valóságot jelentettek, hogy meg kellett szabadítani őt tőlük. Hiszen azért jött a gyülekezetbe. Amint a kezemet a férfire tettem és megparancsoltam az ördögnek, hogy gonosz hatalmát visszavonja, a férfi elkezdett örülni és kijelentette, hogy mindkét démon eltűnt. Nem tudta, hogy hová mentek, de elmentek. Sürgettem a férfit, mert hosszú sor állt mögötte, a szabadulásra vártak és nem mondhattam meg neki, miként marad szabad a démonoktól.

Másnap újra sorba állt és mikor megkérdeztem miért jött, elmondta, hogy előző este, hazafelé menet az egyik, démon visszaült a vállára és egész nap nyugtalanította. Elűztem a démont és megmagyaráztam neki a Máté 12,44, alapján, hogy a démon, ha vissza akar jönni, ne találjon üres helyet. Boldog, ha „hazajöhet”, de nem akar, vagy nem bír visszajönni, ha ott a Szent Szellemet találja. A férfi bement az iroda helyiségbe és azonnal kérte Istent, hogy töltsé be Szent Szellemmel. (Erre vonatkozólag a könyv tizedik fejezete ad kimerítőbb választ.) Ez az ember két hétig naponta jött a gyülekezetünkbe. Sokat tanultam az ő esetéből is. A férfi kijelentette, hogy nem jött ezután többé vissza egyik démon sem, kétszer próbálkoztak, de nem maradtak.

Elmondom az egyik asszonynak a történetét, aki Floridában jött egyik gyülekezetünkbe, mert az ördög nagyon nyomorgatta, így szólt: „Nehéz fekete felhő lebeg állandóan fölöttem, néha felemelkedik fölöttem, aztán leszáll és éppen a fejem felett van. A felhőből hangok jönnek, folyton beszélnek hozzám. Ha a felhő magasabbra száll, akkor könnyebb az életem, de mikor közvetlen a fejem fölé esik és a hangok egyre hangosabbak, azt hiszem, hogy nem bírom tovább, zavart vagyok, olyankor attól félek, hogy megőrülök.” Itt valóban démoni erőszak forgott fenn. Mikor az asszony megszabadult, eltűnt a felhő és a hangokat sem hallotta többé.

Egy másik asszony arról beszélt, hogy néha órákig nyugalma van, de hirtelen egész légió démon jelentkezik valami nagy súlyt cipelve a feje felett és azzal fenyegetik, hogy a súlyt rá ejtik. Soha nem dobták még rá, de ő érzi, hogy eljön az a nap, amikor ráejtik és őt egészen összemorzsolja. Ez olyan valóság volt számára, hogy olyankor mindig felkiáltott, kezeivel a feje felett hadonászott és ide-oda hajlongott, mintha ütéstől félne. Ez az asszony halálos félelemben élt a démonok erőszakos nyomása alatt.

„tudtok a Názáretből való Jézusról, hogy hogyan kente fel őt Isten Szent Szellemmel és hatalommal, őt, aki jót cselekedve széjjeljárt és meggyógyította mindazokat, akiket a vádló (sátán) a maga hatalma alá kényszerített, az Isten volt ugyanis vele.” (Ap.Csel. 10,38)

Nyomás alatt élni, annyi mint nagy súllyal megterhelgetni, vagy földhöz szorítva lenni, vagy rossz bánásmód alatt, vagy felsőbb hatalmasságok által eltiporva lenni. Lelki vagy testi súlyt, gátlást, levertséget jelent. És ez nem nevetséges. A sátáni elnyomás valóság. Ez talán annak, aki nem tapasztalatképen tudja, képzeletnek látszik, de akik alatta szenvednek, élő valóság. Milyen valóságos áldott tapasztalat a szabadulás azoknak, akiknek az élete ilyen szörnyű hatalmak béklyójában sínylődött, mikor újra rendes életet élhetnek félelem és

akadály nélkül, kötelességeiket teljesíthetik és újra örülhetnek. Ha nem is megszállott mindenki, aki démoni megkötözöttségben él, de ismerünk valóban megszállott lelkeket is. Számuk egyre szaporodik, ahogyan korszakunk vége felé közeledünk.

Megszállottság alatt értjük: tulajdonba való vétele és megtartása valakinek egy idegen személytől, rossz szellemtől. Démoni megszállottság, ha a démon beleköltözik valakibe, benne marad, a személyt rabszolgájává teszi úgy, hogy a saját erejét nem érvényesítheti, hanem állandóan démoni vezetés alatt áll, amely őt megszállva tartja.

„és amikor a tömeghez érkeztek, egy ember jött hozzá, térdre esett előtte, és így szólt: Uram, könyörülj fiamon, mivel holdkóros és rosszul van, mert gyakran esik tűzbe, sokszor meg vízbe, és elvittem tanítványaidhoz, de nem tudták (képtelenek) kigyógyítani.” (Máté 17,14-16) Itt egy másik fajta megszállottságot látunk. Ez a démon, aki a gyermeket megszállva tartotta, folytonosan el akarta pusztítani. (Márk 9,22)

Talán te is, aki ezt a könyvet olvasod, szeretnél megszabadulni valamitől. Lehetsz testileg, szellemileg, vagy lelkileg megkötözve, elgyötörve, sőt megszállva is. De emlékezzél Jézus szavaira: „Uramnak, az ÚRnak Szelleme nyugszik rajtam, mert felkent engem az ÚR. Elküldött, hogy örömhírt vigyek az alázasoknak, bekötözsem a megtört szíveket, szabadulást hirdessek a foglyoknak, és szabadon bocsátást a megkötözötteknek.” És. 61,1. Nem jelent semmit, hogy miben és milyen régen vagy megkötözve. Jézus azért jött, hogy megszabadítson! Emeld fel a te kezedet és szívedet Jézushoz és szólj hozzá:

„Uram, Te azért jöttél, hogy engem megszabadíts. Ma, ebben a percben igényelem a szabadulást az ellenség elnyomása alól! A Te nevedben Jézus, az ördög minden hatalma alól meg akarok szabadulni.” Emlékezz arra, hogy téged Jézus megszabadít, vagy szabaddá tesz, akkor valósággal szabad leszel!

4. Fejezet

A betegség szelleme

Bár az írás tanítja, hogy minden betegség démoni megszállottságra vezethető vissza, mégsem szabad átsiklani afelett a tény felett, hogy sokan azért betegek, mert az ördög elnyomása alatt élnek. A Biblia szerint a betegségnek sok oka lehet. Alapvető gondolat azonban valamennyi megállapításnál, hogy a betegségek oka mindig a bűn, azért vannak a világon a betegségek. Némely esetben bizonyos betegségek egy bizonyos bűnnek a következményei. Másszor az összefüggés nem annyira szembeötlő. Vizsgáld meg szívedet a Ján. 15,14 fényében különösen, ha egy betegség visszatér életedbe miután csodálatos gyógyulást tapasztaltál.

Sok betegségnek az az oka, hogy testünket nem gondozzuk, a természet követelményeinek nem teszünk eleget, nem étkezünk rendszeresen, nem pihenünk eleget. Nagy hőkülönbségnek vagy fertőzésnek tesszük ki magunkat. Esetleg testünknek rossz szokásokkal, rendszertelen étellel, vigyázatlansággal ártunk.

A mi feladatunk csak az egyik okot felfedezni, t.i. a betegség szelleméről beszélni. Mikor Péter a pogányoknak először hirdette az evangéliumot azt mondta Jézusról: „aki jót cselekedve széjjeljárt és meggyógyította mindazokat, akiket a vádló (sátán) a maga hatalma alá kényszerített, Isten volt ugyanis vele.” (Ap.Csel. 10,9-38) Bár ez az Ige ördögi hatalomtól való megszabadulásról szól nem azt jelenti, hogy minden betegség és levertség az ördögtől származik (leveretés).

Ezt szemléltesse a következő példa. Az írás arról beszél, hogy Jézus leprásokat gyógyított, de persze ez nem azt jelenti, hogy mindenki leprás volt, akiket Jézus meggyógyított. Sok más betegség is volt ott, amelyeket gyógyított. Ugyanez áll arra is, hogy nem mindenki állott az ördög hatalma alatt, akit az Úr meggyógyított. Márk 16,17-ben van szó a démonűzésről és kézzel való gyógyításról, mint két különböző dologról. És mégis szembetűnő tény, hogy szellemi és testi nyomorúságnak legalább egy része, amelyekben az emberiség szenved, démoni eredetre vezethető vissza.

A betegségnek különböző szellemei vannak, amelyek többféleképpen bánthatják a testet. Van süket és néma gonosz szellem, vagy együtt a kettő. Vannak vakságot okozók, különböző növekedő daganatokat okozók, pl. golyva, a rák, vagy akár a szürke hályog, amelyek belülről fejlődnek. Vannak ilyen testben lakó démonok.

Ha a démon kiűzik, elsorvad a betegséget okozó daganat. Van pillanatnyi gyógyulás is. Sokszor azonban csak lassan történik a gyógyulás, mert ha a betegség okai nyilvánvalókká lesznek is (amelyekről ennek a fejezetnek elején írtunk), de a beteg rést enged a démonoknak, továbbra is hatalmat nyernek a testen és azt nyomorgatják. Márk 5-ben a démoni megszállottságnak és ezáltal szellemi megrontásnak egészen szélsőséges esetét látjuk. A démonok légiói tartják megszállva az embert, aki inkább szellemi, mint testi gyógyulásra szorul. Testi ereje óriási, nem lehetett megkötni, letépte ruháit, fékezhetetlen. Ebbe a szellemi éjszakába hozta az Úr a szabadítást, kiűzte a tisztátalan szellemet. AMINT A DÉMONOK ELTÁVOZTAK, az ember normálissá vált. Az emberek, akik kijöttek a városból, látták, hogy ott ül „felöltözködve és eszénél van.” Kétségtelenül sok ilyen eset tölti meg a mai ideggyógyintézeteinket, akik pedig meggyógyulhatnak Isten erejével.

A Márk 9,14-29-ben a megszállottságnak egy másik fajtáját látjuk. Egy apa hozta fiát „akinek szája habzik, fogait csikorgatja és elájul.” Máté szerint „holdkóros és gyakran esik tűzbe és vízbe.” Sok hasonló megszállottat kezelnek eredménytelenül az orvosok. A démon kiűzéséhez nem elég az orvosság, ez csak Jézus nevében és erejében történhet meg. Az örütség nem az egyetlen fajtája a démoni megszállottságnak.

„Amikor pedig elmentek, hoztak hozzá egy demontól megszállott süketnémat. És mihelyt a demont kihajtotta belőle, megszólalt a süketnéma és a tömeg csodálkozva mondta: Soha sem láttak még ilyet Izraelben!” (Máté 9,32-33)

„Ekkor odahoztak hozzá egy vak és süketnéma demontól megszállottat és gyógykezelte, úgyhogy az megszólalt, látott is.” (Máté 12,22) „Amikor pedig látta Jézus, hogy egyre nagyobb tömeg verődik össze (a tömeg hozzá fut), rászólt a tisztátalan szellemre, ezt mondta neki: te néma és süket szellem, én elrendelem neked, menj ki belőle és többé nehogyan visszamenj belé,” (Márk. 9,25)

Látjuk, hogy a süketség és némaság és vakság, ártó démonok vagy a betegség szellemének produktumai. „és lám, volt ott egy asszony, akiben a gyengélkedés szelleme volt tizennyolc éve, és össze volt görbedve, és nem volt képes teljesen felegyenesedni.” (Luk. 13,11) Képzeld el, hogy a beteg asszony egy mai modern kórházba megy. Valószínűleg gyógyíthatatlannak mondanák, bár különböző gyógymódokat ajánlanának neki. De nem gyógyulna meg. Ezt az asszonyt az ördög kötözte meg és nincs az a pirula, amely azt kiűzhette volna belőle. Semmiféle gyógyszer, semmiféle specialista nem oldozhatta fel, semmi gyógymód, vagy fürdő, mert hiszen az ördög tartja megkötözve. Csak Isten ereje képes az ördögöt kiűzni, a megkötözöttet feloldani.

Nemrég a gyülekezetben egy asszony azt mondta nekem, hogy három operáción esett át és most az orvosok kijelentették neki, hogy minden évben alá kell vetnie magát egy hasonló operációnak. A sebészet tehát nem tudott állandó gyógyulást létrehozni. A sebészet, bármilyen ügyesen old meg mindenfélét, démoni erőket nem tud eltávolítani. Ha megkönnyebbülést hozhat is, és ha a betegségeket el is távolítja a testből és a természetes gyógyulást elő is készíti, nem adhat bizonyosságot, hogy a beteg testrészt eltávolításával eltávozott démon nem tér-e ugyanebbe a testbe vissza, más területre.

Köszönjük Istennek a tanult orvosokat, akik mindent megtesznek, ami hatalmukban áll, hogy azoknak a szenvedő embereknek gyógyulást, vagyis enyhülést hozzanak, akik nem tanultak meg istenben bízni! Persze nem tudnak minden esetben segíteni, de nem is igénylik.

Sokan kapnak orvosi segítséget, de sokan mondhatják, a Luk. 8,43-beli asszonyhoz hasonlóan: „Minden vagyonát orvosokra költötte és senki sem tudja meggyógyítani.” Már az ő esete orvosi szempontból teljesen reménytelen volt, mégis azonnal meggyógyult, amint Jézushoz jött. Miért nem követed, ha te is így vagy, és kétségek, félelmek, hamis kilátások, tanítások, kilátástalanságokon keresztül törve, miért nem igyekszel, hogy Krisztussal összeköttetésbe kerülj? Isten útmutatása szerint tökéletes szabaduláshoz jutsz. Ha a betegséged a betegség szellemétől ered, akkor csak egy az út, hogy véglegesen és eredményesen megszabadulj, elsősorban attól az idegen szellemtől kell megszabadulnod.

És ez hogyan lehetséges? Azt mondod; ha Jézus járna itt a földön, hozzá mennék, hívnam őt, hogy megszabadítson! Én tudom, hogy segítene, megtehetné! És tudom, hogy meg is tenné!

Testvérem! Nem hallottad még senkitől azt az örömhírt, hogy Jézus nem hagyta abba munkáját, amikor a mennybe ment? Itt hagyta megbízottait, akik az ő munkáját folytatják, miután Jézus elment. Az egész világon vannak Istennek emberei ma is, akik az isteni küldetést betöltik: „Az én nevemben démonokat űznek... ha betegek teszik kezüket, azok meggyógyulnak.” (Márk 16,17-18)

Kik ezek a férfiak? A kilencedik fejezetben kapod a feleletet erre: „Kiknek van hatalma ördögöket űzni?”

5. Fejezet

A rontás szelleme, vagy a „vallásos démon.”

„A Szellem pedig kifejezetten mondja, hogy a késői időkben némelyek elpártolnak majd a hittől, s tévelyítő szellemekre és démonok tanításaira fognak figyelni, hazug, saját lelkiismeretükben kiégett *emberek* képmutatásával. Ezek tiltani fogják a házasságot, *olyan* eledelektől tartózkodnak majd, melyeket Isten hálaadással való fogyasztásra teremtett azoknak, akik hívek és az igazság felismerésére eljutottak.” (1.Tim. 4,1-3)

Találkoztál már azzal a ténnyel, hogy az ördög tanítással hozakodik elő? Az ördög tanítása nem abban áll, amit ő hisz (mert ő tudja, hogy ezek hazug tanítások), inkább azt akarja tanítani neked, amit el akar veled hitetni. Ez egy különleges vallás, amire ő tanít!

A vallás területén részestárs a Sátán. Ő mindig Isten ellen harcol. Tanításának célja tehát az, hogy az embert Istentől elvonja. Tanítását nem azoknak szánta, akik Istent akarattal elvetik maguktól, hanem inkább csapdához hasonlít azok számára, akik Isten fogalmát elfogadják, és akik szeretnének vallásosak lenni a tisztesség okából, és abban reménykednek, hogy az ő vallásuk haláluk után megnyitja nekik a menny kapuját. Az ilyen emberek elérésére nemcsak tanítást állított fel a Sátán, hanem meg vannak azok a papjai, akik ezeket a tanításokat hirdetik. Egyesek rossz indulattal teszik, mert tudják, hogy hazugságot prédikálnak és mégis teszik, hogy az emberek jóakarát megnyerjék. De a legtöbb maga is megvakítottattott attól a tanítástól, amellyel az ő vak vezetőiket gödörbe vezetik. „Hamis apostolok, cselszövő munkások az ilyenek, kik a Krisztus apostolaihoz hasonlóvá változtatják a *külsejüket*. Nem is csoda. Hiszen még maga a sátán is a világosság angyalának képére változik át. Nem nagy dolog hát, ha kiszolgálói is olyanokra változtatják át magukat, mintha az igazságosság szolgálói volnának. Ezeknek vége meg fog felelni tetteiknek.” (2.Kor.11,13-15)

A Sátán vallásos emberekre horgászik és szeretné, ha a választottakat is el tudná csalni. De senki nem megy csupasz horoggal horgászni. Az éles horog mindig vonzó csalétekkel van ellátva. A szegény hal csak a szép, kövér férget látja. De ott van a horog is, csak el van takarva, éppen így takarja el a halálos helyet a Sátán tanítása, miközben egy jó Írás-szerű csalétekkel látja el. Minden hamis tanításban kell valami „jó”-nak lenni. Ez az oka annak, hogy a kimondott racionalista, tartalom és erő nélküli kultuszimádó is idéz az írásból.

„Mert jól ismerjük szándékát” (2.Kor. 2,11). Persze, aztán leginkább azt szeretné, ha az emberek egészen kitörölnék Istent az életükből és emlékezetükből. De mivel ezt nem akarják az emberek, arra kényszeríti őket, hogy „vallásosak” legyenek. De úgy, hogy a Krisztus vérét, mint bűneink egyetlen eltörlőjét, a megszentelődést egészen elhomályosítja. „Kövessétek mindenki irányában a békességet és a szentséget, amely nélkül senki sem láthatja meg az Urat.” (Zsid. 12,14)

A Szent Szellemmel való keresztségről is hallgat, amely a Sátán munkájával szemben erőt ad. (Ap.csel. 1,8) A Sátán tanítása tagadja a természetfölötti ajándékokat és a kísérő jeleket azzal, hogy Isten mindenhatóságát a világon, amely még a természeti törvények megmásmítására is képes, kétség tárgyává teszi. A Sátán művészi fogósa az, hogy az ébresztő istentiszteletek helyett – amelyek a kárhözatról szólnak és ezért a bűnöktől való megtérést szolgálják – külsőséges ceremóniákat, rítusokat, emberi törvényeket, szép kórusokat, emberi cselekedeteket és olyan prédikációkat nyújtanak, amely nem jut el a szívig.

A racionalisták a Megváltóból tanítót csinálnak, Isten Fiából „nemes lelket” az eredendő bűnből „faji tökéletlenséget”. Isten képmására teremtett emberből „a fejlődés produktumát”. Az Isten erejének csodálatos megújító kegyelme helyett „növekedésről” prédikálnak. Nem isteni megszentelésről beszélnek, hanem emberi „nevelés”-ről, a csodálatos kegyelem helyett „emberi erkölcsről.”

Sokan még Krisztus isteni mivoltát is tagadják, a vér bűnbocsátó erejét, a Biblia isteni eredetét, a bűnbeesést és az ebből származó megromlást is. Azt állítják, hogy az ember egyre jobb lesz, könnyedén említik meg az „isteni szikrát” és a mindenkiben benne lakó „jóságot” ami túlsúlyba jut, amint alkalmat adunk erre. A bűnbocsánattal nem tudnak mit kezdeni, mert arra tanították őket, hogy az „pszichológiai kórhoz” vezet. Sokan még a bűn létezését is tagadják. (Vannak, akik még a betegségeket is tagadják.) Jézus megváltó vére

helyett „cselekedetről” és „jellemről” beszélnek. Ahelyett, hogy a Biblia alapján beszélnének, lelkesedéssel magyarázzák saját véleményeiket, feltevéseiket, amelyek értelemből és tudományból fakadnak. Ezek nemcsak racionalisták, hanem az ördög szolgálói. Olyan vallást árulnak, amely nem juttat mennybe, amely nemcsak a saját lelküket, hanem mindazokat, akik hisznek és engedelmeskednek nekik, az ördögök kárhozatba taszítják. Az ilyen vallásosság nem jobb az istentelenségnél. (2.Péter 2,1)

Isten adta az ő Igéjét és meg is tartotta, megmutatta az utat, így hát azok, akik nem engedelmeskednek az igazságnak, nem nyerhetnek bűnbocsánatot.

Hogyan kerültél te a vallásodba? Azért, mert anyád, nagy anyád is ezt követte; (talán nagyanyád, ha ma menne az a templomába azt hinné, hogy nem az övé) talán azért tartozol oda, mert a hívek nagy része kedves, jó társaság? Gyermekeidnek jó összeköttetést jelent? Vagy, mert büszkeségedet kielégíti? Mert olyan erkölcsi fokon áll, amely nem emelkedik a te képességeid fölé?

Ezek az okok mind indokoltak volnának, ha nem volna Isten és örökkévalóság. Jól tennéd, ha vallásod tanításait és szokásait Isten Igéjének tükrében megvizsgálnád! Ha a próbát nem állja meg, keresd máshol a helyedet, ahol ez a próba sikerül! Az idő rövid, a kárhozat bizonyos! Az örökkévalóság hosszú! Az igazság megbízható szava csak Isten szava lehet, a Biblia! De a meggondolatlanok itt is veszélyben vannak. A nőtlen pásztorok azt mondják, hogy ők hiszik a Bibliát, legalább is részben! Némely része talán nincs jól lefordítva, talán az eredeti szöveg elveszett, azután meg nem a mai műveltséggel bírtak az írók! Ha fogalmuk lett volna azokról a dolgokról, amikről a „nagy kritikusok tudnak”, akkor egészen más könyvet írtak volna! Sok rész „egyszerűen héber mitológia”. Képzeljétek el, hogy valaki igazán elhinné, hogy Józsué megparancsolta a napnak, hogy álljon meg, vagy hogy Jónást valóban elnyelte a cethal! Ezek az emberek mindent elhisznek, amit természetes emberi értelemmel el lehet hinni, de mindent elvetnek, amit ésszel föl nem foghatnak. Természetfelettit nem hisznek, ezért azután a csodákkal együtt ezeket a kísérő jeleket, a Szent Szellemmel való keresztségét és a szellemi adományokat is tagadják. Jézusnak szüztől való születését sem fogadják el sok esetben. Isten szeretetéről szóló részeket szívesen idézik, a felebarátra vonatkozó részeket is. Csak annyit vesznek igénybe Isten Igéjéből, hogy a horgon jól betakart csalétek legyen.

Legújabbán a Sátán arcátlanul a Bibliának egy „újjonnan revidéált” kiadását tette közzé, melyben a „Jungfrau”-t (hajadon – szűz) „Junge Frau”-nak (fiatalasszony) fordították és így ezzel Isten Fiából, Józseftől való törvénytelen gyermeket csinál. Továbbá Márk evangéliumának utolsó verseit hamisítványnak bélyegzi és kihagyja. Ez a kihagyás nem változtat azon a tényen, hogy Isten a maga valóságát sok ezer ember életében bebizonyítja éppen úgy, amint Márk 16,17-18-ban ígérte. A racionalisták azt mondják, hogy hisznek a gyógyításban, de ma az Isten az orvostudomány útján gyógyít. Ő adja az orvosságok ismeretét, vezeti a sebész kezét a műtétnél. Az írásban azonban sehol sincs nyoma annak, hogy Isten bele vette volna tervébe ezt a gyógyítási módot. Isten rendelése népe számára: „Jó kedve van valakinek? Pengesse a lantot! Elerőtlenült valaki köztetek? Hívassa el az eklézsia véneit, s azok imádkozzanak fölöle (felette) azután, hogy az Úr nevében megkenték olajjal. A hívő esedezés egészségessé fogja tenni a betegségben elfáradót, majd felkelti őt az Úr, s ha vétkeket követett volna el, el fogja engedni neki.” (Jak. 5,14-15)

Ezeket mi racionalistáknak, moderneknek nevezzük, pedig alapjában véve nem modernek. Ez a modernizmus olyan régi, mint Káin és Ábel. Hitből engedelmeskedett Ábel istennek és hozta az ő juhainak első fajzását. Véres áldozatot hozott Istennek. Káin nem látta az áldozásnak azt az értelmét, olyasmit hozott Istennek, amit Isten nem mondott: a föld gyümölcsét, azaz saját kezének munkáját. Nem jellemző-e, hogy Isten Ábel áldozatát elfogadta. Káinét elvetette? És ennek ellenére az emberiség Káin óta próbálja az Istent kényszeríteni, hogy saját cselekedeteiket elismerje! A modernizmus az öntömjénezés és önfejűség vallása. Emiatt semmisítette meg Isten a világot özönvízzel. A maradéknak azonban, amelyet megtartott, hogy szaporodjanak és újra benépesítsék a földet, annak a maradéknak megígérte, hogy a földet többé nem semmisíti meg víz által. Ennek ellenére az emberiség nemsokára jobban akarta tudni Istennél, hogy mi szolgálja javát. „Azt mondták egymásnak: Gyertek, vessünk téglát, és égezzük ki jól! És a téglá lett az építőkövük, a földi szurok pedig a habarcsuk. Azután ezt mondták: Gyertek, építsünk magunknak várost és tornyot, amelynek teteje az égig érjen; és szerezzünk magunknak nevet, hogy el ne széledjünk az egész föld színén.” (1.Móz. 11,3-4)

Kinek terve volt ez? Bizonyos, nem Istennek, mert akkor nem zavarodott volna össze az építés. És még ezután is, meg most is saját kezükkel akarják az utat maguknak elkészíteni a mennybe! A papok is így prédikálnak: „Higgy, és élsz!” Az ilyen pap, aki ezt mondja és a gyülekezet, amelyik így próbál élni, nem bibliai értelemben vett pap és gyülekezet. Az igazi gyülekezet a visszatérő Krisztus menyasszonyának tekinti magát és megtisztul.

Minden gyülekezet és minden egyes keresztyén (aki valóságban az) ennek a menyasszonyi gyülekezetnek egy része, és mint ilyen magán viseli az egésznek jelét. Azok a „gyülekezetek” amelyek összeházasodnak a világgal és még csak nem is fürkésznek azután, hogy Krisztus, mint „vőlegényük” jön-e, nem tagjai a nagy gyülekezetnek, amely az ő teste.

2. Tim 3-ban Pál apostol igen szemleletesen írja le az ilyenfajta apostolokat, külön az 5. vers azt mondja: „Kiknél megvan a kegyességnek látszata, de megtagadják annak erejét, ezeket kerüld.” Továbbá: „Mert lesz idő, mikor az egészséges tudományt el nem szenvedik, hanem a saját kívánságaik szerint gyűjtenek maguknak tanítókat, mert viszket a fülük; És az igazságtól elfordítják az ő fülüket, de a mesékhez odafordulnak.” (2.Tim. 4,3-4). - Az ilyen embereknek és az „ilyen gyülekezetnek” nem lesz részük a menyasszonyi gyülekezetben, nem ragadtatnak, el (Thesz. 4,1.13-18), mikor Jézus visszajön. Ezt a menyasszonyi gyülekezetet az Ef. 5,27-ben írja le Pál apostol. Ébredj testvérem! Egészen más egyházi szervezet tagjának lenni, amely magát gyülekezetnek nevezi, vagy pedig az Úr Isten által elhívott nép élő tagjának lenni, amely valóságos gyülekezet, büntől megtisztítva az ő vére által, a Szent Szellemmel betöltve. Akik szellemben járnak, szent, isteni életet élnek, bűneiket letették.

Meg vagyok győződve arról, hogy az „Egyház” Isten terve szerint ebben a korszakban egészen különleges hivatást tölt be. De semmiféle vallásnak a neve, rítusa, saját erőfeszítései nem üdvözíthetnek, csak Krisztus értünk kiömlött vére. Képzett teológusok, akik nincsenek Isten Szellemétől ihletve, bármekkora jó szándékkal, bölcsességgel tanítanak is, nem tudják Krisztus testét építeni: „mert nem erővel, sem hatalommal, hanem az én Szellemmel”, szól az Úr. Nincsen olyan vallási szervezetség, amely az írás feltételeinek megfelelne és igényt tarthatna arra minden más „gyülekezettel” együtt, hogy Krisztus testének számítsa. Amint azt Pál apostol Timótheushoz már oly sok nemzedékkel ezelőtt megírta, az ördög a jelen idők „vallásos szervezeteibe” is befészkelte magát (2.Tim. 4,3-4). Ha az ember Isten beszédétől fülét elfordítja, akkor a Sátán beszédéhez fordul. Ha nem elégszenek meg azzal, amit Isten nyújt nekik, akkor a Sátán nyújt nekik olyanfajta „vallást” amelyet akarnak. Lehet mondani, hogy ez az oka minden hamis tanítás, illetve a Sátán tanításai létrejöttének. Az ember szívesen veszi ezt a tanítást, mert nem jár fáradsággal, hanem sok öndicsőítéssel és éppen olyan jónak látszik, mint Isten útja. Pedig ez az út az írás szerint a halálnak útja, mint azt a Péld. 14,12 írja. „Van út, amely egyenesnek látszik az ember előtt, de végül a halálba vezet.”

Az ördög ravasz, tudja hogy senki sem akar a pokolba jutni, mindenki a mennybe igyekszik. Ezért egyik fájdalomcsillapító tanítása az ördögnek, hogy az istenteleneknek nincsen örök büntetésük. Ez úgy is hangozhat, hogy a sír a pokol, tehát az istentelenek nem jutnak többé öntudathoz, nem támadnak fel, vagy pedig megédesítve, hogy a bűnösök még haláluk után ezer esztendeig bűnbánatot tartanak, mielőtt sorsuk örökre eldőlné. Azok számára, akik az írást túlságosan sokat olvassák, ahhoz, hogy ez hihetőnek tűnjék előttük, azt a mesét találta ki a Sátán, hogy az istentelenek büntetése az azonnali megsemmisülés lesz, persze figyelmen kívül hagyja a Máté 25,46-ban lévő mondatot: „És elmennek majd az örök gyötremre,” s hogy ezeknek az istenteleneknek mindnek, akiknek nevei nincsenek az élet könyvébe beírva, követniük kell az ördögöt, a fenevadat és a hamis prófétát a tűz- és kénkö távába, mert a Sátán rászedte őket, ahol: „Kínoztatnak majd éjjel és nappal, örökkön örökké.” (Jel. 20,10.15)

A mesének e változata ugyan nem tagadja azt, hogy pokol van. „A keresztyén bűnösöknek” valamilyen ideiglenes poklot rendelt büntetésként, amelyből ki lehet kerülni. Ha eleget szenvedtek, hogy bűneiket „levezeljék”, vagy még könnyebb midőn, hogy hozzátartozói és barátai kiváltják őket onnan bizonyos összeggel. Ennek a mesének nyoma sincs az írásban, teljesen alaptalan, de ez nem baj, mert ezek az emberek, akik ezután igazodnak, nem nagyon olvassák a Bibliát.

Egyik városban vallásos összejövetelt tartottak valamilyen jubileumi alkalommal. Láttam nyereménytárgyakat, a szerencseszámok boldog tulajdonosai számára. Ezek voltak: autó, jégsezkrény kerékpár, és tréfás elnevezéssel fél liter pálinka, mindez a vallásos összejövetelen. Ez nem lehet Isten gyülekezete. Mégis azt hiszik, hogy bírják Isten országának a kulcsát. Ez a csoport tiltja bizonyos tagjainak a házasságot, megparancsolja (bizonyos időkben) a húsételektől való tartózkodást. (1.Tim. 4,3). Ezeket a népeket félrevezetik, vakok vak vezetői ők, akik mind együtt a verembe esnek, miért? Mert nem fogadták be (nem szerették) az igazságot. A Sátán olyan vallást alapított nekik, amelyet szeretnek és akarnak, amely szerint úgy élhetnek, ahogy nekik tetszik, abban a vigasztaló biztonságban, hogy saját erejükből a mennybe juthatnak, ha nem is azonnal, de legalább is egy idő után, ha már a tisztító tűzben (purgatórium) eleget szenvedtek bűneikért. Azok számára, akiknek ez a fajta fájdalomcsillapító nem hozott enyhülést, mert nem tudták maguktól elvetni azt az igazságot, hogy van egy hely, ahol örök kín van (Luk. 16,19-31), kitalált a Sátán egy csomó nyugtatószert, amely mind azon az alapgondolaton nyugszik: „Hát persze, hogy van pokol,

ahol egyesek az örökkévalóságot élik, de te ne nyugtalankodjál, te nem kerülsz oda.” Vannak, akiket azzal nyugtat meg a Sátán, hogy azzal az egyetlen „engedelmességgel”, hogy megkeresztelkedett, elkészítette magát a menny számára, nincs szüksége belső bizonyosságra, sem a Szellem bizonyágtételére (Róm 8,16), újjászületésre, sem arra, hogy új teremtéssé legyünk. (2.Kor. 5,17, Gal 6,15)

De ahhoz, hogy a pokoltól megmeneküljön az ember, mégiscsak több kell, mint egyszerűen hallani, hogy Jézus a Krisztus, elhinni és megkeresztelkedni „A kegyelem mentett meg titeket a hiten keresztül. És ez nem töletek van, Isten adománya. Nem tettek alapján jött, hogy senki se kérkedjék.” (Ef. 2,8-9)

De van a Sátánnak még más nyugtatószerre is. Sok esetben, mint altató is beválik azok számára, akik a világ fertelmeit elkerülték az Úr Jézus Krisztus megismerése által és visszacsalja őket a szolgaságba azáltal, hogy túl sok szabadságot ígér nekik úgy, hogy ezekben ismét belekeveredve legyőzöttek, és ezeknek utolsó állapotuk gonoszabb lesz az elsónél (2.Pét. 2,18-20). Óvakodj a Sátán hamis biztonságot ígérő hazugságától! Ne hidd, hogy egy pillanat, vagy egy tapasztalat, csalhatatlan és tartós biztonságot adhat! Milyen csodálatosak és áldottak a hit gyümölcsei, ha ez a hit Isten csalhatatlan igazságú Igéjén alapszik. Mi lesz majd szívettépőbb, mint az a szörnyű csalódás, mikor azok, akik minden dolgukat rendben levőnek tudják – mert hamis apostolaik, vagy vak vezetők megnyugtatták őket – azon a rettenetes napon meghallják az örök Bíró hangját: „menjete el tőlem átkozottak az aioni /világ)korszakig tartó/ tűzbe, amely az ördög és angyalai számára készült,” (Máté 25,41). Biztosítsd lelked, üdvösségét, tanulmányozd Isten Mintaképet az írásban. Csak egy út van az élethez és az az út az újjászületés. „Ámen, Ámen mondom neked, ha valaki nem lesz újjá (nem származik /születik fentről), nem láthatja meg (nem képes felfogni) az Isten Királyságát (királyi uralmát)” (Ján. 3,3)

„Meg fog ő fizetni kinek-kinek tettei szerint, azoknak, akik állhatatos jócselekvéssel dicsőséget, megbecsülést és romolhatatlanságot keresnek: örökélettel, ellenben azoknak, akik versengeni szoktak, és nem az igazságnak engedelmeskednek, hanem belenyugszanak a hamisságba: haraggal és indulattal. Nyomorúság és szorongás jó minden emberi lélekre, aki a gonoszt munkálja, zsidóra is, sőt arra elsősorban, de hellénre is.” (Róm. 2,6-9). A Sátán azt mondja ravaszul: „Az üdvösségedet nem vesztheted el, legfeljebb a jutalmadat!” Olvasd el a 6. és 7. verset. Hiszen maga az örök élet a jutalom.

Szegény és megcsalt lelkek, akik a két utoljára említett kábítószerrel használják, nem ismerik a megelevenítő, kibeszélhetetlen örömet, amely az újjászületéssel jár, hiszen nem ismerik az életet, mégis meg vannak győződve arról, hogy saját lelkük érdekében semmit nem kell tenniük, mert mindent betartottak, vallásos formák között éltek. Elhitték a Sátán hazugságait, hogy ezáltal most és az örökkévalóság számára meg vannak mentve az Isten haragjától. Észak-Amerika (és Európa) népe évenként 100 millió dollárt ad ki u.n. okkult tudományos célokra (ma már több milliárdot!). Tonnák ezreire rúg az okkult irodalmak termékeinek súlya. Könyvtárak, Könyvesboltok, hihetetlen mennyiségű spiritiszta és jós könyvekkel vannak tele. Kis- és nagy városokban rengeteg ember foglalkozik üzletszerűen a fekete mágiával. A kíváncsi, hiszékeny embereknek állítólagos összeköttetést ajánlanak a halottakkal. 15 ezer u.n. spiritiszta templom van, kb. 4 millió lélekszámmal az USA-ban.

„elpártolnak majd a hittől, s tévelyítő (megtévesztő) szellemekre és démonok tanításaira fognak figyelni,” (1. Tim. 4,1)

Angliában 25 ezer spiritiszta társaság működik kb. egy millió taggal. Brazília lakosságának kb. egynegyede vallja a spiritizmust. Ez a kultusz a fekete mágia legveszedelmesebbje, mélyen belenyúl minden nép életébe. A Sátán csodatevő és képes hazugság csodákat produkálni, hogy a lelkeket elvonja az igazságtól. Azok bele is sétálnak a csapdájába, akiknek nincs szeretet a szívükben az igazság iránt. 2.Thesz. 2,9-11: „A törvénytíró (antikrisztus) megérkezése a sátán munkája következményeképpen a hazugság teljes hatalmával, jeleivel és csodáival fog végbemenni, az igazságtalanság mindenféle csalásával azokon, akik elvesznek annak fejében, hogy nem fogadták be az igazság szeretetét arra, hogy megmeneküljenek.”

A spiritizmus hazugságára mindenekelőtt felelet az Ézs. 8,19-20-ban van: „Ha majd azt mondják nektek, hogy forduljatok a halottidézőkhöz és jövendőmondókhoz, akik suttognak és mormolnak, ezt feleljétek: Nem Istenéhez kell fordulnia a népnek? A holtakhoz kell fordulni az élő helyett? A törvényre és intelemre figyeljete! Hiszen ők olyan dolgokról beszélnek, amelyeknek nincs jövője.”

Az apostolok idejében is működtek spiritiszta médiumok mindenfelé, akiket az apostolok a Sátán követőinek tartottak. A Biblia szavai szerint a spiritizmusra és a varázslásra vonatkozóan kijelenti a Gal. 5,21-ben „hogy akik ilyeneket cselekszenek, Isten királyságának örökösei nem lesznek.” Isten nemcsak tiltja a spiritizmust,

hanem halálos bűnnek, tekinti 3.Móz. 19,31: „Ne forduljatok halottidézőkhez, és ne tudakozódjatok jövőmondóknál, mert tisztátalanokká teszitek magatokat velük. Én, az ÚR, vagyok a ti Istenetek!”

Biblia kijelenti, hogy az Urnak minden feketemágia utálatos. 5.Móz. 18,10-12: „Ne legyen köztetek olyan, aki a fiát vagy leányát áldozatul elégeti, ne legyen varázslást űző, se jelmagyarázó, kuruzsló vagy igéző! Ne legyen átokmondó, se szellemidéző, se jövőmondó, se halottaktól tudakozódó. Mert utálatos az ÚR előtt mindaz, aki ilyet cselekszik. Ezek miatt az utálatos dolgok miatt űzi ki előled ezeket is Istened, az ÚR.”

1.Sámuel 28-ban nyilvánvalóan Sámuel szelleme jelent meg Saulnak, de őt nem kísérték szolgáló démonok, hanem olyan szellemek, akiket Isten küldött. Az endori asszony, vagy a mai szóval a médium megdöbbsent, mert a szellemek, akiket látott nem az ő szolgáló szellemei voltak, hanem előtte ismeretlen szellemek, nem ördögök, akikkel eddig társalkodott, hanem Isten szellemei. Ezért ijedt meg!

Istennek úgy látszik az volt a szándéka, hogy ezt az egy esetet megírta a Bibliában, amikor egy halottnak a szelleme emberi megidézésre valóban megjelent. Sámuel első szavai korholást fejeznek ki, hogy miért keresi halottakkal az összeköttetést, hiszen egyedül az Isten az, akit nyomorúságunkban keresni kell. 1.Sám. 28,16. „De Sámuel ezt mondta: Miért kérdezel engem, ha az ÚR eltávozott tőled, és ellenségeddé lett?!”

A következmény Saulra nézve végzetes lett, mert bár sikerült neki Sámuellel beszélni, meg kellett tapasztalnia, hogy a „szentek” kíséretében lévő szellemek semmit sem akarnak tenni az Isteni Ítélet megváltoztatásának érdekében és hogy Isten maga vitte végbe azt a halálos Ítéletet, mert Saul Isten szava ellenére felkeresett valakit, akiben a jövőmondás szelleme lakott (milliók próbálkoznak ezzel, de nincs rá bizonyíték, hogy ez valaha sikerült volna). Saul akkor határozta el, hogy az endori asszonyhoz megy, amikor lelki élete annyira megromlott, hogy Isten nem felelt neki mikor kérdezte őt, és Isten határozott parancsát semmibe vette. (2.Móz. 22,18)

„Így halt meg Saul a hűtlensége miatt, mert hűtlen lett az ÚRhoz, és nem fogadta meg az ÚR szavát. Sőt szellemet idéztetett, és azt kérdezte meg, nem az URat kérdezte meg. Ezért ölette meg őt, a királyságot pedig Dávidra, Isai fiára ruházta.” (1.Krón. 10,13-14)

Az egész spiritizmus mögött és minden pogány istentisztelet között ott van a démoni szellemvilág. Az 1.Kor. 10,20-21-ben olvassuk: „Ellenkezőleg, hogy amit áldoznak, démonoknak és nem Istennek mutatják be. Nem akarom, hogy démonokkal legyetek közösségben. Nem ihattok egyszerre az Úrnak poharából és démonok poharából. Nem részesedhetek egyszerre az Ur asztaláról és démonok asztaláról.” Ezek a démonok szellemi lények. Láthatatlanok, bejöhethetnek a lakásba észrevétlenül, titkokat figyelhetnek meg, amelyeket gondosan őrzünk. Ezeket az információkat tovább is adják, bizonyos múlt idők elveszett dolgait is felelevenítik. A jövőmondást is megkísérlik némely esetben. Emberi lényekben testesülnek meg ilyen démonok, olyan emberekben, akik megadják magukat nekik, kiszolgáltatják nekik egyéniségüket és azok gonosz terveire használják, fel őket. Bár a démonok megszállhatnak egy személyt is, mégis gyakran kívülről uralkodnak rajtuk, ami a hipnózis állapotához hasonló. Ha a médium a hipnózis állapotába jutott, akkor tökéletesen a démon uralma alá kerül és azt mondja, amit néki a démon parancsol.

Igaz, hogy a mai világban sok az idegen hang, de Jézus azt mondja: „Az én juhaim hallgatnak az én hangomra, de idegen hangját nem követik.” (Ján. 10,27.5) Isten igazi gyermekei az igazi pásztort, Krisztust fogják követni! Idegen hangot nem követnek és nem keresnek. Akik idegen hangot követnek (az ördög hangját), azok nem Isten gyermekei. Azok számára, akik idegen hangot követnek, akik hisznek az ördög tanításának, akik fáradtság nélkül modern utat keresnek, akiket a hamis Ígéret elcsaltak a szabadságtól, akik az igazság útját elhagyták; csak egy végük lehet, ez a halál és a kárhozat. Minden hamis tanítás azt a célt szolgálja, hogy lehetőleg a lelket, de a testet is a pokolba taszítsa!

1.Kir. 22. részében Akhábot 400 próféta beszéli rá, hogy azt tegye, ami a halálát okozta. Ezek a próféták úgy beszéltek, ahogyan egy szellem parancsolta nekik. De ez a szellem nem Isten Szelleme volt. Ez a szellem a hazug szellem volt, aki a kellemes és hízelgő beszédre ihlette őket, hogy Akhábot rávegyék, vonuljon fel és essen el a gileádbeli Rámóthban.

Minden hamis tanítás, amely a bibliai igazság valamely részét tagadja, vagy kihagyja, mint a megszentelődést, a vér által való megigazulást. Krisztus szűztől való születését, az ember természetes romlottságát és a megváltásra való rászorulását, az újjászületést, az istentelenek örök kárhozatát, az ember teremtését, mind részben, vagy egészen hazug sátni erők által ihletett és arra való, hogy az embereket ne vezesse, az igazsággal szemben megvakítsa, és mint Akháb esetében, további sötétségbe, lehetőleg pusztulásba döntse.

Nem tartozol te is egy olyan csoportba, amely az ördögnek valamely említett tanítását hirdeti? Ha igen, akkor hallgass azonnal Pál apostol szavaira: „Ezeket kerüld!” (2.Tim. 3,5) Más szóval: mondd föl tagságodat. Keress magadnak egy olyan közösséget, amely a teljes valóság talaján áll! Amely elhiszi Isten minden szavát és gyakorolja is azt! Olyan közösséget keress, ahol az üdvösség nemcsak formai, s ahol nem tagadják Isten erejét, és nem ellenkező tanítással, lekicsinyléssel, elhanyagolással foglalkoznak Isten Igéjével. Szakítsd el most magadat a csábítás szellemeitől és démonok (ördögi) tanításától.

6. Fejezet

A hazug szellem

„De előlépett egy szellem, megállt az ÚR előtt és így szólt: Majd én rászedem őt! Az ÚR ezt kérdezte tőle: Hogyan? Az így felelt: Elmegyek és hazug szellem leszek minden prófétája szájában. Az ÚR pedig így szólt: Így csakugyan rá tudod szedni. Menj és tégy így! Íme így adott az ÚR hazug szellemet valamennyi prófétád szájába.” (1.Kir. 22,21-22). Itt egy olyan demont látunk, aki él és beszél, sőt határozottan meg is nevezi magát, hogy mi akar lenni: egy hazug szellem. A támadás célja Akháb volt. De nem Akhábót akarja rávenni, hogy hazudjon, hanem azt akarja elérni, hogy a hazugságot Akháb elhiggye. A prófétákat akarja rávenni itt, akiktől Akháb függött, hogy hazudjanak, végső célja természetesen Akháb testének és lelkének elpusztítása volt. Tökéletesen bízott képességében, hogy ezt meg is tudja tenni!

A démonoknak egyetlen érdekük van az embereknél, t.i. az, hogy szellemüket, testüket és lelküket megsemmisítsék, céljuk az, hogy a pokolba taszítsák őket, vagy hogy olyan dolgokra készítsék, amelyek végül is odajuttatják őket. Szivettépő látvány ez, amit a hazug szellem az emberben végez!

Nemrégem egy evangélizáció alkalmával egy fiatalasszony rohant kiabálva az oltárhoz, mikor a résztvevőket döntésre szólítottam fel. Sohasem láttam még nagyobb vágyat Istenhez jutni, büntől szabadulni, mint ennél az asszonymál. Kétségbe volt esve, könnyei folytak, hangjában halálos rettegés remegett, amint Isten bocsánataért könyörgött. Mikor kétségbeesését láttam, kértem a lelkész, hogy küldje segítségül egyik munkatársát. „Nincs itt senki, aki hajlandó lenne vele imádkozni” – felelte a lelkész. Ijedten kérdeztem ennek az okát. Azt mondta, hogy ennek hosszú története van, istentisztelet után elmondja. Mikor az asszony fölé hajoltam, felkiáltott: mit tegyek? Bűnös vagyok! Végül a lelkész és felesége mellé térdeltek, majd világosság derült a történetekre.

Ez az asszony valamikor boldog, komoly keresztyén volt, a fiatalságot vezette a gyülekezetben. Rendes, komoly férje volt, akinek az Úr volt minden öröme, együtt jártak a gyülekezetbe. Akkor elkezdett egy hazug szellem dolgozni. Az asszony szívét megzavarta, más férfi felé vonta. Mindenféle hazugságot sugott neki és meggyőzte, hogy nem irás ellenes, ha elválik és más férfihez megy feleségül. Bár az asszony tudta, hogy mindez ellenkezik az írással, de el akarta hinni a Sátán szavát, összezavarodott. Végül elmondta harcát lelkészeinek és tanácsot kért Felvilágosították őt Isten Igéjéből, hogy mi a válasz, s mit mond az Úr a házasságra, de ebben a tekintetben megkeményítette a szívét, mert jobban szerette azt, amit a szíve kívánt, mint Isten szavát. A lelkész és felesége órákat töltöttek vele az Ige tanulmányozásában. Néha úgy látszott, hogy hátat fordít a kísértésnek és Isten akaratát akarja teljesíteni. De amint egyedül maradt gondolataival, vágyai tárgyára terelődtek, s a hazug szellem, mint „világosság angyala” jelent meg, elhitette vele, hogy „joga” van a boldogsághoz és sohasem lesz boldog, ha nem válik el.

Végül is a lelkész minden figyelmeztetése ellenére, keresztülvitte tervét. Elvált és férjhez ment a másik férfihez. Miután ismerte a lelkész magatartását és tudta, hogy ennek a gyülekezetnek tagjai, az előbbi testvérei is ugyanúgy gondolkoznak, természetesen nem maradt köztük.. Kellemesebbnek tűnt előtte más gyülekezet után nézni és ott beépülni. A hazug szellem elhitette vele, hogy nem a lelkiismerete, vagy a bűnnek valami belső indulata okozza nyugtalanságát, hanem az előbbi testvérek lekicsinylése. Miután elhagyta őket, rövid ideig megnyugodott.

Új templomi környezetében nem érezhette magát rosszul, úgy kezelték, mint kimagasló keresztyént, aki vezető helyre való. Házassági kérdése ott nem volt beszédtema, mert a lelkész maga is háromszor nősült. Ez az alkalom volt az első, hogy az azelőtti gyülekezetében megjelent. Érdeklődését a hirdetés keltette fel és csak erre az estére jött el. A hazug szellemről prédikáltam aznap este. Ezen az üzeneten keresztül nyitotta

meg az Úr az ő szemét és tudta meg, hogy annak idején ilyen démonra hallgatott. Olyan hangra hallgatott, amely a pokolból jött. (2.Kor. 11,14) A Sátán világosság angyalává változott. Az „idegen hangra” hallgatott. (Ján. 10,4-5) de ő azt hitte, hogy az Isten szava. Elmondta, hogy hogyan hallotta azt a hangot, és hogyan beszélt rá erre a tetre. Ilyenféleképpen mondja: „Menj csak és tedd meg. Minden rendben van. Isten neked külön engedélyt adott, hogy megtedd!” „De hiszen mi megmutattuk neki a Bibliából, hogy ez bűn,” – szólt a pap. „Tudom, és most már belátom, hogy egész idő alatt dühben éltem. Hazug szellemre hallgattam, de nem tudtam. A hang tisztának és hűségese hangzott, úgy éreztem, hogy ez csak Istené lehet. Azt mondta, hogy Isten szemében első férjemmel sohasem esküdtünk meg, nem Isten vezetett minket egymáshoz. Azt mondta, hogy jogom volt azt az embert elhagyni, mert Isten nem kötött össze velem. Biztos voltam benne, hogy most megtaláltam azt az embert, aki Isten elgondolása szerint már régen élettársam kellett volna, hogy legyen és hogy ettől nem szabad elválnom. Mikor első férjemtől elváltam, azt mondtam Istennek: Kérlek Uram, ha nem szerinted való ez a házasság, gördíts valamilyen akadályt az esküvő elé, ha szerinted való, akkor engedd, hogy minden simán menjen!” Isten nem gördített akadályt utamba, az esküvő szép, kedves ünnep volt. Abba a tudatba ringattam magam, hogy Isten akarata szerint cselekedtem. Most már tudom, hogy miért nem éreztem az Ítéletet. A ma esti Igé hirdetéssel kinyitotta Isten a szememet. Amikor a szívemet megkeményítettem és az igazságnak ellenálltam, Isten megengedte egy hazug démonnak, hogy beszéljen rá engem, hogy helytelenül cselekedjem, fordítva, mint ahogy kellett volna. Ellenálltam Isten szavának, megengedte, hogy másnak a szavát hallgassam. Mikor a tervem megvalósítottam, nem zavart meg Isten, hanem megengedte, hogy elhiggyem, hogy helyesen cselekedtem.”

Halálfélelmében újra kiáltozni kezdett: „Bűnös vagyok! Házasságtörésben élek! Mit tegyek? A hazugság démona tette ezt! Sátán szavára hallgattam, mert az Isten szavának nem hittem! Miért is dobtam el Isten szavát és az ő igazságát? Mit tegyek?”

Nem tudtam tanácsot adni, sem a lelkész, sem a felesége nem tudott. Isten is hallgatott, mert hiszen már régen adott neki választ Isten Igéjében, de azt elvetette. Mit lehetett itt még mondani? Estéről, estére eljött és feltette a kérdést: „Mit tegyek?” Amennyire én tudom, erre a kérdésre sohasem kapott választ és sohasem kapott Istentől békeséget és győzelmet.

Nem akarom ezzel azt mondani, hogy a házasságtörés megbocsáthatatlan bűn lenne. A samáriai asszony házasságtörő volt. Jézus egy asszonynak, akit házasságtörésen értek, ezt mondta: „Én nem kárhoztalak, eredj el és többé ne vétkezzél!” Csak Isten mondhatja, hogy hol és mikor lépi át egy lélek a halálos határt. A szíve gyakran megkeményedett és Isten irgalmassága nem tudott hozzáférközni. De Isten Igéje világosan megmondja, hogy az Isten türelmének is van határa. (1.Móz. 6,8)

Sokan azt hiszik, hogy vétkezhetnek annyit, amennyit akarnak és olyan sokáig, ameddig akarnak. De Jézus a Ján. 6,44-ben így szól: „senki sem jöhet (én)hozzám, ha az Atya, aki engem küldött, nem vonzza őt, én pedig föltámasztom azt az utolsó napon.”

Veszedelemes dolog hátat fordítani az isteni igazságnak. Ha ezt teszed, akkor kinyitottad a hazugság szelleme előtt az ajtót, akinek Isten megengedi, hogy hozzád jöjjön. „az igazságtalanság mindenféle csalásával azokon, akik elvesznek annak fejében, hogy nem fogadták be az igazság szeretetét arra, hogy megmeneküljenek. Éppen ezért küldi rájuk Isten a tévelyítés (megtévesztés) munkáját, hogy a hazugságnak higgyenek, hogy ítélet alá essenek mindazok, akik nem hittek az igazságnak, hanem az igazságtalanságban gyönyörködtek.” (2.Thesz. 2,10-12)

Figyeld meg Akháb esetében, hogy annak a királynak az volt a kiváltsága, hogy az igazságot meghallgassa, de eldobta azt, mert kijelentette, hogy gyűlöli azt a prófétát, aki pedig éppen az igazságot mondta neki. (1.Kir.22,8) Ez a képe azoknak a mai embereknek is, akik a hazugság démonának áldozatul esnek, mert az egészséges tanítást nem akarják elviselni. Azt mondják, ami az Ézs. 30,10 versében meg van írva: „...Azt mondják a látóknak: Ne lássatok! – a látnokoknak (prófétáknak) pedig: Ne a valóságot lássatok! Mondjatok inkább hízelgő dolgokat, lássatok kedvüNKRE valókat!” Az emberek még mindig azt akarják hallani, ami nekik kellemes, ahelyett, amit meg kellene hallaniuk.

Akháb Mikájehút börtönbe vetette és azok felé fordult tanácsért, akik kellemes hízelgéssel vezették. Isten akkor engedte meg a hazugság démonának, hogy a királyt a prófétákon keresztül rászedje, amikor Akháb az igazságot elutasította. Ez a hazug démon arra az útra vezette Akhábót, mely halálát okozta, Mikájehú azt mondta: „Láttam egész Izráelt szétszóródva a hegyeken, mint egy nyájat, amelynek nincs pásztora.” (1.Kir. 22,17)

A hazugság démonától befolyásolt próféták így szóltak: „Menj fel Rámoth Gileád ellen, és jó szerencséd lesz; mert azt az Úr a király kezébe adja.” (1.Kir. 22,12). Mikájehú utolsó szavai pedig: „Ha békességgel térsz vissza, nem az Úr szólott énáltalam.” (22,28)

Itt vannak a démonokra vonatkozó bibliai nagy igazságok előttünk. Veszedelmes dolog az isteni igazságot elvetni. Abban a pillanatban, amikor ezt megteszed, megnyitottad a hazugság démonának az utat a szívedbe, aki magát Isten küldöttének álcázhatja, világosság angyalának ruhájába öltözhet. Ez a démon hazugságokat hitet el veled és hazugságok által kárhoznak el az emberek.

Ez történt az említett fiatalasszonnyal. Ez történt Akhábbal is. Ez már sokszor megtörtént és történik még most is. „...Éppen ezért küldi rájuk Isten a tévelyítés (megtévesztés, félrevezetés) munkáját, hogy a hazugságnak higgyenek, hogy ítélet alá essenek mindazok, akik nem hittek az igazságnak, hanem az igazságtalanságban gyönyörködtek.” (2.Thesz. 2,11-12). És ezek közé tartoznak azok is, akik saját útjaikon járnak.

Sokan vándorolnak a „széles úton” és megnyugtatják magukat, minden rendben van és nem látszik semmiféle veszély sehol. Az út olyan sima, a nap süt. Minden baj nélkül célhoz érek majd.

De mi történt azután Akhábbal? Olvasd el a történetet és jól vigyázz! A hazugság démonai kétféleképpen befolyásolhatják az embereket. Más embereken keresztül beszélhetnek, akiknek befolyása alatt áll az illető. Ez volt Akháb esete. Vagy közvetlenül az emberhez szólnak, akiket a démon befolyásolni akar. Ez vagy hallható hangon történik, vagy elképzelt hangon. Sokszor olyan körülmények lépnek fel, mintha jelek lennének. Sokszor attól való félelemben, hogy ósdinak vagy babonásnak, vagy hazug démon által vezetettnek ne tartsák őket, mindenféle lehetőséget megragadnak, legyen az jó, vagy rossz, hogy elérjék a természetfeletti vezetést.

Ez különösen az aggodalmaskodókra áll és jellemző. De azt a tényt nem lehet letagadni, hogy Istennek valóban van hangja, ha népét figyelmezteti, ha veszély közeledik, hogy népének (de csak az Övéinek) álmában is kijelentse magát (Ap.Csel. 2,17), és hogy a mai korszakban adja a Szent Szellem ajándékait, amelyek felfedik az igazságot, melyek ismeretlenek maradtak volna. Ezekre a kérdésekre a helyes válasz nem abban rejlik, hogy elveszünk mindenféle természetfeletti vezetést, hanem hogy világosságra hozzuk az adott lehetőségeket, hogy jók-e, vagy rosszak és megbizonyosodjunk arról, hogy ismerjük-e az Isten hangját és hogy az írás szerinti módszereket meg tudjuk-e Ítélni?

„Szeretteim, ne higgyetek minden szellemnek, hanem próbáljátok meg a szellemeket, hogy vajon Istentől valók-e, mert sok hamis próféta ment szét a világba (kozmoszba).” (1.Ján. 4,1). Egyszerű és biztos megvizsgálása az Isten Igéjével való összehasonlítás, mert annak, amit Isten a Bibliában kijelent, a Szent Szellem sosem mond ellent.

Egy asszony így szólt a múltkor: „Isten egész nap beszélt velem.” „Mondja csak, mit mondott magának az a hang és akkor én megmondom, hogy Isten volt-e, vagy nem” - kérdeztem.

Az asszony erősítette, hogy Isten volt, hiszen ismeri a hangját. Azután kezdett mondani azokból, amiket „Isten” mondott neki. Így feleltem: „Asszonyom, nem Isten volt, aki ma beszélt önnel, mert Isten sohasem mondott olyasmit az embernek, ami Isten Igéjével ellentétben áll.” Az asszony így szólt: „Nem lehetett a démon hangja, mert azt mondta, hogy ő az Úr.”

Az ördög ügyes színész. Akháb prófétái által is azt mondta, hogy Istentől valók a prófétálások, emlékezel?

Az asszonynak azt mondtam, hogy minden hang, ami Isten Igéjével ellentétben áll, csak pokolból jöhet. Isten és Igéje soha nincsenek ellentétben egymással. Amit ez a hang mondott az asszonynak, csak egy demontól származhat.

Milyen könnyű megcsalni azokat az embereket, akik nem szüntelenül imádkoznak és Istennel nincsenek szoros kapcsolatban. Vigyázz testvérem! 1.Pét. 5,8 mondja: „Legyetek józanok, maradjatok ébren! Ellenfeletek, a vádló (sátán), ordító oroszlánként jár körül, s azt keresi, kit nyelhet el.”

Egyszer a gyógyulni kívánók között egy kicsi asszonytól megkérdeztem, hogy az ő elképzelése szerint meggyógyítja-e őt Isten? Azt felelte, hogy reméli, de nem biztos benne. A hang állandóan azt mondogatja neki, hogy nem fog meggyógyulni. És talán Isten hangja mondta neki? Talán az ő esete kivétel és nem akarja őt Isten meggyógyítani? Mikor feleltem és azt mondtam neki, hogy a hang ellentétben van az Igével, csodálkozott. Megmutattam neki, hogy Isten sehol sem mondta, hogy vonakodik meggyógyítani valakit az ő népéből, aki kéri őt.

Isten gyógyítási ígérete érvényes minden gyermekének és minden betegséggel szemben. Megmondtam neki, hogy az a hang, amelyet hallott, egy hazug démon hangja volt. Azután imádkoztam érte és Isten meggyógyította. Ebből is láttuk, hogy a hang, amely azt állította, hogy nem gyógyul meg, valóban a hazugság szelleme volt.

A hazugság szelleme a következőképpen szokott támadni: vagy azt mondja a gyógyulást várónak, hogy nem fogsz meggyógyulni, vagy hogy most még nem, mert nincs elég hited. Ez a démon sok lelket gyötör Isten népe között még azokat is, akiket a Szellem vezet, mert azzal fenyegeti őket, hogy mikor Jézus visszajön, nem ragadtatnak el.

Egy nagy misszionárusnő leleplezte azt a nagy megrettenést, amellyel egy démon a misszió területét fogvatartotta. A beszámolás a „The lepleasste Evengel” 1952 dec. 28.-i számában jelent meg és szavahihetőség miatt alapos vizsgálat alá vették. A misszionárusnő 50 esztendeig nagy és eredményes munkát végzett. Az említett találkozás kb. 40 évvel ezelőtt történt és jól elrejtve maradt szívében, míg Isten Szellem nem kényszerítette, hogy világosságra hozza, hogy másoknak hasonló harcokban segítségére lehessen.

„Fürdőszobába menet belenéztem a tükörbe és megrettentem szemem üveges tekintetétől. Fürdeni akartam, de nem bírtam. Nem tudtam hogyan kell elkezdenem. Hogy ezután mi történt, arra nem is emlékszem, mert attól a perctől kezdve emlékezetem zavaros volt. Magamba rejtettem ezt a felfedezést. Testvéreim nyugtalanok voltak szemem üveges kifejezése miatt, de nem tudták, hogy én mennyit szenvedek. Az éjszakák még szörnyűbbek voltak. Minden dolgomba démoni szellemek szóltak bele, láttam, hallottam őket. Míg mások velem voltak, az imádkozás a szabadulást jelentette, de amint egyedül maradtam, a levegő megtelt démonokkal.

Egyedül voltunk ketten a vonaton. Férjem a görög Testamentumból a Római levél 12. részét lapozta fel, hogy együtt olvassuk. Egy-két verset olvasott fel, de azután meggyőződött róla, hogy én az egészből semmit sem értettem meg. Ránéztem férjemre és azt gondoltam, szegény nem tudja, hogy elmebeteg felesége van. Sohasem tudjuk együtt olvasni az Igét és beszélni róla! Az a szörnyű gondolat, hogy az értelmemet elveszítettem és életem hátralévő részét az örültek házában kell eltöltenem, hatalmába kerített és kiabálni kezdtem. A kiáltással szellemem egyre távolabb távozott. Nem volt erőm sem gondolkozni, sem mozdulni. Agyam olyan volt, mintha megbénult volna, alig ismertem meg valami tárgyat, amit láttam. Az a szörnyű tudat uralkodott rajtam, hogy értelmemet elvesztettem. Megérkeztünk a misszió otthonba, ahová fölvetek. Lefeküdtem. Életem világossága mintha kialudt volna. Szörnyű sötétség szállt rám. Isten Szellemének hangját ismertem, de most más szellem hangja szólt hozzám. Azt mondták, hogy egész eddigi életemben csaló voltam. Sohasem szólított meg az Úr és hogy Isten sohasem választott ki magának, sohasem kaptam meg Szent Szellemét és hogy Isten sohasem vezetett abban, hogy férjhez menjek. Minden képzelődés, csalás volt és ezért Isten örök kárhozatra a pokolra taszított...

Egyszerre felébredtem és nagyon féltem, tüzes nyilak támadtak. Egyik hang azt mondta: „Semmi célja sincs annak, hogy megpróbáld lelkiismeretedet megnyugtatni, vagy reménykedni, hogy félelmedet legyőzd azzal, hogy megpróbálsz hinni. Nem fog sikerülni.” Felültem ágyamban és így kiáltottam: Elvesztem! Elvesztem! Az a kísértésem volt, hogy felmenjek a hegyre és fejest ugorjak a szakadékba. Azt hiszem meg is tettem volna, ha Isten nem vigyázott volna rám. Néha rettegésemben a hajamat téptem. Miért írom le mindezt? Hogy megijesszelek? Nem, hanem hogy meglásd, hogy milyen messze mehet az ördög, ha Isten ezt neki megengedi és hogy kijelentsem neked, hogy hogyan képes Isten minket megmenteni. Miért engedte ezt meg Isten? Nem tudom. Férjem és testvéreim próbáltak velem imádkozni, de ezt nem engedtem meg nekik. Valósággal féltem, hogy Isten, agyonüt. Félttem Istentől és a kereszttől, féltem a vértől, féltem, hogy agyonüt, ha ki merem mondani azt a szót, hogy „vér”.

Megmagyarázhatatlan módon azt hittem, hogy nem vagyok, az a lélek, akiért Krisztus meghalt, hanem a Sátánnak egy része vagyok. Azért nem tudok imádkozni sem. Nincs bocsánat és nincs remény számomra. A kereszt ellenem tanúskodik. Sohasem kételkedtem Isten szentségében vagy igazságosságában, mégis éreztem, hogy megérdemlem az örök kárhozatot. Megtapasztaltam, hogy a fejedelemségek, a világ urai, akik a világnak sötétségében uralkodnak, a gonosz szellemek, amelyek a magasságban vannak, akikről Pál az Efézusi levélben, ír, nem mitológiai alakok, mesebeli szörnyek, hanem borzalmas valóságok.”

Ilyen tapasztalatai erősebb, gyengébb mértékben vannak a keresztyéneknek. Különösen azok tehetnek bizonyosságot erről, akik a sötétség hatalmával vették fel a harcot, hogy a Sátán szörnyű támadásaitól mennyit kellett szenvedniük. Az Úr is szolgálatának kezdetén találkozott a Sátánnal szörnyű harcban, melyben a Sátán megpróbálta a kételkedést belopni szívébe, hogy Isten Fia-e? Ez gyakori módszere a hazugság

démonának. Először kételkedést támaszt Isten Igéje iránt. Egyik kétely követi a másikat, amíg az Istenbe vetett hit teljesen megromlik. Meggyőződésem, hogy a bűnösök serege Istennek tetsző életet élne, ha nem tenné bátortalanná őket állandóan a hazugságnak a démona azzal, hogy: „Téged nem lehet megmenteni, számodra nincs remény, túlságosan bűnös vagy, átlépted a halál határát. A megbocsáthatatlan bűnt is elkövetted, nem bírod elhagyni a bűnös utat. Olyan életet sohasem bírnál élni.” Ha ezeket a hazugságokat huzamosabban az emberi lélek elé tárják, az a bátortalanság iszapjába merül rövidesen és gyakran már kísérletet sem tesz, hogy kiszabaduljon belőle.

Sok embert, akit bűnbánatra indít Isten Szellem egy evangélizáció alkalmával, visszatart egy hang a megszólalástól, amelyik azt súgja: „Nem sürgős! Van még idő! Holnap alkalmasabb lesz! A késlekedés veszélytelen!” Milliók, mulasszák el az utolsó alkalmat Krisztus keresésében és a pokol örök szenvedésébe esnek bele, mert a hazugság démonai uralkodnak rajtuk. Sokan nem fogják sohasem megtapasztalni a győzelmes keresztyén élet békességét és áldását, sokan nem fogják sohasem megtapasztalni az erőben való növekedést, amelyet Isten az ő népének készített, mert a hazugság démona azt súgja nekik: „Ez nem neked, való! Ez nem a jelen koré!”

Sokan meggyógyulnának, ha nem hallgatnának a démonra, amelyik így szól: „Nem Isten akarata, hogy meggyógyulj! A te tested kivétel. Azért vagy beteg, hogy Istent megdicsőítsed!” Vagy azt mondja: „Nincs elég hited”, - vagy: „A gyógyulás és a csodák ideje lejárt, ez csak az apostolok idejében volt.” A hazugság démonai sok embert visszatartottak a Szent Szellem vételétől is, így: „A Szent Szellem nem miattad van itt.” – Kétségtelenül nagy tömeg nem vesz majd részt az elragadtatásban, mert hallgatott arra a hangra, amely így szólt: „Az én Uram még sokáig nem jön. Van még idő enni és inni és szolgatársaimmal verekedni.”

Számtalan ember, aki azt tanulta, hogy nem kell a kárhozattól félni, későn fog rájönni arra, hogy egy hang azt mondta neki: a pokol nem egyéb, mint a sír. Milliók kárhoznak majd el, mert hittek a hazugság prófétáinak, akik ezt mondták nekik: „Nem kell félni, a szeretet Istene nem fogja teremtményeit a kárhozatba taszítani!”

Ébredj fel testvérem! Itt az idő, hogy megnyisd szívedet az igazság előtt! „Megismeritek majd az igazságot és az igazság szabadabbá tesz.” Itt az ideje, hogy elszakítsd magadat a hazugság démonaitól, akik álnokul el akarnak csábítani, megkötni, megrabolni, megölni, áldozatul tenni azzal, hogy romlásba, kétségbeesésbe kergetnek.

7. Fejezet

A szenvedélyek démona

„Ezért az Isten szívük kívánságainak következményeként kívánságaikban tisztátalanságra adta oda őket, hogy testüket egymás között megbecstelenítsék. Hiszen ők maguk cserélték fel az Isten igazságát hazugsággal. Ők maguk félték és szolgálták a teremtményt, tették félre a Teremtőt, aki áldott az örök korokig. Amen. Ezért adta azután az Isten oda őket bectelen szenvedélyekre, nőik a természetes életmódot természetellenesre cserélték fel, hasonlóképpen a férfiak is elhagyták a nővel való természetes élést és indulatuktól hajtva, egymás iránt gyulladtak lángra, férfiak férfiakon követtek el torz dolgokat és önmagukban kapták meg azt a bért, mely tévedésükért kijárt nekik. S mint ahogy ők Istent kipróbálták s elvetették, nem méltatva arra, hogy ismeretükben megőrizték, annak megfelelően Isten is olyan életfelfogásnak dobta őket oda, mely majd az ítéletkor nem állja ki a próbát. Hogy azt tegyék, ami ocsmány,” (Róma 1,24-28)

Ha ez a szó: „kér” az átlagolvasó elé kerül, többnyire csak szexuális kéjre gondol. Ebben a fejezetben sokféle kéjről, azaz szenvedélyről lesz szó. Ezek a démonok nemcsak a nemi élettel kapcsolatban lépnek fel, hanem az alkohollal, nikotinnal és egyéb kábítószerrel is. Szendvély alatt valami lenyűgöző vágyat értünk nem jó értelemben. Miért isznak az emberek alkoholt, miért dohányoznak és élnek kábítószerrel, amikor pedig az orvostudományból tudják, hogy ezeknek az élvezete csak betegséget, gondot, szenvedést, nyomorúságot, félelmet von maga után? Tudják azt is, hogy a szellemi életre is károsak, eltompítják gondolataikat, elfajulásra vezetnek és ami a legrosszabb, a lelket erkölcsstelenné teszik, lealacsonyítják, végül a halálba viszik. Miért élnek ezekkel a romboló szokásokkal? Egy idegen hatalom, vagy erő, amely uralkodik felettük,

amely a saját erejüknél nagyobb, hatalmában tartja életüket és kényszeríti őket, hogy jobb meggyőződésük ellenére hódoljanak a szenvedélynek.

Amerikában évenként 510 milliárd cigarettát gyártanak (ma jóval többet). Ez elég ahhoz, hogy minden fiú és lány, apa, anya, nagymama napi 10 cigarettát szívhasson. Azzal is kérkednek, hogy évente több milliárd gallon szeszesital készül. Ez átlagosan 20 gallont (kb. 75,6 liter) jelent minden ember számára, azaz minden férfi, minden nő, és gyermek számára. New-Yorkban 300 ezer egyetemi hallgató közül kb. 5000 él kábítószerrel. Az utóbbi időben a 20 évnél fiatalabbak között is elharapódzott a szenvedély. Nincs gyülekezet, amely a pokol betörése ellen biztosítva lenne. Aki iszik, dohányzik, vagy kábítószerrel él, eleinte élvezi ezeknek izgalmát és elhatározza, hogy abbahagyja, amikor akarja; de amikor ezt szeretné tenni, akkor észreveszi, hogy valami erő, élő erő hatalmába került és annak vágyai szerint kell élnie. Ez a kék démona. Az uralom alá hajtott embereknek gyakran erről fogalmuk sincsen. Ugyanezek a démonok okozzák a szexuális bűntényeket is, amelyek olyan gyakran fordulnak elő korunkban.

Egy amerikai napilap szerint ma Amerikában nyolcmillió homoszexuális él (ma már jóval több lehet). A lakosság huszad része perverz hajlamú, ezt szodomizmusnak is hívják arról a városról elnevezve, melyet Isten emiatt megítélt. Sok amerikai újságcikk címét idézhetnénk, amelyek szinte megijesztenék korunk bűnei miatt, de szembe kell nézni az igazsággal. Az emberiségnek nagy csoportja ezeknek a démonoknak megkötözöttjei és amíg meg nem ismerik az igazságot, nem bírnak szabadulni tőlük. (Ján. 8,32) Kérdezd meg az alkoholistát, az ittas a verekedés után, hogy miért iszik? Hatalom van felette, egy hatalmas kívánság, amelyet ki kell elégíteni. Kérdezd meg a cigaretta rabját, miért szív annyit? Azt feleli: Azért, mert kell! Úgy érzi, meghalna, ha nem tenné. Kérdezd meg a különböző mérgek élvezőit, hogy miért használják ezt, vagy azt a mérget? Azt mondják megőrülnének, ha nem vennék magukhoz. Kérdezd meg a rács mögött lévő bűnözőt, miért követte el azt a szörnyű szexuális bűntényt? Azt feleli, hogy szörnyű erő ragadta meg és kényszerítette, hogy elkövesse a bűntényt. Ezek mind a szenvedély démonának a rabjai.

Mi okozta Sámson vesztét? A szenvedély, a testi vágy kielégítése. Ugyanaz a vágy ragadja most is el az emberiséget, szellemvilágukat, testüket, lelküket. A démonok létezéséről fel kell világosítani az embereket, hogy felrázhasuk őket halálos álmukból, hogy végre meginduljanak, szabadulást keressenek, mielőtt ez a nemzetség modern Szodomává válna. Az evangelizációs mozgalmunkban is feladatul tűztük ki ezeknek a valóságáról, pusztításáról beszélni. Háromhetes evangelizációs alkalmainkon két u.n. szabadulási istentiszteletet tartottunk, ahol a démonokról tartott előadások után felszólítottuk azokat, akik megkötöztek, elnyomottak, vagy megszállottak ilyen értelemben, hogy jöjjenek előre. Minden személynek egy lapot kell kitöltenie magáról. Ezeknek átnézése után megláttuk, hogy a megkötözöttek 50%-a a testi szenvedély rabja. Egy-egy ilyen alkalommal több száz ember keresi a szabadulást. Imádság után bizonyosságot tettek a megkötöző hatalom eltávolításáról. Megrögzött iszákosok, akik különböző elvonókúrákon estek át, ilyen szabadulás után olyan győzelemről tettek bizonyosságot, hogy már nem is kívánják az italt. Velük együtt egyéb szenvedélyek rabjai is erről tanúskodtak. Isten ereje megszabadította őket. Ez persze nem azt jelenti, hogy az emberek nem kerülnek kísértésbe. De ők is, mint minden megszabadult ember, megtanulhatnak az ördögnek ellenállni. Az a démon, amelyik rabságban tartotta őket nem uralkodott korlátlanul fölöttük, ezért tudnak ellenállni a megszabadult emberek. Legújabbán betegségnek tartják az alkoholizmust és ezen vélemény szerint inkább részvétellel kell lenni az iszákosokkal szemben, mint kifogásolni életmódjukat. De ha tényleg betegség, akkor hasonlítsuk össze más betegséggel, hét pontban:

1. Ez az egyetlen betegség, amelynek reklámot csinálunk:

Amerikában évi 130 millió dollárba kerül a szeszesitalok ajánlása. (régóta adat – ma ez az összeg több milliárd dollár!)

2. Ez az egyetlen betegség, amelyet akarattal terjesztünk:

Mint írtuk évi 20 gallon (kb. 75,6 liter) jut minden emberre, gyermekekre is.

3. Ez az egyetlen betegség, amelyet törvényesítünk:

482.033 engedély van kiadva szeszesital árusítására élelmiszer-kereskedésekben, drogériákban, szállodákban, ahová csak asszonyaink, gyermekeink eljutnak életszükségleteik beszerzésére.

4. Ez az egyetlen betegség, amelyből az állam hasznot hajt:

Évi 9 milliárd dollár az USA évi jövedelme a szeszes italokból. (ez ma már több száz, vagy ezer milliárd is lehet)

5. Ez az egyetlen betegség, amelyet akarattal szerzünk magunknak:

A rengeteg iszákos között egy sem akad, aki ne kezdte volna saját akaratából az ivást és csak azután lett rabjává. Ez más betegségnél nincs így.

6. Ez a leghalálosabb betegség:

Máté 10,28-ban mondja az Úr „...mind a testet, mind a lelket elpusztíthatja.” A legrosszabb indulatú betegség sem képes a lelket megölni, de az alkoholizmus igen. Massachusetts államban pl. a szeszes italok fogyasztása következtében történő bűntények évi költsége 600 mill. dollárra rúg, nem is beszélve a többi jelenségről.

7. Ez olyan betegség, amely nem gyógyíthatatlan:

Akik meg akarnak szabadulni tőle, megszabadulhatnak. Hála legyen Istennek, van olyan szer ellene, amely mindenki számára elérhető! Isten szemében nincs reménytelen eset!

Nem, az alkoholizmus nem betegség, hanem a szenvedély démona által való megkötözöttség.

De Jézus nevének hatalmas ereje által ennek a démonnak menekülnie kell!

Van a világon egy kétféjű óriás, aki az emberek ezreit nyeli el és milliókat tesz szellemileg és erkölcsileg nyomorékká. Alkohol és dohány a neve ennek az ikerpárnak, akik együtt követik el bűncselekményeiket és segítik egymást, külön-külön ritkán lehet őket látni.

Egy amerikai orvos azt írja: az alkohol a dohány ellensége, ellenmérge. A dohány összehúzza az artériákat és a szesz első hatására ezek újra kitágulnak, ez tehát megkönnyebbülést jelent. Ezért kell tehát a dohányosnak az alkohol. Együtt dolgoznak, olyanok, mint a sziámi ikrek. (Dr J.H. Kellog)

Hogy ez a két veszedelem az emberiség életében el nem választható, azt az orvosok állapítják meg. Anatómiai szempontból a dohány krónikus ideg-anyag-gyulladást, majd később keményedést okoz éppúgy, mint az alkohol. (Dr.Schrump Fierrón)

Két másik orvos egymástól függetlenül végzett kutatásának ugyanaz az eredménye: A látási zavarokat igen sok esetben a dohány és az alkohol fogyasztása magyarázza meg, és vannak megvakulások, amelyek kizárólag ezekhez vezethetők vissza. Az u.n. artéria szklerózis (érelmeszesedés) sok esetben még inkább a dohányzás produktuma, mint az ivásé.

Annyira összefügg ennek a két mérregnek a fogyasztása, hogy kétséges, hogy a szesztilalom eredményes lehet-e, ha a dohányzást nem zárja ki. Egy amerikai orvos véleménye szerint a súlyos iszákos nem tekinthető gyógyultnak addig, amíg a dohányzásról is le nem szokott. Ez általában az orvosi vélemény.

Ennek a két mérregnek a szoros összetartozása abban rejlik, hogy a dohány füstjében olyan gáznemű mérge is van, amelynek az illata az alkoholhoz hasonlít: ez a nikotin és a furfural *(furan-aldehid - C₄H₃OCHO - Színtelen, vagy világos barna, kellemes szagú folyadék. Éghető. A szervezettel érintkezve a bőrfelületet, a szemet, a légutakat izgatja, illetve ingerli.). Ennek a szaga és íze alkohol utáni szomjúságot okoz, mert olyan mintha szeszesital illatát érezné és állandóan kísértésbe kerül, hogy szomjúságát csillapítsa. Kimutatott tény, hogy a mértéktelen dohányosok 77%-a iszákos is.

A kábítószeres hatását kutató dr. Schemacker írja: „Nagyon kevés fiú kezd el inni, mielőtt megtanult volna dohányozni!”

A világ mosolyog a dohányzáson és azt mondja, hogy ez csak egy szokás, amely csak az illetőre tartozik. Az ismert nagyságok a képeslapokban, folyóiratokban stb. legtöbbször cigarettával vannak lefényképezve. Ez nyilván reklámból történik és nem hiába! A szülőknek legtöbb esetben nincs kifogásuk gyermekeik dohányzása ellen, ha bizonyos korba jutottak, de arra nem gondolnak, hogy milyen következménye lehet, az első cigarettának. Ezzel dobta rá magát az ellenség, az első láncszemet, amiből könnyen lesz a rabság bilincse.

A kábítószeres élvezetét a világ és az orvostudomány már sokkal komolyabban veszi, de kevés a remény a gyógyulásra.

Egy amerikai asszony rájött, hogy fia, aki még nem töltötte be 20. életévét, morfinista lett. Az orvos, akihez az anya kétségbeesésében tanácsért fordult, ajánlott egy speciális” kórházat elvonókúrára, de azt mondta végül, hogy legjobb lenne, ha elfelejtené, hogy volt fia. Az asszony megbotránkozott ezen a kijelentésen, de hosszú évek szenvedése után, amikor több kúra sem szabadította meg fiát ettől a szörnyű szenvedélytől,

igazolta az orvost. Egy jó néhány éve, mint szélsőséges eset jelent meg az újságokban és sok-sok anya olvasta szívszorogva, akik sorstársai voltak az asszonyoknak.

De ami ezen a vonalon egyre jobban elharapózik, az már a pokol betörése a földre. A testi és erkölcsi tragédiához, amit a kábítószer hatása okoz, még a szellem is csatlakozik. Ha az ember egyszer az ördög áldozata lett, akkor a tökéletes helyreállítás csak Isten ereje által történhet. Aki kábítószerrel él, nem él sokáig. Ez a módszer az ördög pusztító módszerei között a leggyorsabb és legbiztosabb. Az ilyen megkötözött ember a legrövidebb időn belül elveszti kapcsolatát a világgal, lefogy, álmos, megbízhatatlan lény lesz, akinek egyetlen boldogsága az a félig alvó, félig éber állapot, melyet a méreg okoz. Ezek mind szenvedélyes dohányzók is. Nem érdekli őket semmi más csak az, hogy hogyan tudnak a méreghez hozzájutni és csak az az ember létezik számukra, aki ezt nekik megszerzi. Többé már nem emberi lény, mert anyját, gyermekét képes megölni a méregért. A szellemi ellenállása megsérült. Önfegyelem, erkölcsi fogalom ismeretlenek előtte, gyakran erkölcsi bűnözővé válik.

Az érzéki szenvedélyek is szoros összefüggésben vannak minden ilyen megkötözöttséggel. A nikotin és alkohol is ezt eredményezik. Az érzéki megkötözöttség is olyan megszokott, hogy egészen szélsőséges eseteket kivéve normálisnak tartják. A legtöbb abnormális esetben azzal védekezik a megkötözött ember, hogy „érzéki beállítottságú.” Manapság a nemi élet területén burjánzó bűnök és ezen a téren való erkölcsi könnyelműség olyan általános, hogy akiket nem Isten Igéje vezérel, el nem ítéli azokat. Képek, tréfák, történetek, melyek nyíltan jelennek meg, szinte” tervszerűen készítik elő a felnőtteket és a fiatalokat arra, hogy az érzékiség démonának hatalmába kerüljenek. Ma olyan Írásokat árusítanak nyíltan, amit szüleink korában még titokban sem mertünk volna ajánlgatni. Olyan képek díszítik az u.n. keresztyének szobáinak falait, amelyek, azelőtt titokban a függöny mögött vártak egy-egy kéjenc pillantására. A gyermekeket az iskolában is úgy nevelik, hogy joguk van ezen a téren úgy élni, ahogyan nekik tetszik.

Főiskolai hallgatóknál fogamzás ellen való védekezésre egy „lelkész” hívja fel a figyelmet. A Sátán mindig a csalás álarcát adta démonainak. A féltékenység figyelmet jelent az ő szótárában, a fősvénység takarékoság, a gőg öntudat. A kínzó démonokat szenvedésnek hívják, a konokságot határozottságnak, a hazugságot túlzásnak, vagy füllentésnek. Ezek szerint az érzékiség démona is mint betegség, vagy szokás, vagy különleges testi adottság szerepel náluk. Ne engedd, hogy a Sátán becsapjon! Ha megengeded a Sátánnak, hogy egy talpalatnyi helye legyen benned, akkor hozza magával társait, hogy vendégszeretetedet ők is élvezzék. És mindnyájan összedolgoznak, hogy értelmeket is élvezzék. Testedet, lelkedet megsemmisítsék... De Jézus így szól Ján. 8,32-ben „És megismeritek az igazságot és az igazság szabadokká tesz titeket.”

Ha nem engeded, hogy a Sátán különböző fogásaival rászedjen, ha bevallod, hogy milyen reménytelenül megkötözött vagy, meglátod, hogy ki az, és miért tart megkötözve, ha a Sátán halotti álmából felébredtél és Jézust hívod, hogy szabadítson meg, oldjon fel, akkor bizonyos lehetsz benne, hogy Jézus téged is megszabadít!

„Azért, ha a Fiú megszabadít, valósággal szabadok lesztek.” Ján. 8,36. Hallelujah! Nincs bilincs. Nincs szégyen, nincs vesztett küzdelem. Nem kell kétségbeesetten felkiáltani a Róm. 7:21 és 24 versében: „Magamra nézve tehát azt találom törvénynek, hogy nekem, aki a jót akarom tenni, a gonosz van kezem ügyében.” „Én nyomorult ember! Ki fog kiragadni e halálos testből?” Hanem Pállal együtt kiáltok: „Az Istentől *felkínált* kegyelem a mi Urunkon, a Krisztus Jézuson keresztül.” (Róm. 7,25)

Azt mondd, próbáltál megszabadulni. Templomba jártál. Sokszor próbáltad újra kezdeni. De hányszor! Az év kezdetén legtöbbször! Bibliát is olvastál, imádkoztál, sőt valósággal talán bekapcsolódtál a templom életébe, énekeltél az énekkarban, vasárnapi iskolát vezettél, talán mélyen vallásos vagy, még talán gyónsz is és vallásaid szabályait megtartod, és mégis megkötözött vagy. Elmondom egy ember igaz történetét, aki megszabadult egy összejövetelünkön, akinek nem volt elég a keresztyén otthon és a vallásos nevelés, a szívből fakadó imádság és az Istenkeresés, mindez nem szabadította meg. Az érzékiség démonának a rabja volt mint azt a Róma 1,27 mondja, már gyermekkorától fogva. Ez az ember most 24 éves, Ő maga vallotta be, hogy megszállva tartja egy démon. Keresztyén otthonban, otthoni áhítatok levegőjében élt. Bár könyörgött és a szabadulást hitben meg is ragadta, de bensőjében sohasem volt szabad az Idegen hatalomtól.

Ez a legbelsejébe kapaszkodó démon, az érzékiség démona volt. Így szólt a fiatalember: „Most már senki sem bíz bennem, mert olyan sokszor próbáltam, hogy Istennek éljek. Azt mondják, hogy nem veszem komolyan Istent. Pedig igen. Minden evangelizációs összejövetelen ott vagyok és azzal a határozott tudattal, hogy bűnömmel felhagyok, ezentúl Istennek élek, haladok előre. Mindig azt ismételtetik, hogy ragadjam meg hitben. De én tudtam, hogy mélyen bent van bennem valami, ami még nem jött ki. Megpróbálom a szabadulást hitben megragadni, és nemsokára újra azt teszem, amit nem akartam. És amiről Ígéretet tettem

Istennek, hogy soha többé! Nem kísértésről van szó, hatalmas lenyűgöző erőről van szó, amelytől úgy látszik, csupán imáim útján nem tudok megszabadulni. Elhiszem, hogy ez egy démon. Ha egyszer megszabadulok tőle, megmutatom az embereknek, hogy tudok Istennek élni.”

Azt mondtam ennek a fiatalembernek, hogy az összejövetel végén foglalkozom vele és megszabadulhat a demontól, ha valóban meg akar szabadulni! Itt mindjárt megmondhatom neked kedves olvasóm, ha kifogásolod, óh, nemcsak Isten Igéjét prédikálom, óh, Jézus többet tett, mint csak az Igét hirdette: vakokat szabadított, ördögöket űzött, és ha elég lett volna csupán az igehirdetés, akkor miért nem elégedett meg az Úr csak annyival?!

Jézus azt üzeni tanítványainak: „Ha pedig mentek, (hírnökként) hirdessétek, hogy elközelgett az Egek (Istenének) királyi uralma. A gyengélkedőket (gyógy)kezeljétek, a halottakat keltsétek életre, a leprásokat tisztítsátok meg, a démonokat űzzétek ki. Ingyen kaptátok, ingyen adjátok” (Mát. 10,7-8)

Az igehirdetés azt mutatja meg, hogy lehet szabad az ember és hogyan szabadulhat meg. De csak az démonok kiűzése teheti szabaddá az embert! Fülöp Szamáriában nemcsak prédikált, hanem prédikálta Krisztust és démonokat űzött és gyógyított.

A fent említett fiatalember egész addigi életében hallgatott prédikációt, bűnbánattal imádkozott, hitben megragadta – amint mondta –, a gyógyulást. Valójában mégsem született újjá a 2.Kor. 5. értelmében. Meg vagyok győződve arról, hogy vannak olyan egészen szélsőséges esetek, mint pl. a gadarénusé (Luk. 8.), amikor az embernek először meg kellett szabadulnia a démoni hatalomtól, mielőtt Jézus lábainál ülve, felöltözve és eszénél találhatnánk őt. Az első az volt, hogy megszabadította őt a démoni hatalomtól.

Prédikáció után találkoztam a fiatalemberrel, letérdelt az oltár előtt és kezdett imádkozni, Istent keresni. Odamentem hozzá, kezemet rátettem és parancsolni akartam a démonnak, hogy távozzon. Amint megérintettem, hosszában elvágódott. Munkatársaimmal együtt letérdeltem, imádkoztam és a demont megfenyegettem. A fiatalember egyszerre fuldokolni kezdett. Nyakához kapott, rám nézett és ezt mondta: „Ha tovább is így imádkozik, megfojt.”

Isten kijelentette, hogy ezt a démon mondta, nem az ember, abban a reményben, hogy abbahagyom az imádkozást. Mikor újra elkezdtem, elindult a démon is kifelé és fojtogatta az embert, aki felkiáltott: „Kérem hagyja abba! Ha folytatja, meghalok!” Mondtam a fiatalembernek, hogy nem hal meg, szabad lesz! Élni fog! Most!

Újból imádkoztam és megparancsoltam a gonosz szellemnek, hogy távozzon. Egyszerre elindult a démon, az ember újra fuldoklott és hányni kezdett. Mikor oldalára fordítottam, valaki hirtelen egy zsebkendőt tett az arcára, hogy azt a szörnyű valamit felfogja, amit az ember kihányt. Elszörnyedtek a körülállók, amikor azt a hússzerű masszát megpillantották, mikor azt a zsebkendővel kivitték. A fiatalember felült. Isten dicsősége sugárzott az arcáról, szája mosolygott. „Elment! Hála az Istennek, eltávozott.” Éreztem amint kijött! Végre elengedett és kijött. Életemben először vagyok szabad.” És be is bizonyította ezt, győzelmes életet élt és az emberek látták, hogy tud Istennek élni.

Testvéreim! Itt az ideje, hogy az emberek belássák, hogy a szenvedély démon, gonosz, ördögi hatalom. Ha az ember megtűri sokáig, olyan megkötözöttséghez vezet, amit esetleg soha sem lehet megtörni. Olyan bilincsekben tartja ez az ördög az áldozatait, amelyekkel a pokolba húzza őket. És mégis olyan megkötözöttség ez is, amelyből meg lehet szabadulni.

Egy démon sem nagyobb annál az erőnél, amelyet Isten az összes követőinek ad, akik az Ígéreteit elhiszik és igénybe is veszik.

Krisztus maga mondja a Luk. 10,18-19-ben: „Ő pedig ezt mondta nekik: láttam (figyeltem) a sátánt, mint villámlás esett le az égből. Lám, hatalmat adtam néktek (megadtam nektek a felhatalmazást), hogy kígyókon és skorpiókon tapodjatok, és minden ellenséges erőn úrrá legyetek, és semmi sem fog nektek ártani” „Ti Istenből valók vagytok, kis gyermekeim, és legyőztétek amazokat, mert nagyobb az, aki bennetek van, mint aki a világban van. Ők a világból valók, ezért a világból veszik a beszélni valójukat, és a világ hallgat is rájuk. Mi Istenből valók vagyunk, az hallgat ránk, aki Istent ismeri, aki Istent nem ismeri, nem hallgat ránk. Erről ismerjük meg az, igazság szellemét és a tévelyítés szellemét.” (1.Ján. 4,4-6)

Ne bátortalanodjál el testvérem, ha meg is kötözött egy ilyen démon, ha meg is szállott egy légió, Isten nagyobb hatalmat adott neked az ördög és a démon felett. Mindegy, hogy mióta vagy megkötve, vagy hogy milyen természetű démon kötött meg. Jézus azért jött, hogy téged megszabadítson! Te is szabad leszel testvérem! Máté 15,28-ban azt mondja az Úr az asszonynak: „Asszony, nagy a te hited.! Legyen neked a te

akarated szerint!” Egész akaratával ráállt az asszony arra, hogy leánya megszabaduljon. Nem akarta, hogy „Nem” legyen a válasz. Nem ismert fáradságot, megerőltetést, az sem tartotta vissza, hogy Jézushoz menjen. Olyan határozottan el akarta érni a célját, hogy büszkesége sem állta el útját. Máté 15.

Te is megszabadulhatsz, ha akarsz! Akaratodat erősen irányítsd arra, hogy szabad akarsz lenni. Ha elolvastad ezt a fejezetet és a 9-10. fejezetet is, gondosan kövesd, a győzelem biztos! Jézus mondta és ő nem tud hazudni: „És megismeritek az igazságot és az igazság szabadokká tesz titeket!”

8. Fejezet

Hét különböző szellem

„Amikor a tisztátalan szellem kimegy az embertől víztelen helyeken bolyong, nyugalmat keres, de nem talál, ekkor mondja: visszatérek ahonnan kijöttem, (elhagyott) házamba, és amikor odaérve üresen, kisöpörve és feldísztve találja, akkor elmegy, maga mellé vesz hét más(fajta) szellemet, magánál gonoszabbakat és betérnek és ott laknak és ennek az embernek utóbbi állapota rosszabb lesz az előbbinél. Így jár e gonosz nemzedék is” (Máté 12,43-45)

Tudjuk, hogy a démon a Sátán követe, szellem, akinek nincs teste, nem meghalt testű embernek a szelleme, hanem bukott angyal. Tudjuk, hogy nagyon sok démon van, akik betelepedhetnek az emberbe és mint működő erők rákényszeríthetik, hogy fordítottját tegye, vagy ha kellene tennie valamit, ne tegye.

Tudjuk, hogy mint kívülről ható erő uralkodhatnak valakin, és ez, az elnyomás. Ezek a démonok az egész földet benépesítik, nagy seregekben repülnek a levegőben. Megszámlálhatatlanok! A földön keresnek lakhelyet, mert az emberi lélek a legkedvesebb erre a célra nekik. Ezért mondja róluk az írás, hogy átjárják a földet. (Jób 1.) Ezek a démonok olyan nagyszámúak, hogy sokszor egész csoportosan szállnak meg egy-egy emberi lelket. Lehet valakiben szenvedély, büszkeség, fősvényesség, féltékenység, félelem, tisztátalanság, búskomorság, jóslás, szerencsejáték démona. Tudjuk, hogy Mária Magdalénában hét démon volt.

„és néhány asszony, akiket gonosz szellemektől és gyengélkedésekből kigyógyított (gyógykezelt): Mária, akit magdalainak hívnak, akiből hét démon ment ki,” (Luk. 8,2) Jézus ezeket mind kiűzte.

A démoni megszállottság sokszor sötét és nehéz állapot. De jó arra emlékezni, hogy Mária Magdaléna szabadítása után a keresztség követte az Urat. Ő volt az első, aki a dicső feladatot elvégezte, hogy a teljes megváltást hirdesse. Ő volt az első, aki a tanítványoknak és a világnak Krisztus feltámadását hirdette.

Napjaink milliói, akik különböző mulatókat, játékbarlangokat töltenek meg, démonoktól megszállottak, vagy megkötözöttek. De csodálatos az, hogy nem minden megszállott örült, akit kényszerzubbonyba kell préselni. A gadarénus esetében azt mondja az írás, „hogy gyakran megragadta őt.” (Luk. 8,29) Tehát a démonoktól megszállt egyén lehet némelykor normális is, de azután a legyőzhetetlen szenvedély, vagy valami utáni vágy ragadja el, mert a démon hatalmasabb benne, mint saját ellenálló ereje. Milyen nyomorúságos helyzetbe kerül így egy ember. Ha rabszolgája lesz egy démonnak, amely nem ismer irgalmat, hanem áldozatát a pokolba taszítja. Ez az ő hallatlan munkája a földön, áldozatát a pokol számára alaposan előkészíti és odakényszeríti.

Máté 12,43-45-ben egyetlen démon, amelynek természetét nem ismerjük, elfoglalja a helyét szegény bűnösben és korbácsütésekkel hajszolja, kényszeríti arra, hogy akaratán kívül leigya magát, hogy utolsó fillérjét elkártyázza, elhiteti vele, hogy most nyeri meg a nagy tétet. Szerencsére ez az ember részt vesz egy evangélizáción, ahol már sokan megszabadultak a démonoktól és belátja, hogy neki is szabadulnia kell, s végre tényleg megszabadul.

Az írásban sehol sem látjuk annak a biztosítékát, hogy ezek a démonok nem térnek vissza többé, hogy nem akarnak, vagy nem tudnak visszatérni. Ebben a fent említett Igében erről van szó. A démon nem távozott el örökre. Ha kiűzik, mindig újra vissza akar térni abba az emberbe, amelyből kiűzték. Ez a démon is lakás után néz, de ha nem talál alkalmasabb személyt, visszafordul és így szól: Visszamegyek régi otthonomba, talán be is tudok jutni. Akkor visszatér ugyanahhoz az emberhez, akiből ki kellett mennie és – ha a ház üres, betér.

Ez az egyetlen mulasztás, amit az ember elkövetett, elfelejtette betölteni a házat. Ha az ember a Szent Szellemmel való betöltést kérte volna, nem jöhetett volna a démon be, de mert üres volt, azt gondolta magában, hogy miért menjen egyedül, mikor kellemes társaságban is lehet és hét más szellemmel tért vissza, akik lehetőség szerint még gonoszabbak, mint ő. A nyomorult ember most már nemcsak a régi bűnöknek hódol, hanem más bűnökkel szemben sem bír ellenállni, szembeszállni. Enged az ördögnek s elragadja őt a bűnnek árja. Most már annyi forrásból jönnek, ahány démon lakik a lelkében, nemcsak egy mint régen. Itt látjuk a szörnyű bukást azért, mert a lelkét nem töltötte meg Szent Szellemmel.

Egy Rudolf Pfeil nevezetű 26 éves férfi azt mondta, hogy az ő megrögzött szokása a gyilkosság. Három év alatt tíz embert ölt meg. Megmagyarázta, hogy valami szenvedélye minden embernek van. Az egyik ember sakkozik, a másik kártyázik, ő embereket öl. Összehasonlítja a sakk játékot a gyilkossággal! Ez nem szokás, ez démon. Nemrég egy 14 éves fiú jelentkezett a rendőrségen, mert egy fiatal kislányt feldarabolts késsel. Így vallott: „Nem akartam megölni, csak feldarabolni.” Valami belső kényszer addig hajszolta, amíg az erejét, akaratát egészen megtörte, úgy gondolta, hogy az egyetlen menekülési lehetőség a lenyűgöző hatalom elől, ha megteszi azt, amire az kényszeríti, ezt vallotta.

Nevezd ezt, aminek akarod. Szerintem ez a démon, mert nincs más, ami erre a szörnyű tetre kényszerítene, mint a démon,

Chicagóban egy erős, egészséges fiatalember jelentkezett a rendőrségen, hogy egy asszony nyakán találta meg a nyakkendőjét. A rendőrség kiszállt a megadott helyre, ott feküdt egy 35 éves asszony halva, a fiatalember nyakkendőjével megfojtva. „Azt hiszem, hogy megöltem, de akkor tértem eszméltre, amikor le akartam oldani nyakáról a nyakkendőt és akkor láttam, hogy meghalt. Nem tudom, hogy hol találkoztunk, hol voltunk, mit csináltunk” – mondta. A vizsgálat során kiderült, hogy hivatalársai tudtak róla, hogy szokott öntudaton kívül lenni, öntudathasadásban szenved, meg kellene a Sátántól szabadulnia, mely időnként birtokába veszi. Ezekhez hasonló eseteket a Biblia démoni megszállottságnak nevez.

Sok példát lehetne erre felhozni, amelyeket újságokból ismerünk. Érdekes, hogy ilyen öntudatlanságban elkövetett bűntény után az illető gyilkos nem is érzi, hogy valami rosszat tesz.

A jövőmondás démona

„De történt, hogy amikor éppen az imádkozásra mentünk, egy fiatal rabszolgálóval találkoztunk, akiben jós szellem volt, ki jóslgatásával nagy nyereséget szerzett gazdáinak. Ez követte Pált és minket, és azt kiáltozta: „Ezek az emberek a legmagasabb Istennek rab-szolgái és nektek a menekülés útját hirdetik.” Sok napon át tette ezt, végre Pál, mivel ránehezedett a dolog, megfordult és ezt mondta a szellemnek: „A Krisztus Jézus nevével megparancsolom neked, hogy menj ki belőle!” Az abban az órában ki is ment.” (Ap.Csel. 16,16-18) Filippiben egy kislány futott naponként Pál és Szilás után, akit a jövőmondás szelleme (démona) tartott megszállva. Gazdái pénzre váltották. Addig járt Pál után, míg Pál nem bírta tovább és megparancsolta a démonnak, hogy távozzon belőle. Abban az órában meg is történt, ahogy azt az írás mondja. A leány szabad lett. Nem tudott többé jövődőt mondani. Erre a leány gazdái annyira felháborodtak, hogy Pált és Szilást börtönbe vették. A világ sohasem adott Semmit azokra a nagy szabadításokra, amit Jézus nevében az övéi tettek. Szeretnék még egy szót szólni azokhoz, akik ilyen jósló szellemet igénybe vesznek, hogy nekik a jövődőt megjósolják, sőt beszélni akarnak elhunyt hozzátartozóikkal. A jövővel szembeni bizonytalanság az, ami a legtöbb embert erre készíti, ezért ment Saul az endori asszonyhoz.

Abban a pillanatban, amint valaki a jövőt illetőleg bizonytalanságban van, olyat tesz, ami nem írásszerű. Csak egy út van, amelyen járhatsz, ha a jövődőt tudni akarod. Hajtsd meg alázatosan térdedet az Úr előtt és kérd az Urat, hogy tapasztaltassa meg veled az újjászületés csodáját és töltsön be téged az ő Szent Szellemmel, akkor majd megtudod, hogy mit akar tenni az Úr a jövőben.

A féltékenység démona

„A férje nem dolgozik olyan sokáig, valószínűleg más asszonnal találkozik.”

Sok gyermek él valóságos pokolban, mert szüleiket a féltékenység démona tartja vakságban.

„Kemény, mint a sír a féltékenység” - írja az Énekek-Éneke 8,6 (német ford.)

Egy New-Yorki lapban állt mostanában: féltékeny férj megölte feleségét, mert 15 percet késett. Az asszony férje engedelmeivel elment a nevelőanyját meglátogatni és megígérte, hogy háromnegyed négykor otthon lesz. Nem tudott előbb, mint négykor megérkezni és ezért a férje leütötte/ majd az övével megfojtotta. Bevallása szerint attól félt, hogy elveszti. A féltékenység örülete elkapta, nem hitt neki, hogy a forgalom

miatt késett. Szegény ember kétség nélkül a féltékenység démonának karmaiba került. Ez a zöld szemű szörny, nap-nap után szedi a maga áldozatait, hogy megölesse velük azt, akit legjobban szeretnek. Százakat kényszerít válásra, még húsz éven aluli fiatalokat is elragad, akik azt hiszik, hogy szerelmesek. Ez a démon még a lelkészeket is magával ragadhatja. Féltékeny a másik szószékére, vagy arra, hogy több a jövedelme. Hogy a másik több embernek prédikál, vagy nagyobb lehetőségei vannak, több megtérés történik gyülekezetében. A féltékeny lelkész elárulja magát, mert ahelyett, hogy örülne, hogy a másoknak is megáldja munkáját az Úr, féltékenységének dühében azt mondja: „Ezek nem szabadultak meg igazán.” Ha téged, kedves olvasó ennek a zöld szemű démonnak a hatalma tart fogva, hidd el, hogy az Úr elkészítette szabadulásodat. Ne engedd, hogy egy percig is uralkodjék feletted. „Akit a Fiú megszabadít, az valósággal szabad!” Hidd el, hogy Isten téged is megszabadít és akkor lelkedbe győzelem, kedélyvilágodba és szellemedbe pedig békesség költözik.

Félelem kínzó démona

„Féltem és elástam a te talentumodat.” Máté 25,25-ben lévő ember, akinek Isten egy talentumot adott és akinek megmondta, hogy mit kell vele tennie, hogy az kamatozzék, félt! Amikor a gazda visszajött, nem tudott más mentséget felhozni, mint azt a gyenge szót: „féltem”! Megkötözte a félelem. A félelem volt az oka, hogy ez az ember, mint haszontalan szolga került be az írásba és Ura parancsára a külső sötétségre vettetett, hol sírás és fogcsikorgatás van. A félelem zárta be előtte a menny kapuját. Ugyanaz a félelem, amely „tegnap” ezt az embert megkötözte, kötöz meg ma is sokakat. A mélységből való démoni szellem, a félelem. Igen, mert az olyan szellem, amely ráveszi az embert olyasmire, hogy a „külső sötétségre” vettessék, az nem lehet mennyei.

Az ószövetség embereinek a legnagyobb ellensége a félelem volt. Az egész Biblián végig újra és újra figyelmeztet Isten: „Ne félj!” Az Újszövetségben is nagy ellenség volt a félelem! Az első ez az ellenség, akit megemlíti. A gyülekezet kezét semmi sem köti meg jobban, mint a félelem. Ez teszi leggyorsabban tehetetlenné a gyülekezetet. „Emberfélelem” ragadja meg sokszor a szószéken a papot, a padokban az embereket. A gyülekezet fél attól, hogy rajongóknak bélyegzik őket a kívülállók. Sok gyülekezetet és lelkészt szorított már vissza a félelem az üres formákba. Félték az üldözéstől, vagy attól, hogy nevetségessé válnak, pedig előtte erő és öröm birtokában voltak. Isten Szelleme kijelenti magát a gyülekezetben, ahol alázatosságot talál az emberek között. Még most is hatalommal és erővel jelenik meg. De a legtöbb ember fél szellemben áldani az Urat. Lefékeznek a Szellemet félelemből, és nem merik átadni magukat Neki. Miért? Félnék megmozdulni. De csendesen ülni és semmit sem tenni, az lehet biztonságos, azonban a gyávaságnak ezzel a formájával nem lehet a harcot Isten számára megnyerni. Isten ajándékai és a Szellem kijelentései mind Isten gondoskodását jelentik, felkészítést a harcra. Nagyon csodálkoznánk a katona óvatosságán, aki nem merné fegyverét és lőszerét használni, mondván, hátha rosszul használja. Hát meg kell tanulnia jól használni! Wesley ébredésért imádkozva így kiáltott: Uram, ha lehetséges, adj rajongás nélküli ébredést, de kérlek küldj minden körülmények között ébredést.

Sokan félnek ezt az ajándékot használni, amit Isten adott, néha ennek az a motívuma: „Azt hiszik, hogy fel akarok tűnni”, stb. Sok ember azért nem tud meggyógyulni, mert fél. Nem tud hinni, mert attól fél, hogy nem fog meggyógyulni. 2.Tim. 1,6-7: „Ez okból emlékeztetek arra, hogy az Istennek ezt a kegyelemajándékát, mely az én kézrátételemen keresztül van rajtad, újra lánggra kell lobbantanod, mert Isten nem gyávaság szellemét adta nekünk, hanem hatalomnak, szeretetnek és józanságnak szellemét.” Sok kínzó demontól gyötört és azután boldog életre felszabadított lelket sorakoztathatnék fel bizonyágtételre, akiket Isten valósággal megszabadított erejével, egy szabad és boldog normális életre.

De most csak egy aláírással ellátott levelet közlök itt, amely aktáim között van.

„Részt vettem az összejövételén Crent-Bendben (Kansas). Egyik este a démoni megszállottságról beszélt. Egy asszonyt hozott fel példának, akit a félelemnek szelleme annyira fogva tartott, hogy nem tudott aludni, ha a férje nem virrasztott felette, míg aludt.

Én is hasonló gyötrelemben szenvedtem, csak nekem nem volt senkim, aki virrasztott volna felettem. Ha a szobámban sötét lett, éreztem, hogy valami repked felettem, meg akar ölni. Nem mertem a sötétben elaludni. Szörnyű álmaim voltak és felébredtem azzal az érzéssel, hogy van valaki a szobámban, aki meg akar ölni engem. De hála az Úr Jézus nevének, akkor este, amikor Ön prédikált éreztem a Szent Szellem megmozdulását és tudtam, hogy megszabadulok. Miután imádkoztam értem, azt mondta nekem, hogy érezte, hogy a kínzó démon kiment. Akkor este, amikor hazamentem, olyan nyugodtan aludtam, mint egy kisgyermek anélkül, hogy felkapcsoltam volna a villanyt. Attól a naptól fogva teljesen szabad vagyok.”

Lehet, hogy te mástól félsz, de a szenvedés ugyanilyen nagy, mint ennél az asszonynál. Te is megszabadulhatsz! Te is megtanulhatsz, hogy mi az öröm, a békesség és teher nélküli világ. Nem szolgálhatsz Istennek, ha a félelem démona megkötve tart. De, ha tudod, hogy miről van szó, szabad lehetsz Isten ereje által. Megszabadulhatsz!

Jézus azért jött, hogy megszabadítsa azokat, akik a haláltól való félelem miatt teljes életükben rabok voltak.” Zsid. 2,15. Tied a szabadság! Te is szabad lehetsz!

A fősvénység démona

Minek tizedet fizetni, ez csak azoknak való, akik megengedhetik maguknak! Ha megfizeted a tizedet, nem jössz ki a pénzeddel. Jobb, ha vársz addig, amíg adósságaidat megfizeted. Azután majd gondolhatsz ilyesmire. Különbösen is a gyülekezetnek nincs szüksége pénzre. Jobb, ha a pénzedet takarédba teszed, hiszen ha egyszer nyomorúságban leszel, vagy ha megöregszel, szükséged lesz rá.

New-Yorkban nemrég meghalt két öreg nő, akik egy hatalmas régi házban laktak. Nagyon gazdagok voltak. A szomszédoknak feltűnt, hogy napok óta nem jött ki senki sem a házból és világosságot sem láttak.. Kihívták a hatóságot, mely megállapította, hogy a hölgyek ruháiban hatalmas névértékű értékpapírok voltak bevarrva. Megfagytak és éhen haltak, de nem azért, mert nem volt módjukban ellátni magukat, hanem azért, mert a fősvénység démona megtiltotta nekik, hogy élelemért és tüzelőért pénzt adjanak ki. Ez volt a Sátán számára a legegyszerűbb út, hogy Isten nélkül maradjanak, és a pokolba jussanak. A Sátán nem bírta őket a szenvedély, büszkeség, jóélés, féltékenység, stb. démonai kezére játszani, útjukba állította a fősvénység ördögét, melynek zsákmányául estek.

Vigyázz, mert ez a démon téged is meglátogathat még, ha még eddig nem tette! A fősvénység démona nem fejt ki sok erőt ott, ahol valami „vallásos” ünnepély, vagy látványos, tudományos felolvasás, stb. vagy vasárnap délelőtti összejövetelek céljára szép épületeket kell emelni, de teljes erővel megkezdi munkáját ott, ahol a bűnből való megszabadulás hatalmas evangelizációjáról, betegségtől és démoni megszállottságtól való megszabadulásról van szó. Ahol a Szent Szellem általi keresztségről és Isten erejéről beszélnek, és ahol a Szent Szellem természetfeletti adományai megnyilvánulnak. A hazugság démonai mondják neked: Ha megadod a tizedet, akkor nem marad, pénzed az életre. Ezek mondják: dobj egy kis pénzdarabot a perselybe, nem kell forintot tenni, senki sem látja meg! Ne légy az ördög eszköze! A Sátán a fősvénység démona részére akar téged megkaparintani, hogy a tizedet ne fizessed, és ne adj semmit! A Sátán tudja, hogy Isten ígéretei rád nem vonatkoznak, ha ennek a démonnak a hatalmába jutsz, mert akkor el vagy átkozva.

„Becsaphatja-e az ember az Istent? Ti mégis be akartok csapni engem! Ezt kérdezitek: Mivel akarunk becsapni? - A tizeddel és a felajánlásokkal! 9 Átok sújt benneteket, az egész népet, mert be akartok csapni engem!” Mal. 3,8-9.

A Sátán sok okot hoz fel, hogy ne add a tizedet, vagy ajándékokat, de az igazi ok mégis az, hogy te Isten megrablása által átkozott légy! Mózes azt mondja: „földnek minden tizede a föld vetéséből, a fa gyümölcséből az Úré. Szenteld az Úrnak!” (3.Móz. 27,30). Ez világos! Sehol sincs az Újszövetségben arról szó, hogy ami Krisztus előtt érvényben volt, az érvényét veszítette 1959-ben. Sehol nem olvassuk, hogy a tized már nem az Úré.

Minden, ami a miénk, Istentől jött. Így hát alapjában véve minden az Övé.

„Hiszen enyém az erdő minden vadja, és ezernyi hegynek minden állata.” Zsolt. 50,10.

„Enyém az ezüst és enyém az arany, ezt mondja a Seregek Ura.” Haggeus 2,8. Ha magot vetünk, az Úré a föld. Zsolt. 24,1. Ő adja a maghozó füvet 1.Mózes 1,11., Esőt ad a földnek felszínére. Zsolt. 65,10-11.

És hol van még az élet, az egészség, és az erő? Csel.17,28; Jer. 30,1-11; Zsolt. 1.

Hát különös-e ezek után, hogy minden tizedet megkíván munkája folytatása miatt, ami Neki a legfontosabb! Az a különös, hogy nem fordítva van: kilenc tized az Övé és egy tized a szolgálé. Istené minden és munkájáért, az evangélium hirdetéséért csak egy tizedet kér.

Jézus a Máté 23,23-ban azt mondja: „Ezeket meg kellene cselekedni.” Pál az 1.Kor. 9,6-14-ben is azt mondja: „Isten a te tizeded nélkül folytathatja munkáját, de te nem mehetsz tovább, ha nem adod meg neki, ami az övé.” A mennyország nélküled is megél, de te nem engedheted meg magadnak, hogy elmulasszad a mennyországot. Bekerülhet-e egy tolvaj a mennybe, ha tolvajlását nem bánta meg? 1.Kor. 6,10. Azt gondold, hogy Isten elnézőbb lesz azzal szemben, aki őt meglopja, mint azzal, aki embertársait lopja meg? Isten tolvajnak nevezi azokat, akik elmulasztják a tized beadását. Mal.3,8.

Ma sok ember tartozik a tolvajok és rablók közé, mert hallgatnak a fősvénység ördögének szavára. Ha te is ezek közé tartozol, akkor kérj most segítséget és bocsánatot Istentől. Állj ellene az ördögnek! Bánd meg! Higgy! Légy szabad és kezd el ma! Fizesd meg a tizedet!

*(Szerkesztők megjegyzése: Csak jó földbe vess!!! Értsd jól!)

Jó alkalom démona

Menj, és tedd meg! Semmi baj nem lesz, menj előre, senki sem fogja megtudni!

Csak csináljunk mindent tovább, még ráérünk, nem kell sietni, még van időnk. Fiatal vagy, még hosszú élet van előtted!

A sötétségből egy kar nyúlt ki és a kárhozát Ítéletét írta a falra: „Mene mene tekel ufarszin” Dán. 5,25. A vendégek, a táncosok, tolongtak kifelé és csak egy ember maradt a teremben: Balsazar. A király arca megváltozott, gondolatai nyugtalanok lettek, térdei reszkettek. Kiált, de már késő, - elkárhozott! Ezen már nem lehet változtatni! Egyedül áll Isten ítéletével, Isten haragjával szemben. Isten nem engedte tovább.

Túlságosan sok jó alkalmat vett igénybe. Meg volt róla győződve, hogy minden jól végződik. Eddig minden, minden sikerült, miért ne sikerülne most is? De most tévedett! Kinek a hangja volt, aki megnyugtatta? Megnyugtatta, hogy minden rendben lesz.

Akháb király is megragadja a kínálkozó alkalmat, hogy őt majd senki sem ismeri meg az álöltözetben, bizonyosan győzni fog. Hát nem nyugtatta meg állandóan ez a hang, hogy minden sikerülni fog? Hiszen testi füleivel is hallotta. „Menj fel Rámóth Gileád ellen, jó szerencséd lesz, és az Úr a király kezébe adja!” Majdnem hallgatott az Úr szavára, de volt egy másik hang is, amely megnyugtatta. Mindennek tetejében még erős befolyás alá is került, hogy álöltözetet vegyen, hogy az ellenség ne ismerjen rá. A másik hang a próféták szavai mögött hivatkozott a jó alkalomra, és mintha ez a hang azt is mondta volna neki: „Hát nem segítettem nektek Nábót meggyilkolásánál is? Menj hát, használd ki a jó alkalmat és tapasztald meg, hogy nincs-e igazam? És ez történt a valóságban: „Egy ember pedig találomra meghúzta íját, és eltalálta Izráel királyát a szíjak és a páncél között. Ekkor megparancsolta a kocsis hajtójának: Fordulj meg és vigyél ki a táborból, mert megsebesültem!” (1. Kir. 22,34)

Ha az ember kezd a jó alkalmak démonára hallgatni, akkor már nincs messze attól, hogy a maga sírját megássa. Akháb esete is ezt bizonyítja. Mire a nap lement, Akháb meghalt. A hazugság démona és a jó alkalom démona a halálba vitték.

Az emberek sok mindent nem tennének, a sok bűnt, amit elkövetnek, soha sem követnék el, ha bizonyos forrásból nem kapnának biztatást, hogy minden jól fog sikerülni. Az ördög feladatául tűzte ki (és a démonok sok mindent megvalósítanak ebből a feladatból), hogy az embereket Isten iránt engedetlenségre csábítsa, mert így szól: Isten nem büntet meg, ez biztos, nem kell félned! A gazda még késlekedik, nyugodtan ehetsz, ihatsz a te szolgatársaidal?

Anániás és Safira bizonyosan azt hallották, hogy „átmenetileg” használják ki a jó alkalmat, tartsanak vissza valamit a pénzből. Péter a Szent Szellem ihletéséből jelentette ki, hogy a Sátán foglalta el a szívüket és készítette őket a csalásra. Ők azt hitték, hogy sikerül, és nem sikerült! Isten ereje megtörte őket és látszik, hogy haláluknak a Sátán is okozója volt! Péter Monda: „Anániás, miért foglalta el a Sátán a te szívedet, hogy megcsald a Szent Szellemet és a mezőnek árából félretegyél?” Kórah, Dátán és Abirám 250 társával megragadta a kedvező alkalmat, de ítéletük az volt, hogy élő testben szálltak a kárhozatra. 4.Móz. 16. Mirjám a 4.Móz. 12,1-ben azt gondolta, hogy most sikere lesz Isten ítélete nélkül, de a játszmát elvesztette: leprás lett, és Isten így szólt: „Miért nem féltetek szólni az én szolgám Mózes ellen?” Miért váltja fel valaki a játékbarlangban az utolsó pénzt, hogy megtegye a szerencsejátékon a tétet? Mert egy hatalmas erő befolyása alá került, amely így szól neki: „Most biztosan megnyered a főnyereményt!” Ezért viszi be valaki az óráját a zálogházba, hogy szerencséjét megpróbálja. Ez a démon készíti arra az embert, hogy játsszék a mennyei és saját lelkének üdvösségével. És mindig veszít! (Totó-Lottó) Az az ember, aki a megszokott bűnét folytatja, miután egyszer eljutott az igazság megismerésére, megragadja az alkalmat, hogy bűne a nyilvánosságra ne kerüljön! Az az ember, akinek az evangélizáció alkalmával Isten szól, hogy térj meg, de azt mondja: még nem! Elbízta magát, hogy Isten újra hivatja majd. Manapság sokan képzelik, hogy elragadtatnak menyasszonyi ruha és az újjászületés tapasztalata nélkül.

Hallgass ide testvérem! Te visszaeső, közömbös bűnös! Nem szabad üdvösségedet eljátszanod, mert az túl fontos! Isten nem tud hazudni! Azt gondolja, amit mond!

„Ma van az üdvösség napja” Az a lélek, aki vétkezik, az haljon meg! Újjá kell születnetek! Most van az alkalmas idő! Az özönvíz előtti időben is próbáltak, az emberek Istennel játszani és reménytelenül süllyedtek bele a hullámsírba. Sodoma és Gomorra lakói is próbálkoztak, de elvesztek. Hallgass meg most, bűnös testvérem! A kéz, amely Belsazar idejében a falra írt, ma is tud írni: „Mégmértél!” Képzeld el, hogy Isten holnap reggel előtt megmérhet! Ne vározzál! Állj ellen a démonnak! Hozd rendbe a dolgot Istennel és maradj rendben Vele!

Ha ilyen egyszerű rendezni dolgaidat Istennel, és ilyen egyszerű rendben maradni Vele, akkor miért vársz még, miért akarsz alkalmas időt megragadni, hiszen az most van!

A büszkeség démona

„Ez az a nagy Babilon, amelyet én építettem királyi székhellyé hatalmam teljében, fenségem dicsőítésére!” Dán. 4,27. „...Jezábel..., kifestette a szemét, feldíszítette a fejét...” 2.Kir. 9,30. mert minden, ami a világban (kozmoszban) van, a hús kívánsága, a szem kívánsága, kérkedő életforma, nem az Atyából, hanem a világból való.” 1.Ján. 2,16.

Tudatában kell lenned, hogy a démonnak csak egyetlen érdeke van az ember életével: megsemmisíteni, szellemi, lelki, testi összeomlását előidézni. Milyen jól tudja a Sátán tapasztalatából, hogy Isten nem tűri a büszkeséget. Mikor kevélységben felemelkedett, Lucifer is elbukott, mint ahogy írva van: „Miként estél alá az égből fényes csillag, hajnal fia? A sírba (seolba) szállsz alá, a sírgödör mélységébe.”

„Leestél az égről, fényes hajnalcsillag! ... De a sírba kell leszállnod, a gödör mélyébe. (Ézs. 14,12.15) Egészen érthető, hogy kihasználja azt az Isten és az ember közötti fennálló akadályt (büszkeséget), hogy az embert megsemmisítse. Ha egy lelkész a büszkeségről beszél, akkor a büszke emberek becsukják a szívük fülét és nem akarnak tovább figyelni. A büszkeség démona mondja nekik: „Most éppen rólad beszél, ha odafigyelsz nyomorult leszel!” És te is, aki ezeket olvasod, ezek közé tartozol, akkor most biztosan abbahagyod az olvasást, nehogy a büszkeségedet sérelem érje.

A külsejére is büszke lehet valaki. Erről János ír: A szemek kérkedése sem Istentől van. Ez indította Jezábelt is, hogy kifesse magát, széppé tegye magát, hogy Jéhut meghódítsa, bár tudta, hogy istentelenségéért és kegyetlenségéért jött ellene, hogy a népet a zsarnokságtól megmentse. Jezábel tudta, hogy már nem olyan szép, mint fiatal korában volt és a büszkeség démona azt súgta fülébe: „Még most is te vagy a királyság legszebb asszonya, ha egy kicsit kifested magadat, még olyan fiatal fiúnak, is felkelted az érdeklődését, mint amilyen Jéhu. Ellenállhatatlan vagy.” Még csak nem is próbált menekülni, vagy ellenállni seregével együtt, értelmetlen büszkeségében nyugodtan bevárta a pusztulást.

Mint az evangélium hirdetője, soha nem éreztem indítást, hogy időmet elfecséreljem a szájrúzs, körömlakk, vagy hajfestés ellen. Ez olyan lett volna, mintha egy igen mélyen gyökerező bajt felszínen kezelnének. A baj gyökere a szívben van! Ha a büszkeség helyét nem foglalja el az” alázatosság a szívben, akkor a mesterkélt alázatosságra (alázatoskodásra) ugyanolyan büszke lehet valaki, mint a külsejére.

Ötféle büszkeségről beszélhetünk:

A külsőre vonatkozólag: Mennyivel jobb megjelenésű vagyok, mint más.

Az állásra (pozícióra) vonatkozólag: „Ez az a nagy Babilon, amelyet én építettem királyi székhellyé hatalmam teljében, fenségem dicsőítésére!” Ne kívánj az én pozíciómban ilyesmit!

A származásra vonatkozólag: Hiszen mindenki látja és tudja, hogy jó családból származom és azt nagyon sokra becsülöm.

A magatartásra vonatkozóan: Mindenki láthatja, mire vagyok képes, és senki sem tehetségesebb.

A kegyelemre való büszkeség, vagy szellemi gőg: Ez az utolsó a legrosszabb fajta büszkeség: szellemi képzettségünkre, böjtölésünkre, látásunkra, kegyelmi ajándékainkra, amelyekről azt hisszük, hogy a miénk, hogy különös kegyelemben részesültünk. Még az alázatosságunkra is büszkék vagyunk.

Ez nagyon álnok démon, azt állítja, hogy épülésedre szolgál, jelentékenyebbé leszel általa. De valóban megsemmisítéssre tör! „A megromlás előtt kevélység jár!” Nabukodonozor valósággal megtapasztalta ezt a bölcs mondást. Izrael istentelen és büszke lett, ezért Isten megbüntette, megengedte a babiloni királynak és seregének, hogy elpusztítsa városaikat, a népet pedig fogságba vigye, így már több nemzetet tett tönkre. Gazdag volt, sikerei voltak. Jövője biztosítottnak látszott. „Békében voltam az én házamban és virágzó az én palotámban.” Isten Dánielen keresztül figyelmeztette. De ő úgy látta, hogy semmi oka sincsen magát Isten és

ember előtt megalázní. Figyelembe sem vette a figyelmeztetést, hanem felfuvalkodott. „Tizenkét hónap múlva, amikor királyi palotája tetején sétált Babilonban, így szólt a király: Ez az a nagy Babilon, amelyet én építettem királyi székhellyé hatalmam teljében, fenségem dicsőítésére! Alighogy a király kimondta ezeket a szavakat, egy hang hallatszott a mennyből: Neked szól ez az üzenet, Nebukadneccar király! Elvesztetted királyságodat! Számúznak az emberek közül, a mezei vadak közt tanyázol, füvet eszel, mint az ökrök, és hét időszak múlik el fölötted, amíg el nem ismered, hogy a Felséges uralkodik az emberek királysága fölött, és annak adja azt, akinek akarja.” Dán. 4,26-29. Elméje elborult.

Az emberek szemében, akik felett olyan büszkén uralkodott nem lett több, mint a mező állata. Hát hosszú esztendőn keresztül alázattal meg a nép előtt. Isten az Ő irgalmából azután visszaadta értelmét. És még egyszer alkalmat adott neki, hogy előtte járjon alázatosságban. Az Úr leírta ezt a kemény leckét – amelyet a király megtanulva Dán. 4. részében azért, hogy az egész világ hasznára legyen ez a történet. „Most azért én, Nabukodonozor dicsérem, magasztalom és dicsőítem a mennyei Királyt, mert minden cselekedete igazság és az ő útjai ítélet, és azokat, akik kevélységben járnak, megalázza.” (34.v.) Sokan belátják, hogy milyen nagy előny számukra megszabadulni a félelem és féltékenység, a szenvedély, stb. démonától. De beleszerettek a büszkeségükbe és gőgjükbe. Örülnek neki.

Vigyázz testvérem! Ez a démon is éppen olyan gyorsan és biztosan végez veled. mint a többi. Ha a büszkeség démonának vagy rabja, siess tőle megszabadulni, ha lehetséges, még azt is el fogja veled hitetni, hogy a te életedben lehetetlen a démonok befolyása. Mit gondolnának az emberek, ha te belátnád, hogy ki vagy téve a démoni hatásoknak, hiszen azt állítottad mindig, hogy milyen jó keresztyén vagy. Ezt súgja majd neked.

De ne nyugtalankodj, mert rajtad kívül már mindenki észrevette valószínűleg ezt régen. Minél előbb eléje állsz, az életedből kiparancsolod, annál hamarabb leszel szabad ember, aki elkezdheted az igazi keresztyén életedet felépíteni ahelyett a „felfújt” mesterséges képmás helyett, amelynek minden erőt feláldoztad és amely az Ítélet napján úgy lesz semmivé, mint egy szétpukkadó játékgömb.

Az öngyilkosság démona

„Nem érdemes tovább élni. Soha sem leszel boldog. Miért ne tégy pontot a végére? Ha meghalnál, jobb lenne neked. Miért nem leszel öngyilkos? Hiszen ezzel mindent befejezhetnél?”

Egy asszony, aki szabadulásért az Úrhoz kiáltott, eljött az összejövelekre. Az öngyilkosság démonától, a búskomorság szellemétől szenvedett már egy év óta. Csak akkor hagyta abba, amikor aludt, de mikor felébredt, hallotta a suttogást: „Jobb lenne, ha nem élnél! Senki sem szeret, miért nem fejezed be?”

Egyedül küzdött ezen erős hatás ellen. A férje elhagyta egy fiatalabb, egészséges asszonyért. Anya és leánya betegek lettek, minden vagyonukat felélték és nem tudtak dolgozni. A testi nyomorúsághoz a lelki bánat is járult. Állandóan sírt.

Mikor este az altatószerhez nyúlt, a Sátán állandóan erőszakolta, hogy többet vegyen be, mint amennyire szüksége van. Minden erejét össze kellett szednie, hogy ellenálljon neki. De az ördög ereje napról-napra nőtt, az övé pedig fogyott! Tudta már, hogy nem sokáig tud ellenállni. Előző este elkezdte parancsra a tablettákat bevenni, majdnem véghezvitte szörnyű tettét, de még össze tudott annyi erőt szedni, hogy a tabletták egy részét visszatette a szekrénybe. Tudta, hogy öngyilkos lesz, ha nem jön azonnal segítség! Egyik este eljött a leánya hozzá a gyülekezetbe és látta Isten csodálatos szabadítását.

Tudta anyja állapotát és tudta, hogy megszabadulhat ettől a démontól, ha el tudja őt hozni a gyülekezetbe. Másnap mindketten eljöttek. A kis alacsony asszony előre jött azokkal, akik meg akartak szabadulni. A szívem majd megszakadt a részvétől, amikor ránéztem, mert éreztem szörnyű terhét és tudtam min ment keresztül. A győzelem biztos hitében imádkoztam érte annak a győzelemnek, a hitében, amely a Golgotán ment végbe. Mikor ez a győzelem az asszony számára is érvényre jutott, a démon eltávozott. Isten azonnal megszabadította. Azon az estén szabad lett és megtelt Szent Szellemmel.

Másnap újra megjelent, hogy a győzelemről bizonyosságot tegyen: „Egész nap énekeltem a szabadulásomról. Egy esztendeig mondta az ördög, hogy soha sem fogok énekelni és nem leszek boldog, és most én vagyok a világ legboldogabb asszonya. Isten megszabadított az öngyilkosság démonától. Megtört szívemet bekötötte, Ékszert adott hamu helyett, szép ruhát szomorú lélek helyett és az öröm olaját a búskomorság helyett. A múlt éjjel aludtam először gyógyszer nélkül és úgy aludtam, mint egy gyermek. Az elmúlt éjjel voltam, és tegnap óta vagyok egy év óta szabad. Istennek legyen dicsőség ezért! Egy év óta most kívánok élni! De most már van is miért élnem!” – mondta.

Kétségkívül ez, vagy ehhez hasonló szellem kényszerítette Júdást, hogy felakassza magát. Ez a szörnyű démon különösen beteg, nyomorék, szerencsétlen, vagy nyomorgó embereket szemel ki magának zsákmányul.

Ha téged is ilyen szellem kínozna most, ne engedj neki! Ne engedd, hogy az életed tönkre tegye. Olvasd el Ézs. 61,1-3. versét a magad számára: „Uramnak, az ÚRnak Szelleme nyugszik rajtam, mert felkent engem az ÚR. Elküldött, hogy örömhírt vigyek az alázatosoknak, bekötözöm a megtört szíveket, szabadulást hirdessek a foglyoknak, és szabadon bocsátást a megkötözötteknek. Hirdetem az ÚR kegyelmének esztendejét, Istenünk bosszúállása napját, vigasztalok minden gyászolót. Hamu helyett fejdísz adok Sion gyászolóinak, gyászfátyol helyett illatos olajat, az elborult (depressziós) szellem helyett örömeiket.”

Miért akarsz az erőtlenség és kedvetlenség hamujában élni a búskomorság démona által megtörve? Krisztus ebben a pillanatban éppen elég közel van hozzád, hogy az ígétét beválthassa. Ékességet ad hamu helyett, örömet szomorúság helyett. Győzelmi kiáltást és magasztalást!

Állj lábaidra! Borulj le az Úr előtt és állj rá az ő Ígéreteire! Mond: „Sátán hazudsz! Te nem teheted ezt a szörnyűséget! Nem fogok meghalni!” – Ha a győzelmet nem tudod kivívni és ott, ahol laksz senki sem tud segíteni, akkor írd meg nekem az imádság miatt és mielőtt írsz nekem, olvasd el a következő fejezetet. *(már hiába írnál neki, mert az Úrnál van)

A következő fejezet utasítást ad, hogy hogyan szabadulhatsz meg, ha valamilyen démoni erő hatalmában vagy.

9. Fejezet

Kinek van hatalmában démont űzni?

Mind a négy evangélium igazolja, hogy Jézus földi szolgálata alatt teljes hatalmat gyakorolt a démonok felett. Ezt senki sem tagadhatja. Ezt a csodálatos szolgálatot, a szabadítást kell, hogy tanítványai, követői, és a hívek folytassák.

„Jézus magához hívta tizenkét tanítványát (telj)hatalmat adott nekik a tisztátalan szellemek fölött, hogy kiűzzék őket és (gyógy)kezeljenek minden betegséget, minden gyöngeséget.” Mát. 10,1. Jézus nemcsak teljhatalmat adott nekik, hogy a démonokat kiűzzék, hanem megparancsolta, hogy ezt tegyék. „Ha pedig mentek, (hírnökként) hirdessétek, hogy elközelgett az Egek (Istenének) királyi uralma. A gyengélkedőket (gyógy)kezeljétek, a halottakat keltsétek életre, a leprásokat tisztítsátok meg, a démonokat űzzétek ki. Ingyen kaptátok, ingyen adjátok.” Mát. 10,7-8.

A Luk. 10. része szerint még hetven tanítványt küldött ki, hogy hirdessék az evangéliumot és betegeket gyógyítsanak. És mikor ezek visszajöttek jelentették: „Uram, a démonok is enged(elmesked)nek nekünk a nevedben.” Itt mondhatná valaki, hogy soha senki sem űzött ki ördögöket ezenkívül, mert ezzel senki nem bízott meg.

A Szentírásban egy férfiről van szó, aki Jézus nevében ördögöt űzött, pedig sem a tizenkettőhöz, sem a hetvenhez nem tartozott.

„Szólt neki János, ezt mondta: Tanítómester, láttunk valakit, aki a Te nevedben démonokat haj(i)tott ki, aki nem követ minket (nem tart velünk) és megtiltottuk neki, mivelhogy nem követ minket (nem tartozik közénk). Jézus pedig ezt mondta: ne hogy eltiltsátok őt, mert senki sincs, aki csodatevő hatalmat gyakorol az én nevedben, és utána rosszat mond rólam,” Márk 9,38-39.

Mielőtt Jézus a mennybe ment, ezt a hatalmas ígétet adta az övéinek: „Ámen, Ámen mondom nektek, aki hisz bennem, ugyanazokat a dolgokat (munkákat) teszi majd, amelyeket én teszek (és) nagyobbakat is tesz majd, mivelhogy én az Atyámhoz megyek” (Ján. 14,12) Ezért Krisztus mennybemenetele nem jelenti azt, hogy a csodák megszűntek, sőt még inkább sokasodtak. Krisztus utolsó parancsa, amelyet hátrahagyott, hogy művét tovább folytassák a követői. „és ezt mondta nekik: menjetek el mind az egész világra, hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek, aki hisz és bemejtkezik, az üdvözül, aki pedig nem hisz, ítéletre megy. Akik pedig hisznek, azokat ezek a jelek követik: a nevedben démonokat haj(i)tanak ki, új nyelveken

szólnak, kígyókat vesznek fel és ha valami halálosat isznak, semmiképp nem árt nekik, kezüket rosszullevőkre teszik és azok kitű-nő állapotba jutnak.” (Márk 16,15-18.) Még hozzá teszi: „tanítsátok őket, hogy megtartsák mindazt, amit parancsoltam nektek: és íme! én veletek vagyok minden nap a világekorszak bevégezéséig.” (Máté 28,20.) „Úr pedig, miután szólott hozzájuk, felemeltetett az égbe és (le)ült az Isten jobbára, azok pedig elmentek (és) mindenütt hirdették az örömhírt (az evangéliumot), az Úr pedig együtt munkálkodott velük (velük volt munkájukban) és Igét követő [a beszédet a nyomában járó] csodajelekkel erősítette meg.” (Márk 16,19-20.)

Ez volt a Máté 28,20. Ígéretének beváltása. Amennyire igaz az, hogy Jézus a mennyben van, annyira Írásszerű ha azt mondjuk, hogy azokkal van, akik Benne hisznek és az Evangéliumot prédikálják. Hiszen Jézus mondta, hogy a világ végezetéig velük marad. Velük van. Megerősíti az Igét a kísérő jelekkel, amelyek Márk 16,17-18-ban vannak leírva! Miután Krisztus a mennybe ment, pünkösdkor megszületett a gyülekezet: Csel. 2. Ez a gyülekezet, amely a Szent Szellem erejével és a Szellem ajándékával bírt, ugyanazt a szolgálatot folytatta, amit Krisztus megkezdett. Önmagában senkinek sincs ilyen ereje, de a Szent Szellem ereje és az Isten ígéreteinek hitében minden hívő számára elérhető. Krisztus maga sem használt olyan erőt, amelyet nem tett volna követői számára elérhetővé, hozzáférhetővé. Mindent, amit itt testben tett Jézus példaként tette, hogy akiket itt hagyott a világban, befejezzék amit ő elkezdett. „erre hívtak el titeket. Mert Krisztus is szenvedett értetek, példát hagyva hátra nektek, hogy nyomdokaiban járjatok.” (1.Pét. 2,21)

A Szellem ajándékai, amelyeket az 1.Kor. 12. felsorol és a Krisztus követőihez szóló parancssal felölelik mindazokat a csodákat, amelyeket ő valaha is tett. Nem használt olyan erőket, amelyek követői számára a világ végéig elérhetetlenekké lennének. István csak diakónus volt az első gyülekezetben, de „...kegyelemmel és hatalommal telten nagy csodákat és jeleket vitt véghez a nép között.” Fülöp, az első diakónusok közül egy másik, Szamáriába ment és prédikálta Krisztust. „A tömeg egy indulattal figyelt azokra a dolgokra, melyeket Fülöp mondott, hallgatták szavát és szemlélték a jeleket, melyeket tett. Sokakból, akikben tisztátalan szellemek voltak, azok hangos kiáltással mentek ki, sok szelűtött és sánta meggyógyult.” Csel. 8,7-8 verse. Bár Pál apostol nem volt a tizenkettő között és nem hallotta testi füllel a mennybe ment Jézus Ígéreteit, 32 évvel ezután hangzik róla: „Isten Pál kezén át hatalmának nem mindennapi jeleit is adta, úgyhogy az elerőtlenültek Pál testéről a keszkenőket és a kötényeket is elvitték, mire elhagyták őket a betegségek, a rossz szellemek is kimentek belőlük.” (Ap.Csel. 19,11-12)

Íme itt van egy ember, aki démonokat űzött, és lelkeket tett szabaddá, csak ruháinak darabjai érintették őket, amelyek az apostol testén hordott ruhákból származtak.

Itt meg kell állnunk egy pillanatra. A csodák, amelyek Pál apostol által történtek olyan feltűnőek voltak, hogy sokan, akiknek élete nem is tisztult meg a hit által, arra a belátásra jutottak, hogy a csodák kétségkívül csak a Jézus nevében történhettek. Olvassuk el a Csel. 19,13-18 verseit. Ezek csak úgy ismerték Jézust, mint akit Pál prédikált. Amint megpróbálták démonokat űzni a Jézus nevében, a démonok felismerték azt a tényt, hogy azoknak nem volt teljhatalmuk (Istentől kapott felhatalmazásuk). Ezek az emberek elhitték azt, amit láttak, de nem tettek eleget annak a követelménynek, hogy Isten parancsolatait megtartsák és átadott, megszentelt életet éljenek. Sok jóakarató ember csalódott manapság is, mert megpróbálták Isten Ígéreteivel élni anélkül, hogy gondosan megfigyelték volna, hogy parancsolatait is meg kell tartaniuk, Jézus neve nem varázsige. Nincsen benne mágikus erő, de ennek a névnek ereje van, ha azok használják, akiknek Jézus teljhatalmat adott. Jogot adott nekik az Ő nevében és őerte cselekedni.

Ezek alatt mind azokat értjük, akik valóban hisznek, és Isten teljes írása szerint cselekszenek.

Az első gyülekezet erőteljes volt, mert tagjai hittek Istenben. Hittek az élet megszentelődésében, mert Isten azt mondta: „Legyetek szentek!” Félték a büntől, mert látták, hogy a bűn a megítélés ajándéka által nyilvánvalóvá, lesz és hogy a hazugok a bűn miatt elpusztulnak. Csel. 5,1-15. Elhitték, hogy Jézus nevében csodát tehetnek, mert azt mondta nekik: „Ti is azt fogjátok cselekedni, amit én.” És mert hittek Istennek, Isten velük együtt munkálkodott és szavaikat jelek és csodák által megerősítette. Isten nem változott meg. Ma is minden gyülekezet megkaphatja ugyanazt az erőt, ha ugyanazokat a feltételeket teljesíti és betölti. Jézus mennybemenetele után 26 évvel Pál apostol ezt írja a Korinthusban lévő gyülekezetnek: „Az egyházban Isten némelyeket először apostolokká, másodszer profétákká, harmadszer tanítókká rendelt, aztán hatalmaknak, gyógyítások kegyelemnyilvánulásainak közlőivé, segélynyújtókká, kormányzókká, nyelvek nemeinek szólóivá.” (1.Kor. 12,28) Ez a gyülekezet ma is él a világban és élni is fog, amíg csak a harsona meg nem szólal, és az első feltámadás valóra nem válik, ahogyan azt az 1.Thesz. 4,13-18 verseiben olvassuk. Akkor lezárja az Úr a gyülekezet munkáját, mert felemelkedik a levegőégbé, hogy találkozzon az Úrral. Amíg a gyülekezet és a pásztorok hisznek Isten szavának, addig képesek lesznek gyógyítani is Jézus

hatalmas nevében és csodákat tenni. Jézus mondja: „Akik pedig hisznek, azokat ezek a jelek követik: a nevemben démonokat haj(í)tanak ki, új nyelveken szólnak, kígyókat vesznek fel és ha valami halálosat isznak, semmiképp nem árt nekik, kezüket rosszullevőkre teszik és azok kitű-nő állapotba jutnak.” (Márk 16,17-18)

A Szellem ajándékai: a csodák, vagy a gyógyítás nem egyes kiválasztott embereknek adatott az első gyülekezetben ma sem csak egyes evangélistáknak adatik, hanem amíg egyetlen hívő lesz a földön, történhetnek csodák a Jézus nevében.

A szabadítás szolgálata nem bizonyos időkre és kiváló emberekre szorítkozik. Elizeus halott csontjaiban több erő volt, mint sok állítólagos, vallásos Krisztuskövetőben, akik a gyülekezet tagjai.

Pál ruháiban és kendőiben több erő volt, mint sok alapvető vallásos testületben. Isten változott meg? Nem! Az a gyülekezet, amelyiket Jézus saját vérére vásárolt meg még mindig csodákat tesz, betegeket gyógyít. Akik el merik hinni az ígéretek és ráállnak azokra, Jézus nevében még mindig gyógyíthatnak és démonokat is űzhetnek.

Akik hisznek, azoknak isten hatalmat adott a démonok felett és hatalmat adott a betegek gyógyítására. Luk. 9,1. Sokan mondják majd, hogy csak Istennek van hatalma démonokat űzni és betegeket gyógyítani. Ez bizonyos tekintetben igaz. Viszont az is igaz, hogy Istennek tetszett ezt a hatalmat az ő Fiára átruházni. Miután Jézus ezt a hatalmat az Atyától igénybe vette, megparancsolta a démonoknak, a betegségeknek, tisztátalan szellemeknek, hogy távozzanak. Ezek ismerték az Ő hatalmát és engedelmeskedtek Neki. Azután, közvetlen mennybemenetele előtt ráruházta ezt a hatalmat az övéire. A hívőnek tehát joga van Jézus nevét használni, ha Istentől valamit kér, vagy ha a démonoknak, vagy a betegségeknek parancsol. Ján. 14,10-14. Így gondoskodott Jézus munkájának folytatásáról. Ha a hívő ezt a hatalmat igénybe veszi és Jézus nevét ezen a módon tisztelettel használja, akkor ugyanaz a hatása, mintha maga az Úr Jézus mondaná, mert Isten ezeket az imákat, és parancsokat elismeri. A hívőnek önmagában nincsen ereje és saját nevében semmit sem tehet, de Jézus nevében minden alája van rendelve.

Azok azonban akik az Ő nevét használják anélkül, hogy hinnének benne és engedelmeskednének Neki, megtapasztalják, hogy semmi eredménye nincs a szavuknak, hanem még meg is bűnhődhetnek, mint Skévának fiai. Csel. 19,14-15. Kevés nyoma van az írásban a betegekért való imádságnak. Legtöbb esetben a felhatalmazott parancs szava az, ami szükséges. Jézus nem imádkozott a betegekért. Ő gyógyította a betegeket és ráparancsolt a démonokra. Péter és János nem imádkoztak az Ékes kapunál a sántáért, ők parancsoltak a Jézus nevében, hogy keljen fel és járjon. Pál először imádkozott, majd rátette kezét Publius atyjának a fejére és meggyógyította őt. Csel. 28,8. A betegségek démonai még most is engedelmeskednek azok parancsára, akik hisznek Jézus nevében!

Ezt mi is megtapasztaltuk, rák, golyva, daganatok, meggömbülések, tüdőbaj, asztma, szívbetegségek és sok más betegségek esetében. Nem támaszthatunk igényt arra, hogy ez különös kegyelem, hogy gyógyítottunk Jézus nevében azzal a hatalommal, amit Isten ígért azoknak, akik hisznek. Az írás szerint némely esetben nem elég az imádság, hanem szükség van a parancsra.

Sok betegség démoni eredetű. Csel. 10,38. A démonokat (Jézus szavai szerint) ki kell űzni, nem elég imádkozni. Sok esetben böjtölés, imádkozás, Isten országa keresése, és minden felismert bűn megvallása szükséges ahhoz, hogy úgy a megszabadítást váró, mint a megszabadítást végző szíve készen legyen a Sátán elleni harcra és győzelemre. De ezek a démonok meg sem mozdulnak, amíg hallják meg a parancsot, Jézus nevében, egy teljhatalmú hívő embertől. Jézus tanítványai megkísérelték egyszer a démon kiűzését egy fiúból, amíg Jézus böjtöléssel imádkozott a hegyen. Ők ismerték Jézus nevét és űztek már azelőtt is démonokat, biztosak voltak, hogy ez is eltávozik. De ez a konok démon ellenkezett és nem akart eltávozni. A teljhatalom használata mellett ez a látszólagos kudarc nagyon elszomorította a tanítványokat, de nem nyugodtak bele, nem mondták, hogy a csodák ideje lejárt, mikor Jézus kiűzte ezt a bizonyos demont, megkérdezték, hogy ők miért nem voltak képesek erre? Jézus így felelt: „Jézus pedig azt mondta nekik: Kicsiny-hitűségetek miatt, mert Ámen, mondom nektek, ha annyi hitetek lesz, mint egy mustármag és azt mondjátok ennek a hegynek: menj innen amoda, elmegy és semmi sem lesz lehetetlen nektek. (de ez a fajta nem megy ki, csak imádság és böjtölés által.)” Máté 17,20-21.

Amíg hittek ezek a férfiak, hatalmat kaptak a démonok felett, de amint hitük elalvóban (elfogyóban) volt – mert Istennel való kapcsolatuk meglazult – erőtlenné váltak. A hitet táplálni kell azáltal, hogy Istennel keresem az egyedülállót, minden testi kívánságot félreteszek, böjtölésnek, imádkozásnak időt szentelek.

A Golgotán legyőzött a Sátán

A Sátán nem akarja vereségét beismerni, csak akkor enged, ha kényszerítve van erre és csak abban, amire kényszerítve van. Lépésről-lépésre kell ezen a területen győzni. Isten Szellemével megtöltött Isten szolgájának. – hogy azt megtehesse – határozottan hinnie kell, hogy a Sátán feletti győzelem a Golgotán elvégeztetett és olyan életet kell folytatnia, hogy ne lépjen érintkezésbe a bűnnel. Személyi dolgokra nem szabad néznie, csak Istenre. Nem szabad, hogy életében megfeszítetlen hústest legyen: akkor, de csakis akkor látja be a Sátán, hogy vereséget szenvedett. Csodálatos, hogy napjainkban vannak olyanok, akik hajlandók volnának ezt a hatalmat gyakorolni, de a forrást: a „Szent Szellem keresztségét” elvetik. Jézus maga sem tett csodát, mielőtt Isten fel nem kente volna Szent Szellemmel és erővel. (Máté 3,16-17; Csel. 10,38; Ján. 2,11) Tanítványainak szóló Ígérete: „...kaptok erőt, miután a Szent Szellem leszáll reátok.” Jézus maga sem kísérelte meg ezt a szolgálatot betölteni önmagától. Tanítványait is azzal bízta meg, hogy várjanak, amíg a Szellem el nem jön rájuk, és Isten erejével fel nem ruházza őket, mielőtt beállnának szolgálatukba. Akik tehát szeretnék a démonokat és betegeket legyőző erőt igénybe venni Szellemmel kell megtelniük. Az első gyülekezet erőteljes volt, mert megtelt Isten Szellemével. Istenben volt elrejtve és Istent félt. A feltűnő gyarapodás: 120-ról 303-ra, majd 5000-re és végül sokaságra (Csel. 1,15; 2,41; 4,4; 5,14), csak egyetlen okra vezethető vissza: Isten természetfeletti ereje működött. A Szellem ajándékai munkálkodtak. A gyülekezet szerette Istent, félt a bűntől, és telve volt Szent Szellemmel. Ez a világ csak akkor fog ébredést átélni, ha Isten olyan embercsoportot talál, akikre illik az a leírás, ami az első gyülekezetre illet. Akkor fog ez a nyomorult világ – amely a bűnben megvakult és olyanok vezetése alatt áll, akik Krisztust elvetik, akik az élvezeteknek bolondjai, aki dohányoznak, isznak, a kábítószeresek rabjai és Ítélet alatt állnak – felébredni, ha a gyülekezet újra egyhangúan Istenhez emeli szavát, ahogyan ezt az első gyülekezet tette.

„Most hát, Uram, tekints fenyegetéseikre és adj rabszolgáidnak arra lehetőséget, hogy teljes szabadsággal szólhassák igédet, mialatt te kezdet kinyújtod, hogy gyógyulások, hogy Fiadnak Jézusnak szent nevének keresztül jelek és csodák történjenek.” Csel. 4,29-30.

Akkor meghallgat minket Isten a magasból és megmozgatja világunkat, ébredést ad, mint a múltban. Akkor újra sokan fognak megszabadulni, Szent Szellemmel megtelni és Isten erejével meggyógyulni. Isten nem vonta vissza a démonok és betegségek feletti hatalmának átruházását azoktól, akik hisznek benne – úgy parancsaiban, mint Ígéreteiben – és akik hitük szerint is cselekszenek.

Az 1952. évi augusztusi gyógyító evangélizációnk alkalmával Wodrive-Altonban (Illinois) egy fiatalasszony is beállt a gyógyulni vágyók sorába, aki egy neves klinikán mellrákját akarta operáltatni egy híres sebésszel. Amikor rákerült a sor, a Szellem kijelentette nekem, hogy ez az asszony a betegség szellemével van megköthözve. Jézus nevében megparancsoltam a rák démonának az azonnali távozást. Az asszony tökéletesen meggyógyult. A sebész kijelentette, hogy valami tévedés történt, mert rák nincs a szervezetében, nyoma a vérképben sem mutatható ki. Az asszony másnap visszajött bizonytságot tenni. Az eset a The Voice of Healing című lap szeptemberi számában meg is jelent. Oaklandban, Kaliforniában egy gégerákos asszony jött hozzánk és szabadulása után a rákos daganatot azonnal kihányta. Volt egy ilyen eset szintén egy gégerákban szenvedőnél, hogy csak háromszori imádkozás után távozott belőle a daganat ugyanígy. Nöl-Sherill asszony Calice-Rsotból (Arkansas) így tesz bizonytságot: „Rák volt a kezemen, amely igen gyorsan fejlődött. Elmentem Allen testvér evangélizációjára, imádkozott értem, megátkozta a rákot és Jézus nevében megparancsolta, hogy menjen ki. A következő napokban kezdett a rák leszáradni. Száradásakor levált a kezemről és gyökerével együtt lejött, úgy hogy ezeken a helyeken irtózatossá hagyt maga után, amelyek azonban lassan hússal vonódtak be. Most van három hónapja, hogy meggyógyultam. A kezem olyan puha, mint egy kisgyermeké, és csak egy kis sebhely maradt vissza. Fájdalmam többé nem volt.

S.N. Morohomé Knob Creckből (Arkansas) egy borzasztó arc-rákkal jött az evangélizációra. Ez az ember csak a könyörgés után három nappal szabadult meg, de úgy, hogy a rák nyomtalanul tűnt el, még csak az arcának színe sem volt más, mint az egészséges emberé. Három hónap múlva küldte be bizonytságtételét, miután a betegségnek semmi nyoma nem maradt vissza. Százával lehetne ezeket a példákat felsorakoztatni. Süketnéma gyermekek lettek normálissá, halló-, és beszélő gyermekeké.

Rákos, vagy valami más daganat, vagy örökös betegség emészti életedet? A sebész, a rádium ideiglenesen segíthet, de mint ismeretes, a baj máshol jelentkezik a szervezetben. Csak egyetlen biztos gyógymód van, ez Isten útja, a Biblia útja: „Betegekre teszik kezüket, démonokat űznek.”

1952 januárjában a „The Voice of Healing” c. folyóiratban a következő bizonytságtétel jelent meg: „Körülbelül két hónapja kezdődött egy daganat az orrom oldalán, amely egészen a szememig húzódtott.

Rohamosan nőtt. Az orvos ki akarta vágni, az időpontot is megbeszéltük, már, de nem tartottam be, hanem Istenre bízom a dolgot. Kértem A.A. Allen evangélistát, hogy imádkozzon értem. Postafordultával kaptam egy darabka szövetet, amely fölött imádkoztak, és a használati utasítást is. Ráborítottam arcomra a szövetet és a daganat hála Istennek! – eltűnt.” (Ada Handrix asszony Canyon-Ville, Orange.)

„Isten Pál kezén át hatalmának nem mindennapi jeleit is adta, úgyhogy az elerőtlenültek Pál testéről a keszkenőket és a kötényeket is elvitték, mire elhagyták őket a betegségek, a rossz szellemek is kimentek belőlük.” Csel. 19,11-12.

Ezrek és ezrek gyógyulnak meg ma ilyen módon. Ez a Bibliai módja a gyógyításnak. Isten módszerei ma is ugyanazok! Isten nem a személyt nézi, csak hittel kell elfogadni a segítséget!

A múlt nyári konferenciára nehéz szívvel jött el egy asszony. Férje megrögzött iszákos volt. Az asszony kérte, hogy imádkozzam egy kis darabka szövet fölött, amelyet majd rátesz férje párnájára, hogy a gonosz démonoktól megszabaduljon. Néhány nap múlva eljött az asszony és bizonyosságot tett arról, hogy férje valóban megszabadult. Sok ilyen csodálatos szabadítást tett az Úr. Bizonyosan csodálatosnak és különösnek tűnik előtted is, de ezek valóságok. Isten ma is különleges és csodálatos dolgokat cselekszik! Ha megrögzött szenvedély gyötör, vagy megszállott vagy, és ha démonok kínoznak, ne add fel a harcot. Neked is meg kell szabadulnod!

Ha hozzátartozód beteg, vagy megkötözött, aki nem akar templomba menni, vagy ideggyógyintézetben van és megszállott, ne légy reménytelen! Ne add fel a harcot! Ha másképp nem, ezen az úton megszabadulhatna, ha hiszel! Ha lelki munkás, vagy lelkész vagy és sokaknak szabadulást szeretnél hozni, ne veszítsd el bátorságodat! Emlékezz az Úrra: „Kaptok erőt!”

Emlékezz arra, hogy mi Isten eszközei és Krisztus örökös társai vagyunk, vagyis hogy részünk van az örökségben és egyenlően részesülünk benne. Róm. 8,17.

Krisztus sohasem lett legyőzve, minden démon felett győzött, amellyel csak találkozott. Te is az ellenségnek minden hatalmán győzhetsz. Megtapasztalhatod! Te vagy az, akinek Krisztus ezt a hatalmat Ígérte: „Lám, hatalmat adtam nektek (megadtam nektek a felhatalmazást), hogy kígyókon és skorpiókon tapodjatok, és minden ellenséges erőn úrrá legyetek, és semmi sem fog nektek ártani,” Luk. 10,19.

„Ámen, Ámen mondom nektek, aki hisz bennem, ugyanazokat a dolgokat (munkákat) teszi majd, amelyeket én teszek (és) nagyobbakat is tesz majd, mivelhogy én az Atyámhoz megyek” Ján. 14,12.

Megtapasztalhatod az Isten erejét az életedben, ha ennek az erőnek az árát megfizeted. Jézus fizetett. Péter, János és Pál is fizetett. Te is megkaphatod. Teljes odaadás, kiszolgáltatottság, és önfeláldozás az ár! Ha meg akarod tapasztalni, hogy Isten ereje rajtad keresztül hasson, hogy azt a sok megkötözöttet, akik ma a démonok rabjai, megszabadíthassad, fizess meg az árát. Nem nagy ár. Az igazi árat ugyanis EGY fizette! „Isten csodatevő erejének az ára” c. könyvem is bizonyítja az írásból ezen állításaim igazságát. Ez bizonyára hozzájárul ahhoz, hogy Isten erejét saját életedben megtapasztald.

10. Fejezet

Biztosíték a démoni megszállottság ellen

„...ekkor mondja: visszatérek ahonnét kijöttem, (elhagyott) házamba, és amikor odaérve üresen, kisöpörve és feldíszítve találja, akkor elmegy, maga mellé vesz hét más(fajta) szellemet, magánál gonoszabbakat és betérnek és ott laknak és ennek az embernek utóbbi állapota rosszabb lesz az előbbinél. Így jár e gonosz nemzedék is. Még szólt a tömegnek, amikor lám! az anyja és a testvérei kint megálltak, és keresték Őt, hogy szóljanak neki.” Máté 12,44-46.

Isten szava nem azért hangzik itt olyan figyelmeztetően és ünnepélyesen, mintha félelmet, vagy bizonytalanságot akarna kelteni szívedben, hanem hogy figyelmeztessen a veszélyre, hogy kikerülhesd a csapdát. Ne hidd, hogy ha megkötözöttségéből, vagy megszállottságból megszabadultál, akkor könnyelmű lehetsz és a teljes szabadságot, örömet és védelmet élvezheted. Ne hidd, hogy elég elhatároznod, hogy szabad akarsz lenni és Isten parancsát teljesíteni fogod, és akkor már szabad is maradsz. Isten az előbbi

igékben utal arra, hogy a Szent Szellem nélküli szívben a kízó démonok minden nehézség nélkül újra helyet találhatnak.

Mint a könyv elején olvastuk, ezek a démonok, melyek testetlenek, lehetőleg emberi testet keresnek lakásul és mivel nagyon makacs, kitartó lények, lakásukat csak a legnagyobb kényszer hatására hagyják el, és akkor is oda próbálnak minden áron visszatérni. Jézusnak nevére, a Szent Szellem parancsára is csak vonakodva tesznek eleget. Azt is csak abban a reménységben teszik, hogy az első alkalmas pillanatban visszatérnek. Amíg nem gondoskods az arról, hogy a kiűzött démon tőled távol is maradjon, bizonyosan vissza fog térni. Elhagyott helyét „fölkészítve” találja és azokat a kóbor szellemeket, amelyekkel vándorlása közben találkozott, meghívja otthonába. Mennyivel jobb lett volna annak az embernek, ha csak az az egy szellem tartotta volna őt fogva, és nem kellene most, nyakassága, vagy büszkesége, vagy könnyelműsége miatt nyolc démonról győttörtetnie. Máté 12,45.

Ha nem kaptál Szent Szellemet szabadulásod után, tiszta és ékes lehet a házad (a tested), amelyről Isten azt írja, hogy a Szent Szellem temploma; az ajtaján azonban az a felírás áll „Kiadó”. A démonnak annyit jelent, hogy „üres”, nem foglalta el a Szent Szellem. A démonoknak szabad bejárásuk van! Ha a Szent Szellem lakik benned., akkor a szíved foglalt. Ezt a démonok tiszteletben tartják, mert senkitől sem félnek annyira, mint a Szent Szellemtől. Veszélyben vagy, ha nem lakik a szívedben a Szent Szellem, mert aki már megkötözött volt, vagy aki még üres, annak nincs védelme.

Különösen ma jelent az veszedelmet, amikor a démonok megsokasodtak. Borulj le Isten előtt, s kérd Istent, hogy adjon neked Szent Szellemet. Higgy Neki! Fogadd el az áldott Szent Szellemet! „S ne részegejtek le bortól, amiben menthetet-len romlás van (aszófia: fényűzés, bujálkodás), teljetek be inkább Szellemmel,” Ef. 5,18. Ha a démonoktól megszabadultál, Szent Szellemet kaptál, akkor maradj telve ezzel a Szellemmel. Ez Isten akarata, amelyet követned kell. Hála a vér erejének, mely a Golgotán folyt. Hála a mi Urunk Jézusnak, aki úgy szeretett minket, hogy az életét adta halálba értünk. Semmi sem homályosíthatja el annak a napnak a fényét, vagy csökkentheti jelentőségét, amelyen az én bűneim ebben a vérben való hit által eltöröltettek. Ha elragadtatásod megtörténnék megszabadulásod pillanatában, akkor ez is elég volna. De az élet még nem szűnt meg a számodra ezen a földön.

Isten vette a fáradságot magának ahhoz, hogy az üdvösséghez vezető utat megmutassa nekünk, hogy a Sátán ne foglalhassa el újra szívünket.

„Egyébiránt tegyetek szert több hatalomra az Úr által és az ő uralkodó ereje által. Öltsetek fel Isten teljes fegyverzetét, hogy hatalmatok legyen megállni a vádló fogásaival szemben, mert a mi küzdelmünk nem vér és hús ellen folyik, hanem a mostani sötétségnek fejedelemségei, fennhatóságai és világuralkodói ellen, a rosszaság szellemi lényei ellen, kik a mennyekben vannak. Ezért vegyétek fel Isten teljes fegyverzetét, hogy ama rossz napon képesek legyetek ellenállni, és miután minden munkátokat elvégeztétek, megállni. Álljatok meg hát! Csípőtököt igazsággal övezzétek fel, öltsetek fel az igazságosság páncélját, Lábatokra húzzátok fel sarunak a békesség örömezetének készségét, ragadjátok meg minden esetben a hitnek pajzsát, mellyel ama rossznak tüzes nyilait mind kiolthatjátok. Vegyétek fel a megmenekülés (üdvösség) sisakját és mindenféle imádságon és könyörgésen át a Szellem kardját, mely Isten beszéde (rhémája-kijelentése). Imádkozzatok minden időben a Szellem által, és evégett virrasszatok teljes állhatatossággal, a szentekért mondott könyörgéssel,” Ef. 6,10-18.

Ha ezt követed, akkor egészen bizonyos lehetsz, hogy a démoni megszállottság ellen biztosítva vagy: Mert Jézus vére megmentett;

Szent Szelleme megtöltött, és az Istentől rendelt fegyverzet megyéd! A Sátán elleni harcban győzől. Ha az Ef. lev. 6,10-18-ban foglalt feltételek valósággá váltak életedben, akkor a Sátán nem győzhet le!

Néhány évvel ezelőtt telefonon kérdezett valaki, hogy megszabadulhat-e bűneiből, amelyek megkötözve tartják. Elmondta történetét. Keresztyén ember volt, de a háborúban a többi katonával együtt a világ fiai voltak. Megfeledkezett Krisztusról. Igét nem olvasott és sok borzalomnak tette ki magát védelem nélkül. Az imádságot is elhanyagolta, azután bizonyos démoni erők kezdtek közeledni hozzá. Először gonosz gondolatokkal kísértették őt, védekezett, de szörnyű démoni csata kezdődött, mert tömegesen támadták. Ellenállása megtört, és az érzékiség tomboló démonainak tehetetlen rabszolgája lett. Háború után hazatért és elvette azt a komoly keresztyén leányt, aki hűségesen várt rá. Most két kisfiuk van. Utálta magát a bűnért, de nem tudott tőle megszabadulni. A démonok kényszerítették, hogy életének és idejének egy bizonyos részét elrabolja családjától és egyre attól félt, hogy megint rabja lesz bűneinek és családjá is meg fogja tudni, sőt

talán az ő életüket is tönkreteszi. Vágyott az öröme, békességre és tisztaságra. Vágyott a keresztyén élet után, de teljesen meg volt kötözve, minden segítség nélkül.

Hívtam, hogy jöjjön el a templomba, ahol az evangélizációt tartottam, de a Sátán, aki jól tudta, hogy mi lehet ennek a következménye, mindig akadályokat és félelmet gördített az útjába, és csak napok múlva tudott eljönni. Az istentiszteleten Isten kinyújtotta feléje kezét, megszabadította. Megújult, és elnyerte az Úr Szent Szellemét. Két év múlva újra odautaztam, ahol ez a férfi élt és örömmel láttam, hogy az Úr megtartotta kegyelmében. Vezető lelki munkása gyülekezetének feleségével és két fiával együtt. Boldog keresztyén életet él és örül, hogy az Úr győzött életében. Elmondta, hogy kétszer kísértette meg a Sátán, de az Úr emlékeztette az Ef. 6,10-18-ra. A környező világ és az emberek nem hatottak rá, amíg naponta nyerte a Szent Szellemet újra és újra, a hit pajzsának védelmében, a Szellemmel felfegyverkezve. De ha jött egy reggel, amikor későn kelt fel, nem volt az Úrral közössége, nem kérte a Szent Szellemet, azonnal megtámadták a démonok és megpróbálták életébe betörni. Gyorsan Bibliája után nyúlt, amelyet az Íróasztalán tartott az irodában, és könyörgött. Isten ott volt az irodában is. A démonok elvonultak és teljesen szabad lett.

Te is megmenekülhetsz, és te is szabad maradhatsz, ha Szent Szellemmel teljes életet élsz!

Segítsetek keresztyének!

A jelenkor megkötözötteinek és megszállottainak nagy csapata nem szabadulhat meg addig, amíg nem tudja az igazságot. Csak az igazság teheti őket szabadokká, és ezt az igazságot hallani kell. Ezt kell prédikálni a szószékről, mert a nyomorúság nagy, a feladat hatalmas és azt egy ember nem veheti magára. Prédikátor, segíts nekem, hogy ezt az igazságot az emberek megismerjék és megszabaduljanak! Használd fel ezt az anyagot, amelyet ebben a könyvben találsz, prédikációdban, hogy az emberek szabadulását te is előmozdíthasd.

Kedves férfi- és nőtestvérem! Segíts, hogy ez a könyv Isten szolgáinak kezébe jusson, és sokakat megindítson a szabadulás hirdetésére! Ez az üzenet nagyon fontos a menyasszonyi gyülekezet előkészítésére, hogy az Úr visszajövetelének napján megállhasson.

Imádság

Uram, engedd meg, hogy mindenki, aki ezeket a sorokat olvassa, magára vegye a felelősséget, vigye a megkötözötteknek és a megszállottaknak a jó hírt! Hirdesd Uram a szabadulást a nyomorultaknak mindenütt! Uram, engedd, hogy mindnyájan együtt munkálkodjunk Veled annak az igazságnak hirdetésében, amely az embereket szabaddá teszi!

Ámen!